

ŠAVINJČAN

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1999



5000007025.2

COBISS

LETO XXI - številka 2 - FEBRUAR 1999 - cena 200 SIT



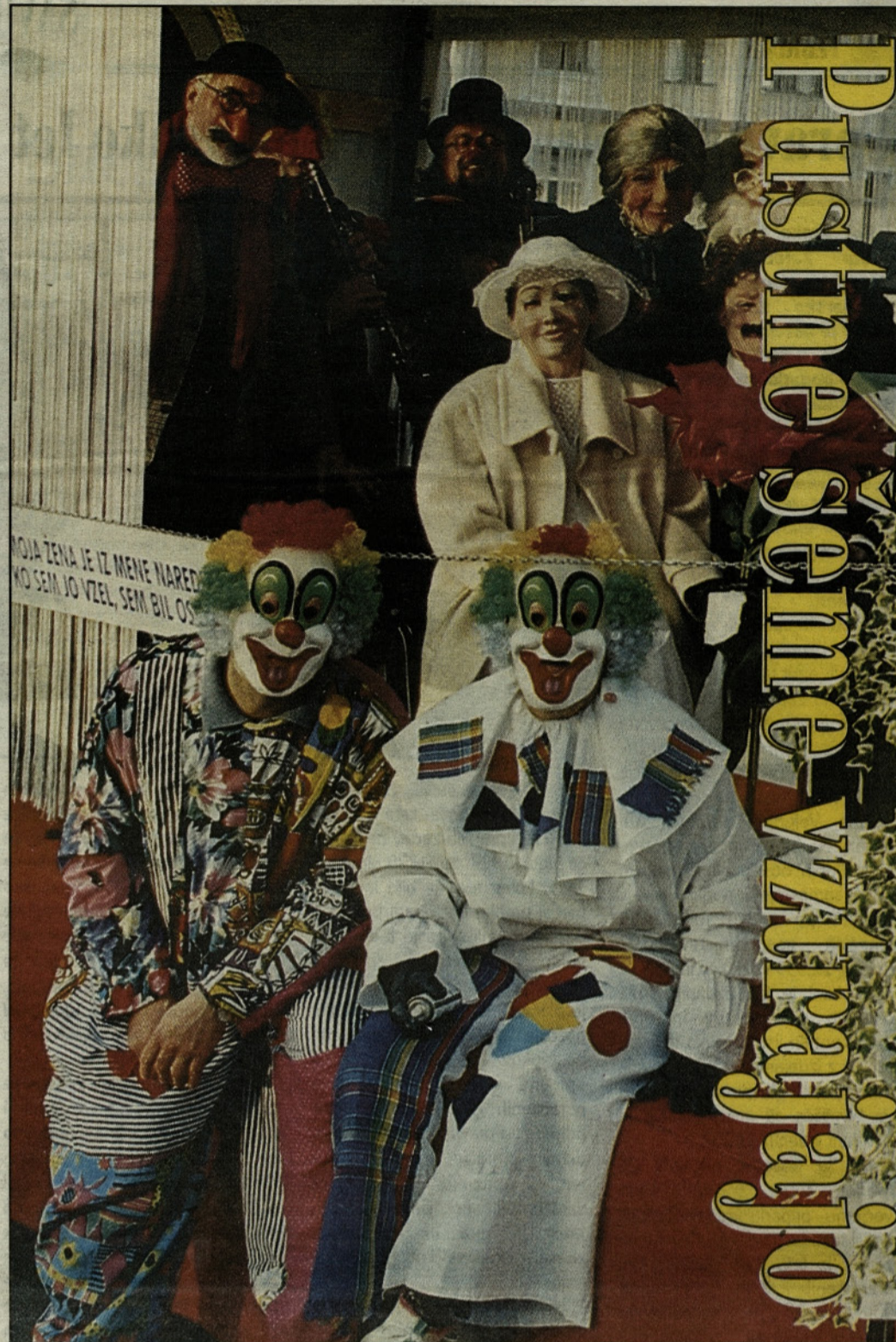
Le kam s snegom...?

Dnevi pred kulturnim praznikom so že dajali znake prihajajoče pomladi. Že dan po prazniku pa je zima zopet pokazala zobe in nam v torek in sredo nasula skoraj meter snega.

"Toliko snega že dolgo ne pomnimo in le kam s snegom" so bili najpogostejši komentarji v sredo zjutraj. Obilno sneženje je

povzročilo kopico preglavic v prometu, oskrbi z elektriko in pitno vodo. Pouka v šolah ni bilo, mnogi niso uspeli priti na delovna mesta, pa tudi nekatere trgovine so bile zaprte. Kljub pripravljenosti in prizadevanju komunalcev pa so tokratne obilne snežne padavine povzročale precejšnje težave. Lokalne

ceste so bile skoraj cel dan neprevozne. Še najbolj so bili veseli snega prodajalci lopat, saj so hitro pošle vse zaloge. Snega pa so se razveselili tudi šolarji, saj jim v počitnicah tokrat snega ne bo primanjkovalo. Več o izjemnih snežnih razmerah objavljamo na drugi strani.



Pust in pustne šeme so imele letos veliko dela in kar kmalu bomo videli, kako uspešne so bile s preganjanjem zime, ki se celo na pepelnično sredo ponekod še s pol metra in več visoko snežno oddejo preteguje tudi po Savinjski dolini. Morda so temu nekoliko krive šeme same, saj v številnih letošnjih povorkah obdelujejo predvsem politične teme, namesto da bi se kot včasih ukvarjale z vremenom in se s kričanjem pošteno lotile zime. Še sreča, da je tudi v Savinjsko dolino prišel kakšen kurent. Sicer pa tudi politični poudarki pusta niso odveč, če so si povorke le ogledali tisti, katerim so bila sporočila namenjena.

Če ste si ogledali katero od pustnih povork, ste sicer izvedeli marsikaj tudi o dogajanju v Savinjski dolini, če pa bi radi bolj natančno izvedeli, kaj se je zadnji mesec dogajalo v savinjskih občinah, boste vsekakor morali prebrati novo številko Savinjščana, ki je pred vami. Poleg aktualnih dogodkov smo tudi tokrat obdelali kar nekaj aktualnih tem, za sprostitev pa dodali več reportaž in zanimivih zapisov o ljudeh iz naše doline in tujih krajih.

Danes se začneja štiridesetdnevni post - čas, ko telesu prihranjamo obilne pojedine, z zmernostjo in razmišljanjem pa očiščujemo tudi dušo. Tja do velike noči naj bi se po tradiciji vzdržali hrupnih zabav in celo porok. Morda bo teh res nekoliko manj, dogodkov pa prav gotovo ne. In te bomo v uredništvu Savinjščana kot mesec za mesecem beležili tudi naslednjih dneh.

Jamarji danes odpotovali na Filipine

Danes zgodaj zjutraj (ob 3.30 uri), so iz Prebolda na Filipine odpotovali na II. slovensko jamarsko odpravo člani preboldskega jamarskega kluba. Še isti dan bodo iz Manile poleteli na otok Cebu, kjer bo srečanje s predstavniki univerze San Carlos. Naslednji dan pa odpotujejo do otoka Bohola.

gostinski lokal

Rib'ca

Žalec, Mestni trg, 063 / 715-622

ZDRAV KOT RIBA Z RIBJIMI JEDMI

papirnica Mozirje

Savinja

NOVA RAČUNALNIŠKA TRGOVINA

833 602

CRing računalništvo

Žalec, Savinjska cesta 87
tel.: 718-285, 715-140
Pražarna in kavni butik!

Nagradna igra za nakup nad 2000 SIT!

Nagrade: 3 kg, 2 kg in 1 kg kave Tropic

Nagrajenci 30. kroga žrebanja:

1. Marija Verdev, Dobrteša vas 51, Šempeter
2. Tanja Prisljan, Šentjanž 51, Rečica ob Savinji
3. Majda Lezovšek, Prešernova 14, Radomlje

marginalija

tiskarna • design • www • dtp

Drešinja vas 49 • 3301 Petrovče • tel.: (063) 713 108 • fax: (063) 708 280

VOŠNJAK

TRGOVINA IN MONTAŽA

ŠEMPETER, telefon: (063) 702 - 100

Zottel

Branko ZOTTEL, s.p.

Dobriša vas 59 3301 PETROVČE
tel. (063) 708-880 tel. & fax 715-484

PROIZVODNJA CISTERN ZA VINO iz nerjaveče pločevine

Se priporočamo!



9 770353 851000

ŠAVINJČAN

Naslednja številka bo izšla 17. marca 1999

Upravna enota Žalec rešuje vsako let več zadev

Kot vsako leto je Upravna enota Žalec tudi konec letošnjega januarja pripravila novinarsko konferenco, na kateri je načelnik Marjan Žohar z vodji oddelkov predstavil zbirne podatke za preteklo leto in izhodišča za letošnje leto. Lansko leto je bilo v marsičem prelomno za Savinjsko dolino, je v uvodu povedal Marjan Žohar, v tem letu pa mora upravna enota med drugim na novo vzpostaviti stike in sodelovanje tudi z vsemi novimi občinami.

Po številu upravnih zadev se UE Žalec izmed 58 slovenskih upravnih enot uvršča na 9. mesto, po številu zaposlenih (64) na 10. mesto, po številu prebivalcev na 12. po površini pa na 24. mesto. Upravna enota pokriva območje šestih novih občin in del mestne občine Velenje, oziroma 105 naselij. Na žalski upravni enoti je registriranih 863 pravnih oseb in 1214 samostojnih podjetnikov, v registru pa vodijo tudi 3685 kmečkih gospodinjstev 302 družin, 22.539 voznikov in 18.534 vozil. Lani je bilo izdanih 3471 osebnih dokumentov in prek 2.800 potnih listov, veliko dela pa je tudi z izdajanjem raznih potrdil. Samo potrdil ali sprememb naslova bivališča ali gospodinjstva je bilo lani izdanih 11.307.

Kot je povedal načelnik UE Marjan Žohar, so lani kljub večjemu številu zadev beležili boljši rezultat glede števila rešenih zadev. Iz leta 1997 je bilo lani prenešenih 2780 nerešenih upravnih zadev, na novo pa je bilo prejetih 58099 ali 8% več zadev kot leto prej. Skupaj je bilo torej lani 60879 zadev, ki so se reševale na žalski upravni enoti, kar je 7% več kot 1997. Od tega sta bili rešeni 58502 zadevi (8% več kot leto prej), nerešenih pa je ostalo 2377 zadev, ali 17% manj kot leta 1997. Število upravnih



zadev glede na število zaposlenih vsako leto narašča. Leta 1995 je bilo 775 upravnih zadev na delavca, leta 1997 že 1320, lani pa 1415. Poleg tega je bilo lani tudi precej problemov zaradi bolniških dopustov, velika pa je tudi redna fluktuacija zaposlenih (državna služba je sicer redna, ni pa najbolje plačana, je dodal načelnik), kar otežuje izvajanje upravnih postopkov. Za delovanje žalske upravne enote je bilo lani porabljenih 78 milijonov tolarjev, prihodek upravne enote Žalec v državni proračun z zaračunavanjem upravnih postopkov, zaračunljivih tiskovin, registrskih tablic in upravnih taks pa je znašal nekaj več kot 136,7 milijona.

Lani je upravna enota Žalec v Vinski Gori odprla informacijsko pisarno, o pogojih, ki jih morajo zagotoviti lokalne skupnosti za delovanje informacijskih pisarn pa se je načelnik že pogovarjal z župani novih občin. Prav tako jih je seznanil z nalogami občin, ki so potrebne za nemoten potek raznih upravnih postopkov. Stara občina Žalec je imela ob delitvi na

upravni enoti še 81 nerešenih zadev, njene pravne naslednice pa bodo odločile, s katerimi se nadaljevati. Upravna enota se je lani tudi precej informacijsko modernizirala, tako da je mogoče vsakodnevno obvladovanje vse dokumentacije. Med drugim je bila ločena telefonska centrala, upravna enota pa ima tudi ISDN linijo. Še vedno razmišljajo tudi o preselitvi v nove prostore.

Upravna enota Žalec je letos že izdala zbiranko z osnovnimi podatki o novih občinah, ponovno pa bo izšel katalog industrijskih prodajal. Lani je skupaj z drugimi pripravila uspešen nastop na sejmu Gostur v Mariboru. Oddelek za gospodarske in negospodarske dejavnosti ter promet in zveze podjetnike in gospodarske družbe obvešča tudi o aktualnih razpisih ministrstev. Oddelek za upravne notranje zadeve, ki ima tudi največji priliv zadev, pa se srečuje predvsem z veliko gnečo na referatu za promet. Strank je vedno več, postopki so vedno bolj zapleteni, vedno več dela pa bodo imeli tudi z izvajanjem ukrepov odvzemov voznških dovol-

jenj, ki jih izrekajo sodniki za prekrške.

Denacionalizacija in vojna zakonodaja

Decembra lani je bilo objavljeno javno naznanilo upravičencem do vrnitve podržavljenih nepremičnin za vložitev zahtev za zmanjšanje vrednosti nepremičnin in vlaganj v nepremičnine. Na območju upravne enote Žalec je bilo vloženih 52 zadev, od tega ena za vlaganje v nepremičnine. 39 teh zahtev je še v postopku reševanja, štiri so bile odstopljene sodišču, devet pa je rešenih. Upravna enota mora rešiti še 295 zahtevkov za vrnitev kmetijskih zemljišč in 62 za vrnitev podjetij ali stanovanj.

Zadeve v zvezi z vojno zakonodajo pa so že skoraj v celoti rešene. Od leta 1996 je bilo po zakonu o žrtvah vojnega nasilja prejetih 998 zadev, nerešenih vlog je še 141, po zakonu o vojnih veteranih je od 1051 prejetih vlog še 16 nerešenih, po zakonu o vojnih invalidih pa sta od 219 vlog le še dve nerešeni.

K. R.

46. sejem Mode - Fashion 99

Bronasto priznanje za preboldske tekstilce


Na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani je bil od minulega torka do petka 46. mednarodni sejem Moda - Fashion 1999. Prvi dan sejma so namenili novinarjem in strokovni javnosti, od srede pa do petka pa je bil namenjen obiskovalcem. Na približno 4300 kvadratnih metrih površin se je predstavilo 192 razstavljalcev iz petnajstih držav, med njimi največ slovenskih podjetij in sicer 144.

Iz Savinjske doline so na sejmu s svojimi najnovejšimi dosežki (kolekcije pomlad - poletje, jesen - zima) sodelovali Tekstilna tovarna Prebold, Scala Zarja Petrovče, MIK Prebold in Polzela, Tovarna nogavic.

Na ogled je bilo največ ženske, moške in otroške konfekcije, precej perila, usnjene galanterije in modnih dodatkov. Letošnje novosti so predstavili na modnih revijah, ki so potekale vse tri dni. Združenje za tekstilno, oblačilno in usnjarsko predelovalno industrijo pri Gospodarski zbornici Slovenije pa je pripravilo nekaj strokovnih posvetovanj in predavanj. Na posvetovanjih in predavanjih so spregovorili o označevanju tekstilnih izdelkov, o tekstilni in oblačilni industriji v državah Evropske unije in Slovenije, razvojnih možnostih te industrije ter pripravah na uvedbo davka na dodano vrednost. Kot vsako leto so tudi letos podelili nagrade in priznanja. Z bronastim priznanjem je bila nagrajena Tekstilna tovarna Prebold za tehnološko inovativnost - uporabo mikrokapsul pri oplemenitvi tkanin.

Na tendenčni reviji ob otvoritvi letošnjega sejma se je izkazalo, da tudi slovenski proizvajalci sledijo svetovnim modnim trendom, ki za prihodnje jesen in zimo narekujejo sivo barvo, mehke tkanine in ravne linije. Revija je imela tri dele in sicer tehno, metropolis in etno. Medtem, ko so v prvih dveh prevladovala bele, sive in črne barve, pa je bil etno del bolj živahno, predvsem pa udobno in toplo oblikovan.

T.Tavčar



**Hmezad
Kmetijska
zadruga
Petrovče**

**KMETIJSKA
SVETOVALNA
SLUŽBA
ŽALEC**

organizirata

11. JOŽEFOV SEJEM

19. marca 1999 v Petrovčah

PROGRAM:

<ul style="list-style-type: none"> - od 5. do 7. ure - ob 8. uri - ob 9. uri - ob 11. uri - ob 11.30 uri - ob 11.45 uri - ob 19. uri 	<ul style="list-style-type: none"> - dovoz blaga in priprava stojnic - sv. maša v petrovški baziliki - pozdrav in odprtje sejma: <ul style="list-style-type: none"> - razstava - predstavitev dela v gozdovih (Zavod za gozdove-OE Celje) - razstava suhega sadja - predstavitev društev in turističnih kmetij degustacija mesnih izdelkov, kruha, suhega sadja, domačega kisa in vin savinjskih vinogradnikov - povorka kmečkih vpreg in godbe na pihala - pozdrav in nagovor pokrovitelja - podelitev priznanj za najboljše kmečke SALAME, najboljši kmečki KRUH in najboljše VINO savinjskih vinogradnikov - zabaval vas bo veseli Jože - zaptje sejma
---	---

Prijava sprejemamo na telefon: 063/708-173
faks: 063/708-248

Vljudno vabljeni k sodelovanju in obisku!



KRAJEVNA SKUPNOST ŠEMPETER

ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

JAVNA RAZGRNITEV PREDLOGA ULIČNEGA SISTEMA ZA NASELJA ŠEMPETER IN DOBRTEŠA VAS

UVEDBA ULIČNEGA SISTEMA V KRAJEVNI
SKUPNOSTI ŠEMPETER

Že več kot leto dni je minilo, odkar smo se v Krajevni skupnosti Šempeter odločili, da se v naseljih Šempeter in Dobrteša vas uvede ulični sistem in se s tem odpravi nered, nesistematičnost pri oštevilčenju stanovanjskih hiš, drugih stavb in objektov. Iz različnih vzrokov se je priprava predloga do sedaj zavlekla.

V petek, 5. februarja, je začasni odbor Krajevne skupnosti obravnaval pripombe območne Geodetske uprave - Izpostave Žalec in sprejel:

- predlog uličnega sistema v naseljih Šempeter in Dobrteša vas posredujemo v javno razpravo,
- predlog, da se naselji Šempeter in Dobrteša vas preimenujeta v VAS ŠEMPETER,
- javna razprava poteka od 15. februarja do 15. marca 1999,
- javna razgrnitev predloga uličnega sistema je vsak delovni dan v prostorih Krajevne skupnosti, od 9. do 15. ure,
- vsako gospodinjstvo prejme na dom pisni predlog uličnega sistema. Predlog bodo prejela tudi vsa društva in podjetja.

Prosimo vse krajanje in druge zainteresirane, da posredujejo pisne pripombe na Krajevno skupnost Šempeter do 15. marca 1999.

Začasni odbor
Krajevne skupnosti Šempeter

Gasilci si bodo še naprej pomagali

Župani šestih občin v Spodnji Savinjski dolini se še naprej srečujejo po dvakrat na teden in se dogovarjajo o delitvi premoženja in nalog na nove občine. Na eni od koordinacij so podpisali izjavo o brezplačni medsebojni pomoči prostovoljnih gasilskih društev z območja vseh šestih občin. V skladu s to izjavo bodo gasilska društva po potrebi tudi v prihodnje sodelovala v požarnih intervencijah na območju celotne Spodnje Savinjske doline, ne glede na to, da se bo njihova organiziranost spremenila in da bosta na tem območju skoraj gotovo delovali najmanj dve gasilski zvezi.

K. R.



ČZP SAVINJSKI OBCAN d.o.o.

ŠLANDROV TRG 23,
3310 ŽALEC
tel. in faks: 063 / 717-333, 715-200
mobitel: 0609 / 644 546
elektr. pošta:
info@savinjski-obcan.si
domača stran
http://www.savinjski-obcan.si



REGIONALNI PROGRAM
DOPISNIŠTVO
IN AGENCIJA ZA TRZENJE
tel. in faks: 715-200, 717-333

Časopis SAVINJČAN izdaja
ČZP SAVINJSKI OBCAN, d.o.o. Žalec,
Šlandrov trg 23, 3310 ŽALEC

Tel. in faks: 717-333, 715-200

Žiro račun: 50750-601-193372

DIREKTOR IN ODGOVORNI UREDNIK:
JANEZ KROFOLIČ

TAJNICA IN VODJA DOPISNIŠTVA:
MARIJA CILENSEK

NAKLADA: 15.000 izvodov

TEHNIČNO UREJANJE IN PRIPRAVA
TISKOVNE FORME:
MARGINALIJA d.o.o.

TISK: DELO - Tisk časopisov in
revij, d.d., Ljubljana, Dunajska 5

Po sklepu RK za informiranje št.
23-91 je Savinjan oprostjen TPD.



Veselje v novi športni dvorani

Nova telovadnica osnovne šole Šempeter je zgrajena in odprta za osnovnošolce, vrhunske športnike in rekreativce. Slovesno odprtje s kulturnim in športnim programom, ki so ga pripravili šempetrski osnovnošolci, popestrila pa polzelska navijaška skupina, je bilo v soboto, 23. januarja. Za praznično vzdušje so poskrbeli tudi godbeniki, pozneje pa so za odbojgarsko žogo poprijele še vse generacije Šempetranov.

Ob odprtju športne dvorane so Šempetrani in gostje napolnili novo tribuno, častni gost pa je bil seveda minister za šolstvo in šport dr. Slavko Gaber. Zbrane je najprej nagovoril predstavnik krajevne skupnosti Šempeter Jože Randl, ki je poudaril, da je nova telovadnica ne le pridobitev za osnovno šolo in kraj, ampak tudi za širšo okolico. Zahvalil se je vsem, ki so si prizadevali za gradnjo telovadnice in jo znali tudi izpeljati, še posebej ravnateljci šole Ivica Čretnik.

Župan Lojze Posedel je v uvodu svojega govora povedal, da je odprtje telovadnice še posebej vesel zato, ker je namenjena zlasti mladim, na katere radi pozablamo in ki bodo v njej spoz-

navali kolektivnost, odgovornost do drugih in se naučili bistva življenja: zmagovati in izgubljati. Odločitev za gradnjo je bila zelo težka, saj je na istem mestu že stala telovadnica, predračunska vrednost nove pa je bila zelo visoka. Za odločitev, da se telovadnica zgradi, se je Posedel zahvalil tudi nekdanjemu županu in občinskim svetnikom. Sredstva za gradnjo so prispevali: ministrstvo za šolstvo, občina, krajevna skupnost Šempeter in krajan. Telovadnica meri okoli tisoč kvadratnih metrov, od avgusta do konca decembra lani jo je zgradilo podjetje Pluton, stroški gradnje pa so bili približno 160 milijonov tolarjev, dodatnih 20 milijonov pa je vrednost opreme.

Telovadnico je s prerezom traku odprl minister dr. Slavko Gaber, ki je prav tako poudaril, da je šport ena od oblik, ki mlade odvrča od nasilja in drog. Zaželel je, da bi bila telovadnica zasedena vse dni - dopoldne z osnovnošolci, popoldne in zvečer pa s športniki in rekreativci. Odbojkašem je minister podaril tudi nove žoge. Veselje nad novo pridobitvijo šole in Šempetra je izrazila tudi ravnateljica Ivica Čretnik. Spretnosti igranja odbojke so nato prikazale vse generacije Šempetranov, med drugim so se pomerili tudi veterani in direktorji, slovesnost pa je zaključila tekma druge slovenske odbojgarske lige med domačo moško ekipo in OK Črnuče.

K. R.



Ustanovili občinsko zvezo

V ponedeljek, 25. januarja, so se v občinski dvorani sestali člani stranke DESUS iz območja nove žalske občine in ustanovili občinsko zvezo. Za predsednika zveze so izvolili Rada Rotarja, za sekretarja pa Pavlino Glušič.

Uvodoma so ocenili rezultate občinskih volitev, Rado Rotar pa je člane seznanil z delom stranke in programom nove občinske zveze.

"Čeprav so naše krajevne organizacije pod vodstvom Območnega odbora Žalec, dosegale dobre rezultate, mislim zlasti na zadnje lokalne volitve, bi bilo potrebno marsikaj postoriti za še boljše delovanje stranke. Potrebno je to podčrtati zlasti ob tej reorganizaciji, saj bomo imeli na območju bivše občine šest občinskih odborov.

Naše najpomembnejše naloge

pa naj bi bile naslednje:

Organizacijska utrditev stranke v naši občini, pomoč krajevnim organizacijam in povečanje članstva, pravočasno moramo začeti s pripravami na volitve v organe krajevnih skupnosti, poskrbeti moramo za ustrezno servisiranje svetniške skupine, konstruktivno delo v koaliciji strank, ki so podprle izvolitev novega župana, poskrbeti moramo tudi za še tesnejše sodelovanje z Društvi upokoencev v občini, zlasti pa na nivoju Društev upokoencev v krajevnih skupnostih.

Če bomo torej hoteli in znali realizirati predstavljeni program, bomo danes leto lahko ugotavljali še boljše rezultate.

Mislím, da se je javnost že kar navadila, da se brez naše stranke DESUS ničesar več ne dogaja, kar pomeni, da smo v naše geslo "Nič o nas, brez nas" tudi v celoti uresničili," je med drugim dejal Rado Rotar. Po razpravi o programu dela so izvolili novo vodstvo stranke.

J.K.

Snega vrh glave

10. februar leto 1999 si bomo tudi Savinjšani zapomnili po obilnih snežnih padavinah, kakršnih ni bilo že nekaj let. Po dolini je zapadel skoraj meter snega, v hribovskih predelih pa ga je bilo tudi do metra in pol. Ker je močno snežilo vso noč in še zjutraj, prejšnjo sredo mnogi sploh niso mogli v službe, večji del Spodnje Savinjske doline je bil brez elektrike, ponekod so bili tudi brez vode, pouka pa ni bilo v osnovnih šolah Žalec, Grize, Liboje, Prebold, Polzela, Andraž, Vransko, Tabor, Gomilsko in Trnava.

V dopodanskem času so bile spluzene šele najpomembnejše ceste, za katere skrbi celjsko podjetje za vzdrževanje in obnovo cest. Ostale lokalne ceste in javne poti so kot običajno pluzili kmetje s plugi, ki imajo sklenjene pogodbe z občinami oziroma krajevnimi skupnostmi. Vendar pa

zaradi obilnih padavin to ni bilo dovolj, kmalu pa so se začele pojavljati tudi okvare na traktorjih in plugih. Občine so zato iskale dodatno pomoč in v občinah Tabor in Vransko so se z najetimi stroji še v petek prebijali do oddaljenih domačij v Šmiklavžu ter pod Menino planino in Čreto. Občina Polzela je prek javnih medijev na pomoč pozvala vse kmete s priključki za plug. Po besedah župana Ljuba Žnidarja je bil odziv zelo zadovoljiv, saj se je javilo kar devet kmetov. V Žalcu se je v sredo zjutraj sestal neformalni štab civilne zaščite in ugotovil stanje v občini. Direktor Javnega komunalnega podjetja je povedal, da do motenj z oskrbo pitne vode prihaja zato, ker so se zaradi prekinitve dobave električne energije ustavile črpalke, ponekod pa jih je bilo nato potrebno posebej pognati. Delavci so zato večinoma gazili do neka-

terih črpališč, seveda pa so imeli še bolj zahtevno delo delavci Elektra, ki so odpravljali številne okvare, nastale zaradi lomljenja dreves, trganja električnih žic in podrtih drogov.

Poleg voznikov so imeli veliko težav predvsem pešci - zaradi neočiščenih pločnikov so večinoma morali hoditi po cestah. V središču Žalca so bili najpomembnejši pločniki sicer očiščeni že v četrtek (sneg so s trga vozili stran, tako kot na primer tudi na Vranskem), skoraj povsod drugod pa so bili pločniki (tudi pri vrtih) povsem zametani s snegom. Večina avtobusnih postaj je bilo več dni neočiščenih.

Vse od torka pouka ni bilo na osnovnih šolah Vransko, Polzela in Prebold, poleg težav z elektriko in ogrevanjem tudi zaradi nevarnih prevozov otrok v šole.

K. R.



OBCINA ŽALEC



Žalski svetniki imeli 2. sejo na Ložnici

V skladu s spremembami zakona o lokalni samoupravi, ki so dale precej več pooblastil županom občin kot so jih imeli v prejšnjem mandatu, tudi seje občinskega sveta sklicuje in vodi župan. Žalski župan Lojze Posedel se je odločil, da bo vsaka seja občinskega sveta v drugi krajevni skupnosti, in tako je bila druga seja žalskega občinskega sveta v gasilskem domu na Ložnici. Začela se je s pozdravom gostiteljev - gasilcev, končala pa s predstavitvijo dela mestne skupnosti Žalec in vaškega sveta Ložnica. Vmes so svetniki v dobrih dveh urah obdelali dvanaest točk dnevnega reda.

Pobude in vprašanja

Po sprejemu dnevnega reda in zapisnika prve seje, so svetniki vložili več pobud in postavili vprašanja. O pobudah so takoj glasovali in jih sprejeli. Tako so podprli pobudo Danice Jezovšek Korent, da se ustanovi občinski odbor urada za žensko politiko, v katerem bi bile vse tri svetnice žalskega občinskega sveta in en podžupan. Odbor urada naj bi deloval nestransko, prispeval pa k bolj učinkovitemu reševanju problemov, s katerimi se tako kot večinoma povsod drugod srečujejo ženske v žalski občini. Svetniki so soglašali tudi s pobudama Ivana Jelena, da naj bodo že v okviru začasnega financiranja občine predvidena sredstva za sanacijo posledic novembrskih poplav in plazov, ter da naj se v letošnjem proračunu namenijo tudi sredstva za obnovo fasade občinske stavbe. Na vprašanja v zvezi s plinifikacijo, sekanjem na območju Plevna, hrupom ob avtocesti, kratkim zelenim valom na gotovelskem križišču, obnovo glavne ceste skozi Šempter in širjenjem kabelskega televizijskega sistema, naj bi občinske službe dale na naslednji seji.

Ne za podžupane

V prvi obravnavi je bil nato brez posebne razprave sprejet predlog statuta občine, ki med drugim predvideva ustanovitev desetih krajevnih skupnosti v občini Žalec: Galicija, Gotovlje, Griže, Levce, Liboje, Petrovče, Ponikva, Šempeter, Vrbje in mestna skupnost Žalec. (Od volitev naprej krajevnih skupnosti do sprejema statuta ni - delujejo pa stara vodstva kotčasni krajevni odbori.) Župan je nato predlagal, da bi že pred sprejetjem statuta, ki predvideva tudi tri neprofesionalne župane, svetniki sprejeli statutarni sklep, da ima občina tri podžupane. Irena Janič je v razpravi menila, da bi morala ne glede na predvolilni koalicijski dogovor enega podžupana dobiti opozicija. Statutarni sklep nato ni dobil potrebne dvotretjinske večine, zato je Lojze Posedel z dnevnega reda umaknil naslednjo točko: imenovanje podžupanov, napovedal pa, da bo po sprejetju statuta za podžupane predlagal

ista imena, še pred tem pa jih pooblastil, da bodo lahko opravljali nekatere naloge.

Do marca začasno financiranje

Soglasno pa so svetniki sprejeli sklep o začasnem financiranju občine Žalec, ki velja najpozneje do konca letošnjega marca. V tem času je predvidenih 2978 milijona tolarjev proračunskih izdatkov, med drugim 32 milijonov za občinsko upravo, 5 za požarno varnost, 10 za kulturo, 7 za zdravstvo, 66 za otroško varstvo, 16,2 za socialno varstvo, 45 za izobraževanje in 84 za okolje, prostor in komunalne zadeve. Sprejet je bil tudi rokovnik za pripravo in sprejem odloka o proračunu občine. Gradivo za drugo obravnavo predloga odloka naj bi svetniki prejeli 16. marca, potrdili pa naj bi ga 30. marca.

Kljub nekaterim pomislekom proti povišanju je na drugi seji občinski svet potrdil novo vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča - 0,0566 tolarja (7,7-odstotno povišanje), saj gre za enega najpomembnejših lastnih prihodkov občine. Sprejeli so tudi predlog sklepa o povprečni gradbeni ceni in povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč - povprečna cena za kvadratni meter koristne stanovanjske površine, zmanjšana za stroške komunalnega urejanja in za vrednost zemljišča je 128.654,10 tolarja.

O lekarnah in Galiciji

Svetniki so se na zadnji seji z županom strinjali tudi glede

ustavitve postopka podelitve koncesij za opravljanje lekarniške dejavnosti za obe razpisani območji (KS Gotovlje, Griže, Ponikva, del Šempetra, Vrbje in Žalec ter območje KS Galicija, Liboje in Petrovče). To dejavnost bo še naprej za nedoločen čas za območje celotne občine opravljal javni zavod Žalske lekarnice. Na razpis so prispele tri ponudbe (dveh zaposlenih v javnem zavodu in ena iz Rogaške Slatine), nobena pa za območje Petrovč, Galicije in Liboj.

Na predlog župana je bila dodatno na dnevni red uvrščena tudi problematika delovanja krajevnih skupnosti. Zaradi raznih očitkov je sodelovanje med delom vodstva krajevnih skupnosti oziroma začasnega odbora in delom krajanov, hkrati s tem pa s Cestnim podjetjem tako oteženo, da se je župan odločil, da predlaga razrešitev 7-članskega začasnega odbora, tekoče zadeve pa naj bi medtem opravljal tričlanski odbor pod vodstvom Vladislava Majerja iz Pernovega, ki ni član vodstva, ne član katere od političnih strank. Lojze Posedel je poudaril, da ta odločitev ne pomeni suma ali očitkov o nepravilnostih v delovanju vodstva krajevnih skupnosti in da bo zadeve za nazaj razčiščeval nadzorni odbor občinskega sveta, če se bo po imenovanju za to odločil. V času do volitev novih vodstev krajevni skupnosti pa je treba zagotoviti normalno delovanje v krajevni skupnosti Galicija. S tem se je strinjal tudi dotedanji predsednik KS Galicija Andrej Kržan, nato pa so svetniki soglasno sprejeli tak sklep.

K. R.

Jutri svetniki v Pernovem

Tretja seja žalskega občinskega sveta bo jutri ob 13-ih, tokrat v krajevni skupnosti Galicija, v gasilskem domu Pernovo.

Na tretji seji bo načelnik upravne enote Žalec Marjan Žohar predstavil pristojnosti in delo upravne enote ter sosveta. V prvi obravnavi bo predlog proračuna občine, svetniki pa se bodo lotili tudi pravilnika o obratovalnih časih gostinskih lokalov in višine stimulatnega dela plač javnega zavoda Žalske lekarnice.

K. R.

OBCINA PREBOLD

Namesto krajevnih skupnosti odbori po naseljih

Na 2. seji so svetniki občine Prebold v javno obravnavo poslali statut občine in poslovnik občinskega sveta

Druga seja občinskega sveta občine Prebold je že bila v obnovljeni občinski sejni sobi. Na njej je bilo 9 točk dnevnega reda, najprej pa so svetniki soglasno potrdili mandat Francu Škrabeju iz Latkove vasi, ki je postal svetnik namesto Vinka Debelaka, ki je bil izvoljen za župana. Po potrditvi zapisnika je bil prav tako soglasno sprejet sklep o začasnem financiranju občine Prebold, potem ko je župan na kratko predstavil posamezne postavke začasnega financiranja, v katerih pa ni investicij.

V prvih treh mesecih naj bi občina razpolagala s približno 60 milijoni tolarjev, predvidoma pa bo letošnji proračun težak 272 milijonov tolarjev. Vinko Debelak je zagotovil, da ta čas občina Prebold ne sofinancira nobene skupne službe ali zavoda v Žalču. Osnutek letošnjega proračuna naj bi bil predložen na tretji seji, ki bo predvidoma 25. februarja. Svetniki so nato sprejeli osnutek statuta občine in poslovnika občinskega sveta in ga dali v 15-dnevno javno razpravo. Statut se od ostalih občin razlikuje predvsem po določilu, da naj bi zaradi zadovoljevanja posebnih skupnih potreb naselji občinski svet kotsvoja posvetovalna telesa imenoval krajevnih odbore in ne krajevnih skupnosti. Odbori naj bi šteli 5 članov, ki bi jih na predlog komisije za volitve in imenovanja izmed prebivalcev določenega naselja imenoval občinski svet.

Občina Prebold ima dva

podžupana. Kljub nasprotovanju svetnikov SDS imenovanju drugega podžupana in predlogu, da bi bilo glasovanje tajno, so svetniki na javnem glasovanju s potrebno večino podžupana izvolili Franca Rezarja in Franca Kukovnika. Prvi bo skrbel predvsem za področje gospodarskih in negospodarskih dejavnosti, drugi pa za okolje, prostor in komunalne zadeve. Na drugi seji so svetniki vložili številne pobude in vprašanja, o katerih bodo odločali na naslednji seji, pod točko razno pa so sklenili, da bo komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja 5-članska, zato so imenovali še dva člana: Franca Ciglerja in Franca Škrabeja. Društva, politične stranke in druge organizacije so pozvali, da predlagajo člane v krajevnih odbore in odbore občinskega sveta.

Župan Vinko Debelak je svetnike tudi seznanil, da so se župani novih občin sporazumeli o delitvi zaposlenih v prejšnji

občinski upravi. Občina Prebold je prevzela dva zaposlena - Branko Meško in Anotna Vesolaka. Z delom sta začela 15. februarja, od takrat naprej pa so uradne ure za občane ob ponedeljkih, sredah in petkih. Dosedanji tajnik odhaja v pokoj.

Med drugim je povedal, da bo ena prvih investicij nove občine po sprejetju proračuna popravilo strehe na preboldskem vrtcu. Predstavil je škodo po poplavih novembra lani, ki je brez škode na vodotokih ocenjena na 655 milijonov tolarjev, država pa je doslej občini Prebold dala le nekaj več kot 8 milijonov. Največja je škoda v gospodarstvu, zlasti v Tekstilni tovarni Prebold, ki zaposluje kar 700 ljudi. V razpravi pod točko razno so svetniki omenili tudi problem gneče pri zdravnikih, saj sta v Preboldu samo dve splošni zdravnici. Po besedah župana bo občina skušala zagotoviti tri zdravnike.

K. R.

OBCINA POLZELA

Podžupana Anton Mešič in Stanko Novak

Svetniki občine Polzela so se sešli na svoji 2. redni seji. Po potrditvi zapisnika 1. seje so svetniki soglasno potrdili komisijo za pripravo statuta občine Polzela in poslovnika občinskega sveta, ki mu predseduje Marjana Šmajš, v komisiji pa je še pet članov. Naloga komisije je, da najkasneje do 12. februarja pripravi osnutek statuta ter poslovnika ter ju predloži občinskemu svetu v obravnavo. V nadaljevanju je svet sprejel predlog sklepa o začasnem financiranju občine Polzela za obdobje od 1. do 31. januarja in predlog sklepa o oprostitvi plačila komunalnega prispevka za priključitev na vodovodno omrežje Podvin-Andraž-Dobrič vsem 74 gospodinjstvom, ki so poravnali finančne obveznosti pri gradnji vodovodnega omrežja v znesku 2.600 DEM v tolarški protivrednosti. Nadalje je svet sprejel statutarni sklep o določitvi števila podžupanov v Občini Polzela in imenovanju dveh podžupanov. Občina Polzela bo imela dva podžupana in sicer za

področje komunalnega urejanja Antona Mešiča (SLS) in za področje negospodarstva Stanka Novaka (SKD). Oba omenjena podžupana sta bila do sedaj predsednika KS Andraž oziroma Polzele. S tem predlogom je vseh 16 svetnikov soglašalo. Govorili so tudi o obratovalnem času gostinskih lokalov, pod točko razno pa je svetnik o delitvi bilance bivše občine Žalec na kratko seznanil župan Ljubo Žnidar. Med drugim je povedal, da so se že dogovorili glede kadrov in dogovor tudi podpisali. Tako bo na Občini Polzela in finančnih delala Tanja Mavrič, prej delavka Občine Žalec, sicer pa po novem občanka Polzele. Glede komunale so sklenili, da jo bodo reševali skupno. Delitvena bilanca naj bi bila zaključena do konca meseca marca. Župan je svetnike seznanil, da bo svojo funkcijo od 1. februarja dalje opravljal profesionalno, medtem ko bosta podžupana funkciji opravljal neprofesionalno.

T. Tavčar



OBČINA VRANSKO



Občinski akti prvič v obravnavi

Za 3. redno sejo občinskega sveta Občine Vranksko so pripravili zelo obsežen dnevni red. Tokrat so imeli v prvi obravnavi poleg predloga statuta Občine Vranksko tudi predlog poslovnika občinskega sveta, predlog odloka o organizaciji in delovnem področju občinske uprave ter predlog pravilnika o plačah občinskih funkcionarjev in nagradah članov delovnih teles občinskega sveta ter članov drugih občinskih organov ter o povračilu stroškov. Pri teh točkah dnevnega reda je bilo izrečenih več predlogov

sprememb in dopolnitev omenjenih aktov, ki jih bodo obravnavali v drugem branju.

Župan bo svojo funkcijo opravljal polprofesionalno, njegova bruto plača bo okrog 187 tisočakov, medtem ko bo polovico delovnega časa opravljal na dosedanjem delu v celjski Cinkarni. Na seji so oblikovali mnenje za imenovanje ravnateljice OŠ Vranksko. Dosedanja ravnateljica Valerija Pukl je dobila soglasje vseh devetih svetnikov. Govorili so tudi o škodi in aktivnostih za odpravo posledic novembraškega neurja, ki je v tej

občini napravilo škode za okrog 700 milijonov tolarjev, obravnavali so pogodbo o izvajanju pomoči na domu, o financiranju nalog in delovanju Centra za socialno delo ter pravilnik o merilih za določitev oprostitev in olajšave pri plačilu socialno varstvene storitve pomoč družini na domu. Sprejeli so nekaj pobud svetnikov, župan pa je svetnike seznanil o poteku dogovorov o delitvi občine, o organizaciji dela in tekočega poslovanja občine Vranksko in o razgovorih in problematiki, povezani z izgradnjo avtoceste.

T. Tavčar

Gimnazija Celje

Umetniška gimnazija - glasbena smer

Nova možnost izobraževanja

Osnovno glasbeno izobraževanje je v celjski regiji precej obsežno in tudi kakovostno. V Savinjski dolini to izobraževanje poteka na Glasbeni šoli v Žalcu. Osnovna stopnja, ali kot rečemo, nižja glasbena šola, omogoča izobraževanje do šestega razreda, lahko pa tudi še naprej, vendar ne po programu srednje stopnje. To izobraževanje je bilo doslej s koncesijo le v Glasbeni šoli Celje in Glasbeni šoli Velenje. Ministrstvo za šolstvo in šport v skladu z zakonom ukinja koncesije, omogoča pa redno šolanje (petje, instrument, glasbeni stavek). To redno šolanje - vpis bo do začetka marca - bo v prihodnje na I. gimnaziji v Celju, ki bo skupaj z Glasbeno šolo Celje (tam bodo vsi strokovni predmeti), izvajala srednje glasbeno izobraževanje. Njen zaključek bo po štirih letih z maturo, ki bo omogočala vpis na katerokoli fakulteto.

Iz tega sledi priporočilo, da se vsi glasbeno nadarjeni vpišejo v to šolo. Dejstvo je, da razpršenost po različnih srednjih šolah ne omogoča srednjega glasbenega izobraževanja, oziroma ga na nek

način celo ukinja.

In kaj je tako zanimivega v novem programu na I. gimnaziji v Celju, da bi se bilo vredno vpisati v ta program izobraževanja? Najprej je potrebno omeniti, da je število ur in s tem obseg za razliko od splošne gimnazije pri nekaterih predmetih precej skrajšano. Namesto njih so strokovni predmeti! Če želijo nadaljevati izobraževanje na glasbenem področju, bodo poglobljali strokovne predmete, če želijo nadaljevati študij na neumetniški fakulteti kakšno drugo smer (naprimer računalništvo, medicino, jeziki, zgodovino, ekonomijo itd.) pa bodo v 3. in 4. letniku poglobljali snov iz tistih predmetov, ki jih bodo, ob treh obveznih, sami izbrali. Se pravi tiste, ki jih pač potrebujejo za vpis na fakulteto. Skratka, tovrstna kombinacija izobraževanja je idelna za vse.

Da je tovrstno izobraževanje prav na I. gimnaziji v Celju, pa ni nič presenetljivega, saj je bila že v preteklosti izjemno kulturno in intelektualno središče. V času usmerjenega izobraževanja so imeli

splošno kulturni oddelek, sedaj imajo preko 60 dijakov in dijakin s statusom kulturnega ustvarjalca, dvodnevno glasbeno srečanje (sodobna in klasična glasba), mešani pevski zbor, godalni orkester (s štirimi koncerti in gostovanji), manjše zasedbe itd. Skratka, šola je prežeta s kulturno ustvarjalnostjo.

Za konec tega zapisa še poveljmo, da v šoli zagotavljajo, da bo splošni pouk dopoldan in da bodo poučevali tisti profesorji, ki imajo veliko razumevanja za glasbeno motivirane dijake in dijakinje. Pa še to! V nadaljevanju pouka splošnih predmetov bodo strokovni predmeti na Glasbeni šoli Celje, tako da tudi za tiste iz oddaljenih krajev ne bo večjih težav. Iz vsega tega sledi, da imajo glasbeno nadarjeni učenci sedaj res bistveno boljše možnosti izobraževanja. To pa velja vsekakor imeti pred očmi pri odločanju po osnovni šoli. Še zlasti je to dobrodošlo za tiste, ki že obiskujejo, oziroma so obiskovali osnovno glasbeno stopnjo.

D. N.

OBČINA TABOR

Svetniki pred težko odločitvijo

Lastna osnovna šola ali investiranje v Vranksko?

V ponedeljek, 25. januarja so se na svoji 2. redni seji zbrali tudi svetniki občine Tabor. Čeprav je bila to še 2. redna seja Občinskega sveta, so se znašli pred veliko in težko dilemo. Za kaj pravzaprav gre?



Taborski svetniki so pred veliko dilemo. Kako se bodo odločili?

V Taboru že vrsto let gojijo željo po osemrazredni osnovni šoli, ta je s tem, ko je Tabor postal svoja občina, sedaj še toliko bolj aktualna. Res pa je, da časa za sprejem te odločitve ni več veliko. Marca naj bi bil objavljen razpis za sofinanciranje investicij v šolstvu za uvedbo devetletnega programa. Do takrat pa se bodo morali v Taboru odločiti, ali imeti lastno šolo ali sofinancirati šolo na Vrankskem, kamor hodijo taborski otroci od 5. razreda dalje. Dejstvo je, da morajo na Vrankskem to pravočasno vedeti, saj če želijo uvesti devetletko, morajo razširiti telovadnico in dograditi vsaj tri učilnice. Te investicije bi na vrankski šoli bile potrebne le, če bi šolstvo tako v Taboru kot na Vrankskem ostalo nespremenjeno. V nasprotnem primeru, z izjemo telovadnice, ki bi jo morali povečati v vsakem primeru, bi dosedanje kapacitete zadoščale. V tem pa je tudi srž problema, ki postavlja taborske svetnike z županjo na čelu kakor tudi vse občane Tabora pred odgovorno odločitvijo.

V Taboru že imajo nekaj časa pripravljen idejni projekt za 6-letno osnovno šolo. Prav tako pa je poleg dosedanje šole dovolj prostora tudi za dozidavo učilnic, ki bi jih potrebovali ob uvedbi devetletke. Vsekakor pa je vse to brezpredmetno, saj se morajo najprej odločiti, kako s šolstvom v novi občini. Kot že rečeno, pa časa za to nimajo veliko. To je na seji sveta dejala tudi županja Vida Slakan, ki je hkrati tudi postregla s podatkom, da za njihovo občino

pomeni že precej velik izdatek prevoz otrok na Vranksko. V januarju je bilo to več kot 1,3 milijona tolarjev. Ob vsem tem pa so svetniki z županjo že na ponedeljkovem zasedanju poskušali odgovoriti na vprašanje, ali so sposobni zgraditi svojo šolo. Pravega odgovora na to si zaenkrat še niso mogli dati. Zavedajo pa se, da za to ne bo dovolj njihov mandat in da v proračunu v obdobju izgradnje ne bo denarja za druge naložbe. Če bi se odločili za izgradnjo, verjetno brez uvedbe samoprispevka ne bo šlo. Vsekakor pa bo pred odločitvijo o izgradnji lastne šole moralo svoje reči še Ministrstvo za šolstvo. Taborski svetniki so v zvezi s to problematiko - ta pravzaprav sploh ni bila na prvotnem dnevnem redu 2. seje, ampak jo je sprožil dopis Sveta osnovne šole Vranksko, v katerem zahtevajo, da se v Taboru opredelijo glede razvoja šolstva na območju OŠ Vranksko, kamor hodijo v šolo tudi njihovi otroci - odločili, da najprej pridobijo čimveč mnenj krajanov. Pred naslednjo sejo, ki naj bi bila 22. februarja, bodo pripravili tudi točne podatke, oziroma kaj pomeni sofinanciranje šole na Vrankskem in kaj gradnja šole v Taboru. Na podlagi tega in mnenj krajanov se bodo lažje odločili. Prav lahko pa se zgodi, da tudi 22. februarja še ne bodo rekli končne besede in bo zato potreben še sklic izredne seje.

Toliko o tem problemu, za katerega je gotovo poleg plazov

in njihove sanacije usodnega pomena za to občino. Sicer pa so svetniki na 2. seji največ časa porabili za prvo branje predloga statuta občine Tabor. Le-tega pa bodo obravnavali še na naslednji seji, če bo potrebno pa tudi še na kateri drugi.

Na dnevnem redu je bila tudi obravnava predloga za vključitev Občine Tabor v Združenje slovenskih občin, v katero naj bi se vključile zlasti manjše občine. Ker je za to še čas, so se svetniki zaradi nepopolnih informacij odločili, da o tem sklepajo na naslednji seji. So pa na tokratni seji izvolili podžupana. Predlog zanj je dala Vida Slakan, z manjšo pripombo, da bi morda podžupan bil lahko iz kakšne druge stranke, so svetniki predlog soglasno podprli in za podžupana izvolili Janka Šmita. Prav tako soglasni pa so bili pri obravnavi predloga, oziroma pri izdaji mnenja k imenovanju Valerije Pukl za ravnateljico OŠ Vranksko. So pa ob tem dejali, da od ravnateljice pričakujejo podporo, če se bodo odločili za izgradnjo lastne popolne osnovne šole v Taboru. V zadnji točki dnevnega reda, ki je bila namenjena pobudam in vprašanjem svetnikom, je padlo vprašanje, kdaj bo prišlo do nastavitve kadrov. V zvezi s tem je županja dala ustrezno pojasnilo, hkrati pa tudi povedala, zakaj ni hotela podpisati listine o razdelitvi kadrov nekdanje občine. Kot je dejala, pa bo to takoj storila, ko bo prišlo do nove, ustrežnejše rešitve za Tabor. D. Naraglav



»SIPRO« d.o.o.

STANOVANJSKO PODJETJE

3310 ŽALEC, Pečnikova 1

tel.: 063/ 717-121, faks: 063/ 717-282



NAJEMNINE ZA STANOVANJA se bodo v mesecu februarju povečale za 0,20 %. Povprečna najemnina za stanovanja v občini Žalec znaša v mesecu februarju 1999 10.666,53 SIT in je 219,12 SIT/m².

Najemnine za stanovanja in stroški upravljanja se oblikujejo v skladu s pravilnikom o metodologiji za oblikovanje najemnin v neprofitnih stanovanjih. Pravilnik je objavljen v Uradnem listu RS, št. 47/95.

NAJEMNINE ZA POSLOVNE PROSTORE se bodo v mesecu februarju 1999 povečale za 0,20 %. Povprečna neto najemnina za m² poslovnega prostora znaša 784,92 SIT.

Po sklepu kurilnega odbora se povprečna akontacija za m² toplotne oskrbe oblikuje v skladu s porastom cen kurilnega olja.

V mesecu februarju se povprečna akontacija za ogrevalno toplotno oskrbo ne bo povečala in bo znašala 94,35 SIT za m² ogrevalne površine.

Glede na porabo toplotne energije, ki smo jo spremljali v pretekli kurilni sezoni, so vsi stanovanjski objekti razvrščeni v akontacijske razrede.

Ob koncu kurilne sezone 1998/99 bo v mesecu juniju 1999 opravljen obračun po dejanski porabi v kurilni sezoni 1998/99. Obvestila o dejanski porabi bodo objavljena na oglasnih deskah po stanovanjskih objektih.

Stroške lahko plačate na naši blagajni vsak dan od 7. do 15. ure, ob sredah od 7. do 17. ure in ob petkih od 7. do 13. ure.

Vsak dan lahko dobite tudi informacije o poslovanju za vaš stanovanjski objekt. Informacije vam dajemo po telefonu, pisno ali ustno.

Ekološka sanacija v teku

Prihodnost Feniksa zagotovljena, ker se je tudi država učinkovito vključila v prestrukturiranje proizvodnje

Maja lani se je začel stečajni postopek žalskega Ferralita. Že mesec dni kasneje je podjetje Feniks, ki je bilo tedaj v stoo odstotni lasti firme Kovinotrade, sklenilo najemno pogodbo s stečajnim upraviteljem in v začetku septembra se je pričela proizvodnja. Ohranili so tri proizvodne programe od petih, dva od njih sta izrazito usmerjena v izvoz. Zaradi blagovne znamke so ohranili tudi proizvodno cerkvenih zvonov. Od 250 delovnih mest so jih ohranili približno 150. Prihodek na zaposlenega so lani skoraj podvojili. Dosedanje poslovanje Feniksa je bilo ekonomično, torej uspešno, zato bojzani za prihodnost ni več, uspešno pa izvajajo tudi program ekološke sanacije.

Feniks se je lani februarja prijavil na razpis Slovenske razvojne družbe za vključitev v program prestrukturiranja. Skupaj z regionalnim podjetniškim centrom ter ob sodelovanju in podpori Slovenske razvojne družbe, Zavoda za zaposlovanje in podpori Ministrstva za delo, strokovnjakov slovenske razvojne družbe in območne skupnosti SKEL v Celju so s številnimi aktivnostmi in argumenti, predvsem pa poslovnim načrtom do leta 2002 dosegli, da so jih uvrstili med podjetja za prestrukturiranje.

"Res je trajalo dolgo, ko pa smo omenjene dejavnike, še zlasti državne, prepričali, so dogovori hitro stekli! Tako je vlada novembra lani potrdila program prestruk-

turiranja Feniksa in odobrila obveznice v višini 345 milijonov tolarjev," je na tiskovni konferenci dejal direktor Feniksa Srečko Senčič. Država je tako pridobila 39-odstotni delež.

Denar so porabili namensko za odkup premoženja in nepremičnin Ferralita in za ekološko sanacijo. Za odkup Ferralita v stečaju so odšteli 418,5 milijona tolarjev, za ekološko sanacijo pa so namenili 115 milijonov. Razlika med višino državnih obveznic in stroškov pa gre v breme Kovinotrade. Že konec lanskega leta so potekali roki za odpravo hrupa in onesnaževanja s prašnimi delci, kar je bil pogoj za izdajo uporabnega dovoljenja. Dosegli jim je uspelo odpraviti nekatere kritične

ekološke probleme. Zgradili so novo kompresorsko postajo z vsemi elementi za dušenje in preprečitev širjenja ropota. Z namestitvijo frekvenčnega regulatorja so zmanjšali prekomeren hrup motorja hladilnega stolpa. Odstranili pa so tudi večletno deponijo odpadnih maziv in olj, ki so jih dali v sežig. Zdaj, ko so ukinili proizvodnjo aluminija, teh odpadkov ne bo več. Decembra so s krško firmo Hante, ki je bila najugodnejši ponudnik, podpisali pogodbo in nakazali avans. Napravo bodo montirali aprila in bo maja že začela poskusno obratovati.

"Lani smo proizvedli blizu 6700 ton livarskih izdelkov, ustvarili skupni prihodek 940 milijonov SIT, izvozili smo 70 odstotkov izdelkov, to je za 680 milijonov tolarjev. Letos načrtujemo, da bomo preseglili milijardo prihodka. Želimo se prebiti v višje cenovne razrede, pridobiti certifikat ISO in tudi več izvažati. Letos načrtujemo izvoz v vrednosti 7 milijonov DEM," pravi direktor Srečko Senčič.

J. K.

Usoda kamnoloma v Veliki Pirešici je natančno določena

Tako pravita generalni direktor Andrej Kamenšek in Aleksander Kerštajn

Ob vseh polemikah v zvezi z delovanjem kamnoloma v Veliki Pirešici, porabo nadomestil za izrabo kamnin v krajevni skupnosti Galicija in ugibanj o širjenju kamnoloma doslej priložnosti za odgovore Cestno podjetje Celje pravzaprav še ni imelo.

Kamnolom Velika Pirešica in krajevna skupnost Galicija sta se lani veliko pojavljala v medijih, na njun račun pa še vedno nastajajo pisma bralcev. Lastnik kamnoloma in asfaltne baze - Cestno podjetje Celje - doslej na te polemike in obtožbe neposredno javno ni odgovarjalo, podatke za svoje trditve pa po besedah vodstva podjetja pri njih ni preverjal nihče od sodelujočih v omenjenih polemikah. Zato se je uredništvo Savinjskana odločilo, da o delovanju in nadaljnji usodi kamnoloma in asfaltne baze povpraša generalnega direktorja Cestne podjetja Celje, d.d., Andreja Kamenška in direktorja Kamnoloma in asfaltne baze Aleksandra Kerštajna.

Preden se osredotočimo na kamnolom v Veliki Pirešici, je prav, da predstavite celotno delniško družbo Cestno podjetje Celje. Kako je organizirano, katere so njegove dejavnosti in koliko zaposlenih ima?

Andrej Kamenšek: "Delniška družba Cestno podjetje s sedežem v Celju je nastala z razdelitvijo starega cestnega podjetja leta 1991. Drugo podjetje, povsem samostojno, je delniška

družba VOC - vzdrževanje in obnova cest Celja, v njem pa ima kontrolni delež tudi naše Cestno podjetje. Naše podjetje ima ta čas 400 zaposlenih. Doslej je bilo uspešno podjetje, kar kažejo tudi naše reference: 36 kilometrov avtocest. Tako smo gradili odseke: Vranje - Konjice, Celje - Arja vas - v celoti, Arja vas - Vransko - zgornji ustroj ter od Vranskega proleta Ločici še dva kilometra v celoti zgornji in spodnji ustroj. Imamo tudi projekt mostovi in viadukti. Zgradili smo več teh objektov, še posebej referenčen je 340 metrov dolg viadukt Lesnica pri Ormožu, rekonstruirali smo tudi viadukt Unec na avtocesti. Obnovili smo več mostov, naj omenim večje: v Veržeju, na Ptujju, stari glavni most v Mariboru. Trenutno na Trojanah gradimo viadukt Zlokarje za štiripasovno avtocesto, to pomeni dva samostojna objekta, dolga po približno 200 metrov. Naš prihodek niha, v veliki meri smo odvisni od trenutnega stanja na trgu. V preteklem letu je bilo slabše, ker stvari niso bile urejene pravočasno, rebalans nacionalnega programa je bil sprejet pozno, dopolnjen je bil zakon o javnih naročilih, zakon o kmetijskih zemljiščih, zakon o stavbnih parcelah, lokacijska dokumentacija, vse to vpliva, da se postopki podaljšujejo in preden mi pridemo do razpisa, preden Dars uspe objaviti razpis, pa potem z nami seveda sklene pogodbo, trajajo postopki leto, lahko pa tudi več. To je v lanskem letu upočasnilo gradnjo, tako da je seveda tudi naš delež na avtocestah manjši.

Na avtocestnem programu pa smo v letih 1996 in 1997 ustvarili približno 40 odstotkov prihodka. Gradnja avtocest je zato za nas zelo pomembna.

Seveda delamo tudi na magistralnih, regionalnih in lokalnih cestah - obnove in rekonstrukcije teh cest in objektov. Za to območje je zelo pomembna rekonstrukcija magistralne ceste oziroma križišča pri Fervega v Veliki Pirešici. Tu imamo težave z lastniki zemljišč, saj še nismo uspeli doseči dogovora glede odkupa z lastniki ene parcele, zato so se dela ustavila. Parcela ni velika, je pa pomembna za nadaljevanje rekonstrukcije. Če tega problema ne bi bilo, bi že lani na celotni trasi dokončali dela do bitogramov, tako da bi za letos ostala samo zaključna dela in asfaltiranje. Rekonstrukcijo financira Direkcija RS za državne ceste, deloma je pri tem prisoten Dars, ki pa je pooblastil direkcijo, komunalne vode in pločnike financira občina, tu pa je tudi delež Cestnega podjetja. Naš interes je namreč, da se cesta uredi in da imajo stanovalci pri Fervega boljše pogoje - sedanji ovinki so vplivali zelo moteče.

Cestno podjetje je organizirano po projektno-matričnem sistemu. Imamo tri področja: operativno-komercialno, področje asfalt - kamnolom in gospodarsko splošno področje. Operativno komercialno področje ima štiri projekte: projekt avtocest, projekt magistralnih in regionalnih cest, projekt mostov in viaduktov ter projekt v nastajanju visoke gradnje. Imamo pa tudi več horizontalnih funkcionalnih enot in



"Prvi mejnik v zgodovini našega podjetja je leto 1962, ko je bilo ustanovljeno Cestno podjetje Celje, ki je prevzelo nizke gradnje, obnovo in vzdrževanje regionalnega in lokalnega cestnega omrežja. Leta 1990 se je Cestno podjetje Celje razdelilo v dvoje samostojnih podjetij. Tedaj je vzdrževanje cest predstavljalo 45 odstotek prihodka, za kar smo sredstva dobili iz državnega in občinskih proračunov, razliko pa smo morali ustvarjati na prostem tržišču. Izvajali smo investicijska dela na glavnih, regionalnih in lokalnih cestah, urejanju javnih površin kot so pločniki, parkirišča in dvorišča. Podjetje imenovano PVC p.o. je tako delovalo od 1. 10. 1991 dalje samostojno. Po sprejetju zakona o lastniškem preoblikovanju smo pričeli z lastniškimi postopki tudi mi. Pri tem smo imeli kar precej težav, saj smo morali s pritožbo uveljavljati lasten delež. Opremo in stroje

smo namreč kupovali iz dobička in ne iz proračunskih sredstev. Pred dokapitalizacijo je bil delež Republike Slovenije 19,43 odstotka, občin celjske regije 10,54 odstotka, 70,03 odstotka pa so imeli zunanji delničarji. Za javno prodajo certifikatov smo namenili 42,15 odstotka delnic, Cestno podjetje Celje ima 2788 odstotka delnic, Republika Slovenija 19,43 in občine 10,54 odstotka. Takšna je torej struktura nove delniške družbe VOC, d.d. Vzdrževanje in obnova cest, d.d., ki je bila registrirana na sodišču 18. januarja," nam je povedal direktor začasne uprave Vinko Orešnik.

Sicer pa je Vinko Orešnik povezan s Cestnim podjetjem že od sredine leta 1964, od leta 1991 je bil direktor podjetja PVC, sedaj pa vodi začasno upravo, ki ima šest članski nadzorni svet.

"Tudi v prihodnje bo naša osnovna dejavnost vzdrževanje in obnova glavnih, regionalnih in lokalnih cest. Zlasti na lokalni ravni smo zaradi ustanovitve

VOC - Vzdrževanje in obnova cest

Sedaj delniška družba

Podjetje, ki na širšem celjskem območju že vse od leta 1962 skrbi za vzdrževanje in obnovo cest, se je v začetku letošnjega leta preoblikovalo v delniško družbo. S tem so zaključili postopek lastniškega preoblikovanja. Več o novi delniški družbi nam je povedal direktor uprave Vinko Orešnik.

novih občin morali prilagoditi tudi našo organiziranost. Tudi z novimi občinami in bivši žalski občini smo že podpisali dogovore o vzdrževanju in obnovi cest. K vzdrževanju cest sodi tudi zimska služba. Skupna dolžina vseh kategorij cest je več kot 1700 kilometrov. Več kot polovico prihodka pa načrtujemo z investicijskimi deli. V letošnjem letu načrtujemo 1,7 milijarde prihodka, ki ga bo ustvarilo 150 zaposlenih. Dela opravljamo na območju širše celjske regije, zato imamo enote v Mozirju, Velenju, Latkovi vasi, Celju, Rimskih toplicah, Slovenskih Konjicah, Šentjurju, Podplatu in v Lesičnem. Te enote skrbijo predvsem za vzdrževanje in obnovo cestnega omrežja. Te enote pa so povezane v zahodni, osrednji in vzhodni sektor. Poleg tega imamo še enoti prometne signalizacije in mehanično delavnico. Pripravljamo tudi predloge za zapore, gradnjo, rekonstrukcije in druge posege v varovalnem in varstvenem pasu glavnih in regionalnih cest," je še povedal Vinko Orešnik.

J.K.

najpomembnejša je Kamnolom in asfaltna baza v Veliki Pirešici. Vse te funkcionalne enote servisirajo projektne enote. Ta sistem je zahteven, vendar zelo učinkovit. Cestno podjetje je pridobilo tudi certifikat kakovosti ISO 9001, v kar je bilo vložena veliko truda, in to za vse dejavnosti, posebej pa še za asfalt in kamnolom. Ta materialna baza je izjemnega pomena za nas. Brez dvoma je naš kamnolom v Veliki Pirešici najbolj urejen kamnolom v Sloveniji in tudi po količinah materiala največji."

Kakšne količine materiala izkopljete na leto v Veliki Pirešici?

Andrej Kamenšek: "Leta 1996 in leta 1997 smo izkopal, predrobili in vgradili v ceste prek dva milijona ton materiala, skupaj torej 4,4 milijona ton mineralnih snovi v dveh letih. V tistem času vsi kamnolomi v Sloveniji niso pressegli te količine, seveda tisti kamnolomi, ki proizvajajo tovrstno surovino kot v Veliki Pirešici, to se pravi apnenec, ki ustreza vsem kriterijem in standardom za gradnjo cest in ostalih gradbenih objektov. Z dolomiti je drugače, so mehkejši, nimajo certifikata za asfalte, vprašljiva pa je tudi njihova uporaba pri betonih. Ta apnenec pa vse to ima."

Kako dolgo je že v Veliki Pirešici kamnolom in na kakšni površini se razteza?

Aleksander Kerštajn: "Kamnolom je star prek sto let. Vseskozi je bil namenjen cestam in gradbeništvu. Je izvor gradbenih materialov, ki jih je zelo malo na tem območju, kjer Savinja teče po zelo mladi dolini in je malo naplavin. Zato so bili ti drobljeni materiali v Savinjski dolini zelo pomembni,

danes pa so sploh pomembni vseh povsod. Za kakovostno gradnjo se zahtevajo drobljeni materiali, ki se pridobivajo v kamnolomih. Kamnolom v Veliki Pirešici je deloval že v stari Jugoslaviji - imenovan je bil banovinski kamnolom za vzdrževanje cest, tako da je že po tradiciji povezan s cestogradnjo. Cestno podjetje Celje, ki je bilo ustanovljeno leta 1962, je prevzelo ta kamnolom od Republiške sekcije za ceste in takrat je bilo Cestno podjetje sestavljeno iz republiške in krajevne sekcije. Od leta 1962 od 1964 so bile postavljene tudi tri male baze na lokaciji, kjer je zdaj asfaltna baza. In tako je nastal ta proizvodni prostor Cestnega podjetja.

Površina, na kateri se zdaj razteza kamnolom, obsega je približno 140 tisoč kvadratnih metrov. Vendar pa je to raziskovalni prostor, eksploatacijski prostor kamnoloma je manjši. Ko smo delali raziskave v globino 100 metrov za zagotavljanje zaloga, smo morali pridobiti odločbo za raziskovalni prostor. Zaloge mineralnih snovi morajo biti namreč potrjene s strani republiške uprave za rudne rezerve. To pomeni, da ima nad tem roko država. Leta 1976 smo dobili to odločbo in dovoljenje, s tem pa priznan raziskovalni prostor, ki velja še danes. Mi smo ta čas daleč znotraj tega raziskovalnega prostora in tudi nikoli v bodoče, do konca delovanja kamnoloma ga ne bomo presegli. Kamnoloma namreč ne bomo več veliko širili po površini, saj je naša eksploatacija usmerjena v globino. To se tudi vidi - osnovna etaža je danes v primerjavi izpred desetih, petih let približno 45 metrov globlje.

Zelo malo smo še nad nivojem, kjer je separacija - približno 35 metrov, še okoli leta 1976 pa je bila stena nad separacijo visoka skoraj 100 metrov. To pomeni, da se dejansko ne širimo po površini in tudi nimamo razloga za to, ker so na površini materiali zelo slabi.

Moram pa povedati tudi to, da je ležišče rudnin usmerjeno tako, kot je usmerjena cesta proti Velenju. V predel med zaselkom Gorca in kamnolomom, ki je najbolj aktualen glede posega v prostor, se ne bomo širili zaradi dveh razlogov. Prvi in osnovni je tehnično-ekonomski, tam namreč ni pravih zalog materiala. Drugi razlog je ta, da upoštevamo dejstvo, da je tam blizu zaselek, ki se izredno hitro razvija. Če pogledate zaselek Gorca, je bilo v zadnjih letih zgrajenih veliko novih hiš, čeprav se govori, kako neugodne razmere so tu za bivanje. Vedno gosteje je naseljen ta predel in zelo lepe moderne hiše nastajajo. Sem prihajajo ljudje iz urbanih naselij in poleg hiš gradijo tudi vikende. Ravno zato se tu ne bomo širili, širili se bomo le v smeri Celje - Velenje. Ampak ne zaradi tega, da bi pridobivali količine, saj so tu zelo majhne, pač pa ker moramo imeti zaključne brežine pod kotom od 45 do 56 stopinj, daimamo spodaj dovolj široko površino za napredovanje. Projekt, ki ga zdaj izvajamo za prostorsko ureditev, predvideva, da bi se v smeri proti Velenju širili največ za 50 metrov po površini, v smeri proti Gorci pa samo izravnamo rob kamnoloma."

Kolikšne pa so zaloge surovin in kdaj naj bi bil kamnolom v Veliki Pirešici dokočno zaprt?

Aleksander Kerštajn: "Zaloge so v globini in to približno 22 milijonov kubičnih metrov zelo kakovostnega materiala. To pomeni, da naj bi ob sedanji dinamiki izkoriščanja, ko tudi ne bo več toliko novih avtocest, deloval do leta 2060. Smo edini v Sloveniji, ki smo naredili dokočni načrt izrabe kamnoloma, do konca njegove življenjske dobe, kar pomeni, da imamo izdelan tudi projekt zaključnih brežin. V njem smo natančno opredelili, kako bo kamnolom napredoval v naslednjih desetletjih. Spodnja etaža bo predvidoma 40 metrov pod nivojem sedanje separacije, lahko rečem tudi pod nivojem sedanje ceste. Pri nas je torej drugače kot v sosednjih kamnolomih, ki se širijo po površini, ker imajo zaloge kamnine v tankih plasteh. Samo za primerjavo naj povem, da sosednji objekt - Zaloška gorica - obsega 340.000 kvadratnih metrov površine, je torej 2,8-krat večji od našega kamnoloma, pa še se bo moral širiti. Naša tehnologija se nenehno izpolnjuje. Ne le zaradi tehnologije ampak tudi odnosa do okolja še dolga leta nazaj opravljamo tako imenovane seizmične meritve. Imamo pravi dosje teh meritev, ki kažejo, kako se seizmični učinki odražajo v okolju. V skladu s tem smo izvajali tudi določene tehnične ukrepe. Naš kamnolom je imel leta 1985 pet etaž, zdaj jih ima že osem, kar pomeni, da so etaže vedno manjše, kar tehnično pomeni, da so miniranja in s tem seizmični učinki toliko manjši. Tu včasih pridemo tudi v nasprotje s tehničnimi normami, ker je vprašanje, kdaj so etaže smotne. Po svetovnih normah so etaže visoke v glavnem od 15 do 25 metrov, mi jih imamo od 18 do 20 metrov, torej smo v okviru norm. Kljub veliki eksploataciji v zadnjih letih pri posameznem miniranju nismo presežali 1000 kilogramov eksploziva, večinoma uporabimo od 600 do 700 kilogramov, in to samo zato, da smo seizmične učinke zmanjšali na normalno mero. Jasno je, da če obvladuje tehnologijo odkopa in količinske eksplozivne snovi, ki se uporabijo pri enem miniranju, potem se v veliki meri obvladujejo ti učinki, če ne povsem, pa vendarle v znosni meri. Kljub temu, da smo največji v Sloveniji, mislim, da imamo tankočutno izdelane te norme glede na okolje.

Moram povedati še to, da imamo tudi sistem sprotnega pogozdovanja tam, kjer je izvršen poseg. Na primer kamnolom nekdanje vodne skupnosti, kjer je še na posnetku iz leta 1985 luknja - danes je rekultiviran z materialom, ki ga mi nismo potrebovali. Del, ki smo ga posekali, je bil že pred leti sproti pogozden. Najprej napredujemo, ko se ustavimo in gremo nazval, spet pogozdimo za sabo. V naravnem useku, skozi katerega je bil kamnolom odprt proti naselju Gorca, smo na željo krajanov pred dvema letoma, češ da se tam čez sliši ropot, začeli graditi nasip, ki ga bomo tudi pogozdili. Tako bomo naredili tudi to naravno zaporo, da čim bolj ločimo proizvodno območje od urbanega. Perspektiva napredovanja v globino pa to še najbolj zagotavlja."

Je ta vaša skrb za okolje v okviru norm in predpisov, ali jih morda presega?

Aleksander Kerštajn: "Država Slovenija glede tega nima svojih norm, vendar se upoštevajo

nemške norme, ki so gotovo med najbolj zahtevnimi v Evropi. Slovenija jih je povzela. Meritva pa izvaja akreditiran laboratorij, to je laboratorij za seizmične meritve Minerva iz Ljubljane. To je edini laboratorij v Sloveniji, ki ima mednarodna pooblastila za te meritve. Ta na določenih točkah pri objektih, za katere mi menimo, da so izpostavljeni seizmičnim vplivom, oziroma kjer tako zatrjujejo ljudje, meritve opravlja občasno, ponekod pa tudi stalno. Imamo pravi dosje meritev, kjer se lahko vsak trenutek s tehničnega vidika pokaže, kakšni so bili učinki miniranja. Seveda pa je drugače z občutki ljudi, ki so lahko takšno ali drugačni. Da je to območje seizmično ustrezno za bivanje, očitno kažejo novogradnje. Če bi bilo ogroženo, prav gotovo nihče ne bi bil tako neumen, da bi tu gradil. Ljudje so ugotovili, da se ustrezno zgrajenim objektom kljub bližini kamnoloma nič ne dogaja. Je pa dejansko problem pri objektih, starih 300 let, grajenih iz ilovke, kamenja in drugih vprašljivih materialov. Leta 1991 in 1992 smo delali za neko hišo oceno, kaj narediti za sanacijo in kje so vzroki za poškodbe. Ugotovili smo, da je bila hiša v 300 letih zgrajena iz treh delov, poleg tega pa je bil vedno prizidan spodnji del. Pokazalo se je, da teren ne prenese nobene sanacije tega objekta. Torej je zelo pomembno, kako in kdaj je bil zgrajen določen objekt."

Andrej Kamenšek: "Zelo pomembno je na primer, da vsak, ki gradi hišo, zgradi temelje na približno enako nosilnem terenu. Ne pa, da je del zgradbe na trdi ali celo skalni podlagi, drugi del pa na nasipu. Tak objekt bo prej ali slej - s kamnolom ali brez v bližini - razpokal. Kamnolom seveda ni prijeten za nikakor, kakor tudi nobena tovarna v bližini stanovanjske hiše ni prijetna. Vendar se trudimo maksimalno, da prisluhnemo ljudem in storimo še kaj več kot bi bilo potrebno. Zato naša vlaganja v kraj nikakor niso majhna - v letu 1997 so znašala prek sto milijonov tolarjev. Kdo na tem območju je vložil toliko? Pa v letu 1996. Tudi lani smo precej vlagali, vendar manj. Ne v občini Žalec ne v Sloveniji nihče ni dal niti polovice toliko za kraj, kot je dalo naše Cestno podjetje ljudem in za ureditev kraja. Mnogi razmišljajo: ja zdaj so naredili ceste, zdaj pa bodo še druge stvari. Ampak te ceste bo potrebno tudi vzdrževati. Res gre za novo kakovost cest, za asfalt, a da cesta ne razpade spet v makadam, jo je treba vzdrževati. Tudi tu vidimo svoje poslanstvo in imamo pozitivni pristop. Da ne omenjam vsega drugega, kar smo storili v tem prostoru."

Aleksander Kerštajn: "Gre za našo stalno skrb. Zadnje čase se pozablja vsa pretekla leta in se govori samo o zadnjih dveh letih, ker je pač nastala ta afera in so se skregali v vodstvu krajevne skupnosti. Kot podjetje smo vsa leta obstoja ocenjevali škodo in dajali odškodnine. Nekateri naši zapisniki o ocenah škod pri ljudeh so stari od 25 do 30 let. Skladno s količinami izkopenega materiala in možnostmi našega podjetja smo temu kraju pomagali, da se je razvil takšen, kot je danes, od vodovoda do telefonije, če govorim za 15 let nazaj. Gorca je imela na primer prej napeljan vodovod iz bližnjega zajetja, ki je biloško oporečen. Z našo pomočjo se je zgradila pri

Grmovju podpostaja, ki je bila priključena na glavni žalski vodovod, tako da imajo zdaj tudi v Gorci zadosti kakovostne vode. Prvotno je bil vodovod planiran za 90 gospodinjstev, leta 1984 jih je bilo že 126, danes jih je skoraj že 200. To seveda niso očitki, želimo pa pokazati drugo plat, da torej nismo neobčutilivi do teh problemov. Vsa leta smo gojili odnos, da naj bo razvoj kraja in našega proizvodnega področja skladen. Veste, da se kraj razvija samo, če ima kakšno proizvodno enoto, ki mu daje ekonomske pogoje za to."

Koliko pa je zaposlenih v kamnolomu in asfaltni bazi?

Aleksander Kerštajn: "Tu je zaposlenih 126 ljudi. Ker smo tako dolgotrajno vzpostavljali ta odnos, smo želeli pogledati tudi, kako naprej, narediti vizijo, kaj se bo zgodilo v prihodnosti. Na tak način smo se želeli izogniti govoricam, kot so bile na primer, da bomo kamnolom razširili, da se bodo zaradi miniranja pogreznile



Tudi za kamnolom nastajajo nove hiše v naselju Gorca

vse hiše in podobno. Vsake toliko časa se pojavljajo takšne govore. Pred leti se je govorilo, da bomo prestavili cesto skozi vas, kjer se bo vse treslo od prevozov kamionov, govorili so, da miniramo z ne vem koliko tonami eksploziva naenkrat. Vse te govore so izraz trenutnega stanja, nekih stisk ljudi in nekega medsebojnega sovraštva in tendencioznih govorov. Če se v to vključijo še politika, kot je bilo to pred zadnjimi volitvami, potem je toliko slabše. Slovenci smo sploh nagnjeni k temu, da vsako najmanjšo tehnično in tudi naravno stvar spolitiziramo.

Z vizijo za naprej, smo jasno določili, kaj se bo dogajalo s kamnolomom in vsakemu krajanu lahko točno povemo, kako bo to čez nekaj let. Projekt je izdelal Inštitut za rudarstvo in dr. prof. Vončina, ki je delal že veliko rekultivacij, je izvajal dveletni program projekta zaključnih brežin. Mimogrede - imamo posebno metodo - virtualni model projektiranja in napredovanja kamnoloma, to pomeni, da gre za moderen pristop, ki smo ga lani predstavili celo na srečanju ameriškega nacionalnega združenja za površinske kope. Oktobra lani smo imeli na obisku 14 strokovnjakov iz Evropske skupnosti, kjer potekata dva projekta glede vprašanja materialov, ki se uporabljajo predvsem za gradnjo cest, avtocest in železnic v Evropi. Material iz Velike Pirešice kroži po

evropskih laboratorijih kot vzorčni material za primerjavo kakovosti gradenj teh prometnic. Ti vrhunski evropski strokovnjaki so ugotovili, da je naš kamnolom urejen po vseh evropskih normah, da ustreza okoljevarstveno, tehnološko in kakovostno vsem evropskim normam. Na to smo bili zelo ponosni, še zlasti ob vseh kritikah, ki smo jih bili deležni doma. Objektivna strokovna ocena veliko pomeni, čeprav smo mi ves čas vedeli, da dobro delamo, da pa vseh življenjskih potreb in stisk ljudi pač ne moremo reševati."

Torej ste izplačevali tako individualne zahteve za odškodnino kot odškodnino kraju? Se lahko k vam obračajo tudi posamezniki?

Aleksander Kerštajn: "Vsakemu posamezniku, ki se oglasi po telefonu, povemo, naj nam svojo težavo poda pisno, da imamo tudi mi nek dokument. Enkrat na leto nam generalni direktor imenuje strokovno komisijo, v kateri so poleg naših predvsem zunanji

občutili - določene zadeve se je hotelo reševati prek naših pleč, kar smo mi odločno zavrnili. Vsa leta smo dobro sodelovali s krajevno skupnostjo, vrata so bila vedno odprta za pogovor tako za krajevno skupnost kot posamezne krajanje in vedno se je našla neka ustrezna rešitev, če je bil seveda zahtevek upravičen. Vedno pa je šlo vse prek programov krajevne skupnosti. Lani so zadeve stekle izven normalnih okvirjev. V časopisih so se pojavljali članki z žaljivo vsebino, osebno sem dobil tri anonimke, v katerih so bile kritike o nekaterih mojih sodelavcih in tudi zahteve, da objavimo, koliko odškodnine je dobil kateri od občanov. Tega mi ne smemo objavljati, sploh pa ne v časopisih, še posebej pa ne odgovarjati na anonimke, ker pač ni komu odgovarjati. Tu je krajevna skupnost, ki je bila izvoljena. Nekateri ljudje pač gledajo na vse iz čisto negativnega zornega kota in s takimi je težko. Niti enkrat pa se lani ni zgodilo, da bi mene ali inžinerja

je urejeno asfaltno bazo v Evropi."

Kljub vsemu povedanemu je prav, da odgovorite tudi na očitke, da kamnolom deluje brez potrebnih dovoljenj.

Aleksander Kerštajn: "To smo že velikokrat povedali. Prostorski plani se urejajo globalno. Ker občina nima generalno urejenih prostorskih planov, jih morajo posamezni deli urejati zase. Mi imamo prostorski plan za asfaltno bazo, kalcijev klorid in tu kjer smo urejeni. Za kamnolom smo ga delali prostorski plan v drugi fazi in je bil javno predstavljen. Vendar kamnolom obratuje na osnovi dovoljenj iz leta 1976 za eksploatacijo in za raziskovalni prostor. Urejeno je lastništvo, imamo dovoljenje za odkopavanje in imamo potrjen rudarski načrt. Torej izpolnjujemo vse pogoje, nimamo pa prostorskega načrta, ki ga moramo izdelati. Tu gre za vprašanje - kaj prej. Če bi bila naša država že prej urejena, bi moral biti v občinskih planih kamnolom zajet že pred drugo svetovno vojno. Občina kot temeljna prostorska enota pa plana ni imela in zdaj ga morajo narediti vsi tisti, ki hočejo kaj urediti v prostoru. Tisti, ki so tu že obstajali - in kamnolom tu obstaja že stoletja - morajo v bistvu v tem planu posneti obstoječe stanje. Pred kratkim smo imeli na občini sesedanje predstavnikov iz Ljubljane, ki je dejal, da se lahko kamnolomi širijo samo v mejah obstoječih raziskovalnih prostorov in prostorov za pridobivanje. Mi pa imamo te odločbe že od leta 1976, prizadevamo si urediti še prostorski plan. Sicer pa je tako po vseh državah - tudi večina cest na primer ni v skladu s prostorskimi plani. Če povzamem - kamnolom ima vsa potrebna dovoljenja, ki jih zahteva rudarski zakon: dovoljenje za raziskovalni prostor, dovoljenje za odkopavanje, potrjen generalni rudarski načrt in letni načrt."

Kaj se bo zgodilo, ko bo država za izkopavanje rudnih dajala koncesije?

Aleksander Kerštajn: "Zdaj je šel denar za odškodnine neposredno v kraj, po novem pa bodo šle v državni proračun. Od tam si ga bo morala občina sama priboriti nazaj. Za nas se ne bo veliko spremenilo, saj smo mi lastniki kamnoloma in zemljišča. Vprašanje pa je, kako bo v prihodnje z odškodninami, ki se izplačujejo na osnovi občinskih odlokov. V Slovenskih Konjicah je bil tak odlok razveljavljen z odločbo ustavnega sodišča, treba pa je vedeti, da je za kamnolom v Libojah enako ustavno presojo že vložil Ingrad in če bo odlok tudi v žalski občini razveljavljen, tudi nam ne bo potrebno izplačevati odškodnin."

Morda samo še pogled v prihodnost - res načrtujete po zaprtju kamnoloma tu jezero z rekreacijskim centrom?

Aleksander Kerštajn: "To je predvideno kot možnost, s tem da so bojazni o potopitvi tega območja odveč, kajti tu gre za drugačno sestavo podlage in po končanem izkoriščanju pa bo tu že sicer globok izkop. Morda ni odveč poudariti tudi to, da je apnenec oziroma apnenčev prah sicer neprijeten, ni pa škodljiv za naravo in človeka, kot so na primer silikati. Ribiči ga ponekod celo dodajajo v ribolovne vode."

Banka Celje odprla prenovljeno poslovalnico na Prešernovi v Celju 24-urno bančno poslovanje



Generalni direktor Banke Celje je na slovesnosti odprtju nove poslovalnice predstavil novosti poslovanja

Pretekli teden je Banka Celje odprla prenovljeno, predvsem pa obogateno z mnogimi novostmi, poslovalnico v Prešernovi ulici v Celju. Med novostmi je zelo zanimivo 24-urno samopostrežno bančno poslovanje.

V samopostrežnem delu poslovalnice bodo za varčevalce na voljo dva bankomata in nabitnik za bančna pisma. Pravnim osebam bo dobrodošel dnevno-nočni trezor in posebni predalniki za oddajo čekov in potrdil o nakupu s plačilnimi karticami Activa in Erucard. V posebnem informacijskem terminalu bodo na voljo vse informacije o bančni ponudbi. Dostop v samopostrežni del poslovalnice je v času zaprtja banke omogočen s kartico za bankomat Banke Celje in imetnikom bančnih kartic drugih bank iz sistema BA.

J. K.



Roman Brglez

pekarna - slaščičarna - trgovina
Vransko 17, 3305 Vransko

pekarna in trgovina Vransko, tel.: 725-104, slaščičarna Žalec, tel.: 718-105,
pekarna Velenje, tel.: 854-181, Griže tel.: 718-022

*Zvestoba pekarnice in trgovine
naša je podoba,
kdor pri nas kupuje,
dobro načrtuje.*

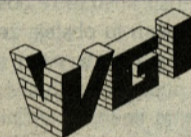
SPOŠTOVANI KUPCI

Zima se letos nikakor noče posloviti. Ker pa ima Valentin ključ do srca in korenin, lahko pričakujemo, da bo kmalu posijalo sonce. Za nami je že pust, pred nami pa 8. marec in materinski dan. Tudi pri nas se bomo potrudili, da bodo ti dnevi za vas še lepši in prijetnejši!

**NE POZABITE!
ZVESTOBA SE NAGRAJUJE**

Vabljeni k nakupu v blagovnico na Vranskem
in v trgovino v Grižah!

kolektiv prijaznih ljudi
BRGLEZ



GRADBENI INŽENIRING
Ing. Vinko VUČAJNK, s.p.

Prežihova 1, Žalec, tel./faks: 063/718-265
mobitel: 0609 618-443

PROJEKTIRANJE
ORGANIZIRANJE
IN IZVAJANJE DEL
V GRADBENIŠTVU

Izvajamo:

GRADBENA DELA
OBRATNA DELA
INŠTALACIJSKA DELA

NIZKE GRADNJE
ADAPTACIJE
REKONSTRUKCIJE

Kolesarski center Novak

V prostorih bivše pošte na Šlandrovem trgu v Žalcu je Stane Novak odprl športno rekreativno prodajalno, v kateri vam poleg znanih svetovnih znamk koles Scott, Schwinn, Diamond, Marin, Back, Trek USA nudijo tudi vsa potrebna oprema in rezervne dele za kolesarjenje.

Podjetje, ki ima že 15-letno tradicijo nudi tudi popravilo koles.

Ena od posebnosti podjetja Novak je prodaja koles tudi po sistemu staro za novo, nudijo pa vam tudi gotovinske popuste. Dobrodošla ponudba podjetja Novak je izposoja koles. Za zimski čas pa imajo tudi bogato izbiro sobnih koles. Če boste kupili kolo v njihovi prodajalni boste imeli eno letno garancijo in brezplačno servisiranje.

J. K.



Gostišča Štorman

GOSTILNE IN HOTEL ŠTORMAN

v Šempetru,
Ločici na Vranskem,
Vojniku, Žalcu,
Parižljah pri Braslovčah,
Velenju
in v hotelu na Venišah pri Nazarjih.

Z VESELJEM VAS PRIČAKUJEJO
IN SE VESELIJO SREČANJA Z VAMI,
OB PRIJAZNI IN HITRI POSTREŽBI IN PESTREM
IZBORU RAZNOVRSTNE A LA CART HRANE,
DNEVNIH MALIC, KOSIL, PRISLUHNI LI PA BODO
TUDI VAŠIM POSEBNIM ŽELJAM.

Kolektiv gostišč Štorman



TURISTIČNA AGENCIJA

**DOBER
DAN**

ZIMSKE POČITNICE:

NOVI APP DOBER DAN - PETROVA HIŠA ROGLA

- od 7.3. izredne cene - APP za 4 osebe - 7 dni od 34.000 SIT

APP HIŠICA TERME ČATEŽ za 5 oseb, 7 dni 35.000 SIT / kovanje vključeno

ZELENICA 5 x polni penzion + smučarska karta 39.000 SIT, otroci do 15 let -30%

DUBROVNIK - hotel KOMPAS: 7 dni polpenzion 29.900 SIT + letalo

A K C I J A : otroci do 12 let GRATIS.

RAJ ZA 1. MAJ - DOBERDANOVI KLUBI

NA 6 OBROKOV BREZ OBRETI

KLUB NAD KLUBI KORČULA

Letalo, ladja, prvomajski piknik, 4x polpenzion,
Veselica na vasi, ogled mesta, vsak dan zabava in še
In še... **Vse to za 21.900 SIT + takse.**

ZABAVNO - ŠPORTNI KLUB NOVI VINODOLSKI RAB

Šport/tenis, mini golf, keglanje, zabava,
I. majsko srečanje, svečane večerje, otroške delavnice,
plavanje v pokritem bazenu, pidžama party, 4x polpenzion..
Vse to že za 15.600 SIT.

KLUB DOBER DAN SELCE

Šport, zabava, I. majski koncert, 3 x polpenzion
že za 8.700 SIT

DOBER DAN EXPRES - poseben avtobus za RAB, N. VINODOLSKI, SELCE, CRIKVENICA

10 let TURISTIČNE AGENCIJE DOBER DAN, SLOVENIJA

ŠEMPETER, tel.: 063/70-31-960
CELJE, tel.: 063/49-00-850

Skupna razvoj in promocija

Turistična zveza in GIZ Podjetniški center sta predlagala novim občinam dogovor o skupnih razvojnih ciljih in promociji Spodnje Savinjske doline. Nove občine naj bi tako zagotavljale sredstva za skupno dogovorjene naloge in promocijo, za prireditve in delo turističnih društev pa občine same.

Bivša občina Žalec je v preteklem letu namenila za sofinanciranje prireditev občinskega pomena, promocijo in pospeševanje turizma skoraj 11 milijonov tolarjev. Turistična zveza sedaj predlaga novim občinam, da za to področje namenijo sorazmeren delež glede na število prebivalcev za skupno dogovorjene naloge, za občinske namene pa se naj bi odločale same. Predviden obseg sredstev za skupne naloge naj bi bil enak lanskemu. Med najpomembnejšimi skupnimi nalogami naj omenimo ustanovitev lokalne turistične organizacije, pospeševanje razvoja izletniškega, kmečkega turizma in športnega turizma, seminarskega in kongresnega turizma in organizacijo športnega oddiha (pohodništvo, planinarjenje, kolesarjenje in jadrarno padalstvo). Za vse to

pa bo treba zagotoviti promocijo ponudbe in prireditev v medijih in s pomočjo turistično informacijskega centra. Ta naj bi obiskovalce seznanjal s turističnimi, kulturnimi in športno rekreativnimi prireditvami.

V Savinjski dolini primanjkuje nastanitvenih kapacitet, zato bo potrebno iskati možnosti pridobivanja sredstev od države in EU. Nova delovna mesta bo mogoče zagotoviti z dodatnimi kapacitetami, ki pa morajo zagotavljati ustrezno raven ponudbe. Turistični potrošniki so namreč vedno bolj zahtevni. Turistična zveza Slovenije je letošnje in naslednje leto proglasila za leti kulinarike in vina z namenom, da bi se dvignila kakovost gostinske ponudbe. Tudi na tem področju je v Savinjski dolini še precej možnosti in potreb, saj se v marsikaterem

našem turističnem kraju s to ponudbo ne morejo pohvaliti. Gostinskih objektov za večje skupine marsikje primanjkuje.

Na področju prireditev se lahko pohvalimo s številnimi prireditvami, ki so že uveljavljene, potrebno pa jih bo še vsebinsko obogatiti.

Poleg proračunskih sredstev in turistične takse, naj bi za razvoj turizma nova lokalna turistična organizacija pridobivala z obvezno članarino, ki jo omogoča novospregjeti zakon, plačujejo pa jo vsi, ki se ukvarjajo s turizmom ali sorodno dejavnostjo. Tudi zato je ustanovitev lokalne turistične organizacije prednostna naloga, brez nje tudi ne bo mogoče kandidirati za državna sredstva.

V Turistični zvezi si prizadevajo, da bi občine predlagan dogovor čimprej sprejele, saj je turistična sezona pred vrati. **J.K.**

Obisk gozdne učne poti razveseljiv

Do sedaj že 55 tisoč obiskovalcev

V sezoni 1998/99 mineva 15 let od otvoritve gozdne učne poti ob jami Pekel v Podlogu pri Šempetru.

Gozdno učno pot je pod strokovnim vodstvom gozdarjev enote Zavoda za gozdove Slovenije - Žalec v preteklih 15 letih obiskalo več kot 55 tisoč obiskovalcev, kar jo v Sloveniji uvršča v sam vrh obiskanosti. Tudi v lanskem letu je obisk poti razveseljiv, saj si je pot ogledalo in jo prehodilo 2.900 obiskovalcev, katerim so gozdarji predstavili gozdove ob poti v 98 organiziranih vodenjih.

O načrtih in obnovi poti je dipl.inž.gozdarstva Uroš Petrič, gojitelj - načrtovalec na Krajevni enoti Zavoda za gozdove Slovenije v Žalcu, povedal: "V vseh letih svojega delovanja je oprema poti ostala večinoma nespremenjena, saj je bilo sredstev komaj dovolj le za redna vzdrževalna dela. Ob petnajstlet-



nici delovanja smo s pomočjo Zavoda za gozdove Slovenije, Občine Žalec, ZVNKD iz Celja ter celjskega gozdarskega društva zbrali sredstva za temeljito obnovo in vsebinsko dopolnitev gozdne poti, celoten projekt obnove pa bomo lahko zaključili le ob pomoči številnih sponzorjev. Ob poti bomo obnovili stare in postavili številne nove informacijske table, ki bodo tudi naključnemu obiskovalcu pred-

stavile marsikaj zanimivega o gozdu in njegovem delovanju. Uredili bomo prikaz gozdnih tal ter postavili tablice z imeni drevesnih vrst, ki jih je ob učni poti kar preko 30. Vsa dela na poti potekajo ob velikem razumevanju zasebnih lastnikov gozdov, po katerih je speljana naša pot in s katerimi že več let uspešno sodelujemo. Projekt obnove učne poti izvajamo gozdarji skupaj z Zavodom za varstvo naravne in kulturne dediščine iz Celja, ki bo sočasno izvedel tudi projekt obeležbe naravne znamenitosti - jame Pekel in tipičnih kraških pojavov v širšem varstvenem območju jame.

Obnovljeno in obogateno učno pot bomo ob petnajstletnici slovesno odprli v pomladanskem času in vabimo vse, ki uživajo v naravi in na gozdnih poteh, da skupaj prehodimo obnovljeno gozdno pot okrog jame Pekel in odkrijemo kakšne skrivnosti, ki jih v gozdu nikoli ne manjka." **T. T.**

MEDNARODNI SEJEM ALPE ADRIA

Turistična zveza Spodnje Savinjske doline in GIZ Podjetniški center

vabita gostinske, turistične in druge dejavnike k sodelovanju na 38. MEDNARODNEM TURISTIČNEM SEJMU ALPE ADRIA, ki bo od 9. do 14. marca na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani.

Sodelovanje lahko prijavite na tel.: 717-533.

Oživeli hortikulturno turistično dejavnost

Člani Hortikulturenega turističnega društva na Polzeli so se v soboto zbrali na občnem zboru. O delu in načrtih je govoril njen predsednik Rudi Jazbec. Med drugim je dejal, da so na Polzeli lani po 6-letnem predahu vnovič obudili organizirano hortikulturno in turistično dejavnost. Hortikulturno-turistično društvo so po novih predpisih registrirali in pričeli z delom. Ob dnevu Zemlje so pripravili očističevalno akcijo na področju KS, pripravili predavanje Slavka Zgonca o balkonskih rastlinah in strokovno ekskurzijo. Od Turistične zveze Spodnje Savinjske doline pa so lani prejeli priz-

nanje za tretje mesto po urejenosti. Po programu za letošnje leto imajo dvojce predavanj, zasadili bodo manjkajoče drevje v parku pred Kulturnim domom, izpeljali akcijo ocenjevanja okolja, razstavo cvetja, domačih pogrnj-kov, čistilno akcijo, se povezali v šolo v okviru eko programa, dali bodo pobudo občinskemu svetu za izdelavo tabel Dobrodošli v občini Polzela, pripravili silvestrovanje na prostem itd. V imenu TZ Spodnje Savinjske doline je zbor pozdravil Henrik Kranjc ter jim zaželel, da bi sprejeti program, ki je zahteven, realizirali. **T.Tavčar**

Braslovče

Uspešni tudi v minulem letu

Podelili priznanja TZS

Minulo soboto so se na rednem občnem zboru zbrali tudi delavci TD Braslovče. Med gosti sta bila poleg predstavnikov domačih društev tudi predstavnik Turistične zveze Slovenije, Marjan Ašič in predstavnik Turistične zveze Spodnje Savinjske doline, Darko Naraglav.

Zbranim je najprej spregovoril predsednik TD Braslovče, Toni Ramšak, ki je pozdravil vse navzoče, nato pa podal poročilo o delu društva v minulem obdobju. V preteklem letu so turistični delavci pripravili lepo število raznih prireditev, največ časa so porabili za pripravo 26. dneva hmeljarjev, ki tudi v prihodnje ostaja njihova glavna prireditev. Omeniti velja še tradicionalno salamiado, obujanje starih običajev, kot je ličkanje koruze, martinovanje, sodelovanje s Savinjskim gajem itd. Da društvo dobro dela, je dokaz tudi priznanje, ki so ga turistični delavci prejeli v Novi Gorici, za sodelovanje v akciji Moja dežela, lepa, urejena, čista. Vse bolj obiskana je tudi njihova brunarica nad Braslovčkim jezerom, saj so imeli lani kar 43 srečanj. Za predsednikom društva so spregovorili še ostali poročevalci, nato pa se je razvila razprava. Marjan Ašič je pob liže predstavil delovanje Turistične

zveze Slovenije in pohvalil delovanje domačega turističnega društva. Darko Naraglav pa je pojasnil predlog nadaljnega razvoja turizma v Spodnji Savinjski dolini, ki ga je pripravila Turistična zveza Spodnje Savinjske doline.

V nadaljevanju zborna so izvolili tudi nov Upravni odbor društva ter sprejeli program dela. Marjan Ašič pa je petim članom društva podelil priznanja TZ Slovenije. Prejeli so jih: Nevenka Cokan, Andrej Korošec, Anton.Fonda, Ciril Pšakar in Duško Goričar. **OV**



Vransko - 20 pustnih skupin

Organizatorji tradicionalnega pustnega kamevala, ki je bil na pustni torek, so bili zadovoljni z obiskom in udeležbo skupin in posameznih mask. V povorki je sodelovalo dvajset skupin, ki so se lotile aktualnih družbenih dogodkov in kurenti iz Ptuja. Pustni odbor je prevzel oblast v novi občini že prejšnjo nedeljo, predpisali pa so tudi pustni davek. Zahtevali so doto od bivše žalske občine, o njej pa bodo poročali naslednje leto. Z ansambлом Robija Zupana so na Vranskem zaključili pustno rajanje. **JK**

Morda veste, kje je to?



V januarski številki Savinjsčana je bila objavljena slika godbe na pihalu iz Ljubo, posnetek je nastal pred Domom II. slovenskega tabora v Žalcu. Godba pa v letošnjem letu praznuje 65. obletnico obstoja.

Izmed dopisnic s pravnimi odgovori smo izžrebali tri nagrajence:

1. Anica Grm, Ljuboje 94, Petrovče
2. Martin Skale, Sp. Grušoviče 8, Šempeter
3. Jože Podobnik, Ložnica 6, Žalec

Nagrade prejmete v tajništvu uredništva.

Tokrat pa vas sprašujemo, v katerem kraju je gostišče, ki je na posnetku in kako se imenuje.

Odgovore pričakujemo do 10. marca 1999.

PRODAJA VOZIL

DACA, d.o.o.

Migojnice 140, 3302 GRIŽE



tel.: 063 / 718-222
mobitel: 0609 / 629-093

ODKUP RABLJENIH IN POŠKODOVANIH VOZIL OD LETNIKA 1993 DALJE

UGODNE CENE VSEH VRST GUM!

Odprto: od 7. do 15. ure,
sreda: od 7. do 17. ure,
petek: od 7. do 13. ure.

ZA VSA RABLJENA VOZILA IN SANI
KREDITNI POGOJI - OBRETNOSTNA MERA
DO 3 LET 4,5%, DO 5 LET 5%.

Savinovi priznanji in plaketi podeljeni

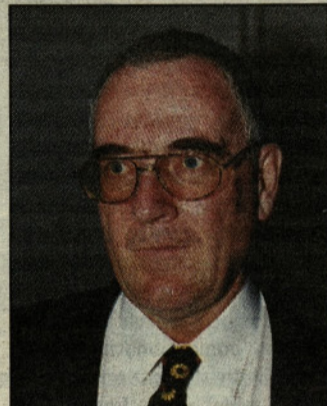
Ob slovenskem kulturnem prazniku so v Domu II. slovenskega tabora v Žalcu 6. februarja podelili Savinova odličja

Savinovo priznanje za leto 1998 sta prejela Vojko Vučer iz Žalca in Vera Kalčič iz Šempetra:



Vojko Vučer za življenjsko delo na področju filatelije in še posebej za prizadevanja in delo pri lanskoletni izdaji spominske ovojnice s podobo gospoda Ivana Žuže in pisemsko ovojnico s podobo Rista Savina v počastitev 130-letnice II. slovenskega tabora in 50-letnice Savinove smrti.

Savinovo plaketo za leto 1998 sta prejela Anton Vrabl iz Žalca in Božidar Jordan iz Dobrteše vasi:



Anton Vrabl za dosežke na področju novinarstva in ohranjanje narodnozabavne glasbe ter za izdajo knjige o olimpijcu Leonu Štuklju z naslovom Mož treh stoletij.



Vera Kalčič iz Šempetra - predsednica KUD GRIFON Šempeter za prizadevano delo, posebej še za oživitve društvene dejavnosti v Šempetru, ki je pod njenim vodstvom ponovno zacvetelo.



Božo Jordan za dolgoletno publicistično dejavnost na področju planinstva ter prizadevanja za ohranjanje naravne in kulturne dediščine v Spodnji Savinjski dolini.

Savinova plaketa z denarno nagrado za leto 1998 ni bila podeljena. T.T.



Obiskovalci knjižnice so tudi najmlajši

Občinska matična knjižnica Žalec Izposojenih več kot sto tisoč knjižnih enot

V Občinski matični knjižnici Žalec je bilo v preteklem letu živahno in pestro kar zadeva izposojanje knjig. Vodja knjižnice, Irena Štusej, je povedala, da je bilo lani v knjižnici 32.975 obiskovalcev, ki so si izposodili 112.298 knjižnih enot. Med najbolj iskanimi strokovnimi knjigami so bile tiste s področja psihologije, etike, morale, medicine in računalništva. Pri lep-slovlju je bil razpon širši, mnogo več kot kdaj prej pa so posegli po delih avtorjev kot sta Coelho in Sepulveda ter drugih iz zbirke Knjige iz Peglezna.

Mlade še vedno navdušujejo zbirke knjig Pet prijateljev, Zvesti prijatelji, Knjigožer in Novohlačniki. Med avtorji je prav gotovo najbolj priljubljen Primož Suhodolčan ter njegovi knjigi Košarkar naj bo in Kolesar naj bo. Mladi si zelo pogosto izposojajo

poučno literaturo, saj jih mnoge slovenske založbe dobesedno zasipajo z najrazličnejšimi izdajami z vseh strokovnih področij.

Za uporabnike sta na oddelku za odrasle dva računalnika za brskanje po elektronskih katalogih slovenskih knjižnic in za potepanje po internetu. Delo na cobissu in internetu poteka preko najete linije, ta pa s svojo obstoječo hitrostjo zaradi številnega obiska na straneh interneta in hkratnega dela knjižničarjev in uporabnikov na cobissu ne zadošča več. Potrebno se je bilo dogovarjati. V letošnjem letu bodo ta problem z nadgradnjo obstoječe najete linije rešili.

Lani so nabavili okrog 3500 enot knjižnega gradiva. S številnimi prireditvami v knjižnici in s tistimi v okviru Zavoda za kulturo pa so privabili k vpisu 268 novih članov.

T. Tavčar

100-letnica kulturnega društva Polzela

Osrednja slovesnost julija, razvitje prapora, razstava ...

Občni zbor Kulturno umetniškega društva Polzela, ki je bil v veliki dvorani kulturnega doma, je naznanil začetek kulturnih prireditev, ki se bodo odvijale v letošnjem letu ob 100. obletnici delovanja društva. Nekoliko drugače kot običajno se je odvijalo letno srečanje vseh članov društva, ki aktivno delujejo v številnih sekcijah. Na začetku se je z eno točko kulturnega programa predstavila vsaka skupina: tamburaški orkester, mešani pevski zbor, šolsko kulturno društvo, kvintet Lastovka, mešani pevski zbor Oljka, gledališka skupina, moški pevski zbor, sekcija likovnikov pa je v mali dvorani pripravila priložnostno razstavo likovnih del.

Predsednik KUD Polzela Marko Slokar je dejal, da sta vzdrževanje



Moški pevski zbor, ki ga vodi Mija Novak.

in obnova kulturnega doma njihova stalna skrb in tudi preteklo leto ni bilo izjema. Ob tem pa je bilo postavljeno vprašanje, ali je vse to dovolj, kajti dostikrat je v kraju slišati, da se na področju kulture ne naredi dovolj, da ni poskrbljeno za različne okuse, da celo prostori v kulturnem domu ne ponujajo primernega udobja ob obiskih predstav. Zato bo letošnje jubilejno leto kulturnega društva priložnost, da z ustreznimi koraki še izboljša tisto, kar se izboljšati da. Množičnost in tradicija, ki ga zaznamujeta, pa žal nista dovolj, da se društvo ne bi srečevalo s popolnoma enakimi problemi kot vsa ljubiteljska društva na tem območju. Delo v društvu čedalje bolj temelji na mladih močeh, na povezovanju izkušenj starejših in mladostne zagnanosti. Rezultat

velike podpore s strani osnovne šole, vrtca in glasbene šole so številni mladi, ki se uveljavljajo kot pevci, instrumentalisti, gledališčniki, likovniki, pa tudi kot vodje sekcije oziroma člani organov kulturno umetniškega društva.

Tudi poročila posameznih sekcij so nakazala uspehe in probleme, zlasti pevski zbori, ki se srečujejo s pomanjkanjem posameznih glasov, so vabili v svoje vrste predvsem mlade pevce.

Posebno pozornost so namenili programu kulturnih prireditev, ki se bodo zvrstile skozi celo leto. V program obnovitvenih del pa so zapisali obnovo odra, oblažjenje stolov v veliki dvorani, zamenjavo talnih oblog v mali dvorani in knjižnici ter pleskanje sten in stropa na hodnikih, v mali dvorani in knjižnici ter pleskanje sten in

stropa na hodnikih, v mali dvorani in knjižnici.

Ko so sešteli stroške kulturnih prireditev in stroške obnove kulturnega doma, so prišli do zneska okrog 10 milijonov tolarjev. Del sredstev bodo zbrali v društvu, računajo tudi na prispevek sponzorjev, predvsem pa pričakujejo znaten delež občinskih sredstev, ali kot je dejal predsednik Marko Slokar ob koncu svojega poročila, da je prepričan, da bo tudi nova občina na tem področju primerno odigrala svojo vlogo.

Slavnostna seja društva naj bi bila v juliju, ko bodo razvili nov društveni prapor, podelili priznanja in odprli razstavo o življenju in delu društva v minulih sto letih.

T. Tavčar



Nastopil tudi Celjski oktet

Proslava ob slovenskem kulturnem prazniku v občini Polzela je bila v dvorani Kulturnega doma.

Po Zdravljici, ki jo je zapel Celjski oktet, je zbranim spregovori

o pomenu praznovanja polzelski župan Ljubo Žnidar, v kulturno umetniškem programu pa so nastopili tamburaški orkester Kulturno umetniškega društva Polzela, učenci osnovne in glas-

bene šole, Celjski oktet (na sliki), predstavili pa so se tudi mladi pesniki OŠ Polzela. Program in vezno besedilo je za proslavo pripravila in vodila Mojca Kralj.

T.T.



Del udeležencev 100. občnega zbora.



Ob kulturnem prazniku

Prešeren bolj živ kot kdajkoli v preteklosti. Slavnostni govornik Tone Partlič

Slovenski kulturni praznik, s katerim se spominjamo največjega slovenskega pesnika, Franceta Prešerna, je tudi letos bil obeležen s številnimi proslavami. Prvič po razdelitvi nekdanje občine Žalec pa so proslave pripravili tudi po novih občinah. V Preboldu je bil slavnostni govornik književnik in poslanec Državnega zbora, Tone Partlič, ki je predstavil lik Prešerna in svoj pogled na velikana slovenske poezije.

Sobota, 6. februarja je znova prinesla občanom občine Prebold, lep in prijeten kulturni dogodek, ki bo ostal marsikomu v lepem spominu. Prireditev je potekala v telovadnici OŠ Prebold, vodil pa jo Matjaž Črešnovar. Uvodoma je pozdravil vse navzoče in po zapeti slovenski himni šolskega pevskega zbora, ki ga vodi Bojana Horvat, povabil pred mikrofonom Toneta Partliča. Uvodoma je spregovoril o Zdravljici, ki je po njegovem, še kako aktualna tudi danes. Ko jo pojmemo, premalokrat mislimo na njeno vsebino, je dejal Partlič. V nadaljevanju je svoje misli razpredal okrog datuma 8. februarja, saj nekateri menijo, da bi bilo boljše praznovati obletnico njegovega rojstva, 3. decembra. Partlič je glede tega dejal, da povezujejo nekateri praznovanje smrti Franceta Prešerna s slovensko nagnjenostjo k žalosti, smrti, ekrofiliji. Dejaj, s Prešernovimi verzami, ki jih je, v družbi s prijatelji, izrekel Prešeren ob tej obletnici Smoletove smrti. Partlič je nato dejal, da bi se tudi ob teh kulturnih dnevih splačalo reči kaj svetlega, optimističnega, vendar tudi resničnega, saj se zdi, da smo Slovenci resnično nagnjeni k temu, da govorimo o temnejših plateg življenja. Ko govorimo o Prešernu, ne smemo misliti kako

nesrečen je bil, oziroma, da so njegove pesmi samo produkti razočaranja, žalosti, jeze, nesrečnega življenja, je dejal Partlič in to podkrepil z delom njegovega življenjepisa ter z naslovi njegovih vedrejših pesmi. "Če vzamemo v roke njegove poezije in jih prelistamo bomo prav kmalu spoznali, da je veliko njegovih pesmi vedre vsebine in so hkrati tudi najlepše slovenske pesmi tega žanra. Kar tretjina pesmi, ki jih imamo Slovenci z vedrejšo vsebino pripada Prešernu. Menim, da bi bil že enkrat čas, da se enkrat poslovimo od tega trpečega pogleda na Prešerna. Bil je in ostaja naš največji slovenski pesnik, ob tem pa ne bi smeli pozabljati, da je v svetu, v tistem času, bilo le petero, šestero pesnikov, ki sodijo v sam svetovni vrh. Prešernova poezija pri tem v ničemer ne zaostaja. Sedaj, ko trkam na vrata Evrope in smo včasih v čakalnici preponižni, bi se veljalo spomniti, da smo imeli že pesnika, pred 200 leti rojenega, ki je veljal enako kot največji pesniki Evrope tistega časa," je dejal Tone Partlič in nato izrekel še vrsto zanimivih misli o nekdanjem in sedanjem praznovanju Prešerna. Ob tem je še dejal, da so proslave ob kulturnem prazniku pravzaprav skoraj edine,

kjer je prisotna še neka enotnost Slovencev, ne glede na barvo stranke, oziroma politične pripadnosti. In še ena Partličeva misel, ki jo velja zapisati. Dejaj, da v Evropi, v katero si želimo, ne bomo prepoznavni po bogastvu, mercedesih, ampak s svojo besedo in duhovnim potencialom. Zato je nujno, da to našo slovensko kulturo gojimo z odgovornostjo, da ji pripadamo in vsestransko podpiramo.

V nadaljevanju slovesnosti ob kulturnem prazniku, so program obogatili še učenci ritmičnega krožka 2. razredov preboldske osnovne šole, ki so predstavili plesno pravljico o Sneguljčici, recitatorji in poleg njih še pevci mladinskega in otroškega pevskega zbora. Občinstvu sta se predstavila tudi plesalca Nives Kamenšek in Samo Lukanc iz Celja. Svoj prispevek k obeležitvi kulturnega praznika pa je dala tudi kantavtorica Alenka Lesjak iz Tabora. Ob koncu je zbranim spregovoril še preboldski župan Vinko Debelak, ki je izrekel vso zahvalo nastopajočim in gostu Partliču ter dejaj, da se bo občina tudi v prihodnje zavzemala za kulturo in kulturno življenje svojih občanov.

D. Naraglav

Liboje

Večnamenski dom

Gradnja napreduje, vendar brez širše pomoči ne bo šlo

V začetku junija lanskega leta, so v Libojah pripravili slovesnost ob začetku gradnje večnamenskega doma, ki bo imel pod svojo streho gasilce, strele in prostore za delovanje KS. Na takratni slovesnosti je, ob asistenci predsednika KS Liboje, Štefana Frece, mariborski škof dr. Franc Kramberger tudi vzdal spominsko listino in blagoslovil bodoči objekt, ki je z že betoniranimi temelji nakazoval svojo torisno podobo.

In kako je danes?

Po omenjeni slovesnosti se je gradnja nadaljevala, tako da je sedaj objekt pripravljen za zalivanje zaključne plošče. To bi že naredili lansko leto, vendar jih je prehitela zima. Z deli naj bi nadaljevali v prihodnjih dneh, če jim bo služilo vreme. Poleg vremena pa bo v prihodnje hitrost gradnje

odvisna od pritoka denarja. Vrednost investicije je po predračunu 64 milijonov tolarjev. Doslej so investirali približno 13 milijonov, od tega je okrog 3,5 milijonov ovrednoteno v lastnem delu in v materialu. Za uspešno nadaljevanje gradnje potrebuje KS in gasilci sveža finančna sredstva. V ta namen se sedaj obračajo na novo občino in krajanje, saj brez njihove podpore ni prave možnosti za nadaljevanje izgradnje. Kot je dejal predsednik Sveta KS Liboje, Štefan Frece, je njihova KS edina v bivši žalski občini, ki nima svojih prostorov. Doslej še noben objekt v bivši občini ni ostal nedograjjen in upajo, da tudi v sedanjih ne bo.

Večnamenski dom v Libojah, naj bi poleg gasilcev in krajevne skupnosti, uporabljali tudi strelci, šolska mladina in društvo TVD Liboje. Slednji zlasti do izgradnje

D. Naraglav

Mesec kulture na I. OŠ Žalec

Mesec februar - mesec kulture je bil tudi letos na I. osnovni šoli Žalec živahen in pester. Zaradi snežnih razmer pa so morali literarni večer, Valentinov ples in športni dan prestaviti v čas po počitnicah.

Najprej so si učenci od 6. do 8. razreda ogledali delo Svetlane Makarovič TETA MAGDA, bralni značkarji pa se pripravljajo na njen obisk.

Na Cankarjevem tekmovanju so se izkazali osnovnošolci, ki jim je

blizu materinščina, še zlasti poezija Toneta Pavčka.

V petek, 5. februarja, so pripravili kulturni maraton. Prvo šolsko uro so učenci centralne in obeh podružničnih šol reševali republiški knjižni kviz FRANCE PREŠEREN IN GORENJSKA. Za knjižno in drugo gradivo je poskrbela knjižnica, uro pa je usmerjal šolski radio. Bila je prijetna in koristna urica. Drugo šolsko uro so različni oddelki oblikovali kulturno uro po svoje z recitacijami, petjem in plesom.

Nekateri pa so obiskovali kulturno-zgodovinske zanimivosti in ustanove v Žalcu. Nato se je v predavalnici predstavilo 28 kulturnih krožkov. Nagradili so najuspešnejše mlade kulturnike in medse sprejeli prostovoljce.

Ta dan je bil torej na šoli pravi kulturniški utrip, ki so ga obogatili tudi likovniki, v avli šole pa sta svoje modne zamisli predstavili bodoči modni oblikovalki.

M. J.



Na posnetku nastop krožkov v predavalnici

Gomilsko

25 let dekliškega pevskega zbora

V sicer razgibanem kulturnem življenju na Gomiškem ima posebno mesto Dekliški pevski zbor, ki letos praznuje svoj srebrni jubilej. Seveda se za ta lep praznik še prav posebno prizadevno pripravljajo. V mesecu maju bo imel zbor svoj jubilejni koncert v Domu krajanov na Gomiškem.

Zbor, v katerem se je izmenjalo mnogo mladih deklet, šteje 35 pevk, vodi pa jih Mateja Heinc. Pevke za svoje delo in vaje žrtvujejo mnoge ure prostega časa, da lahko dosežajo tako lepe pevске uspehe tako na občinskih revijah kot tudi širom po Sloveniji, kjer rade nastopajo. Pojejo slovenske narodne in umetne pesmi, skladbe iz obdobja renesanse, segajo pa tudi po tujem repertoar-

ju. Z resnično ljubeznijo so v svojem dolgoletnem delovanju ponesle slovensko pesem v mnoge kraje Slovenije, predvsem pa na Primorsko, kjer že dolga leta sodelujejo z Mešanim pevskim zborom Stanko Premrl iz Podnanosa. S to svojo dejavnostjo so gotovo prispevale k oživljanju in priljubljenosti slovenske narodne pesmi.

Mladih pevk pa ne družijo le

pesem, ki jim seveda veliko pomeni in s katero so užile mnogo lepih uric. Prizadevno sodelujejo tudi pri pripravah na razne prireditve in tako še dodatno prispevajo k pestrosti kulturnega življenja v kraju. Seveda pa so ta čas njihova prizadevanja pri jubilejnih koncertu. Želijo si, da bi z njimi praznovalo kar največ ljubiteljev zborovskega petja.

T. Tavčar



Dekliški pevski zbor Gomiško s pevovodkinjo Matejo Heinc in predsednikom KS Gomiško Vinkom Drčo

Božo Kos obiskal žalske šolarje

Učenci II. Osnovne šole Žalec so ob kulturnem prazniku povabili na obisk znanega slovenskega karikaturlista Boža Kosa. Srečanje z njim je bilo zanimivo, skupaj so risali karikature in ilustracije, reševali pa so tudi uganke.

J. K.



Prešernova Glosa velja tudi danes

Ob slovenskem kulturnem prazniku so se po večini krajev v Savinjski dolini zvrstile mnoge prireditve. Osrednja proslava v občini Žalec je bila 6. februarja v dvorani Doma II. slovenskega tabora, začela pa se je z Zdravljico v izvedbi celjskega gledališkega igralca Mira Podjeda. Ob tej priložnosti je župan Lojze Posedel podelil Savinova odličja, slavnostni govornik pa je bil pesnik, pisatelj in režiser Vinko Mödemdorfer.

Slavnostni govornik se je na začetku svojega govora vprašal, katera izmed Prešernovih pesmi je za današnje čase najbolj aktualna in ugotovil, da jih je sicer več, da pa je ob kulturnem prazniku gotovo najaktualnejša Glosa. Eden največjih mojstrov svetovne literature, česar se še vedno premalo zavedamo, je znal najbolje opisati slovenski nacionalni značaj. Čeprav se je ob uresničitvi tudi pesnikovega največjega sna - samostojne Slovenije - zdelo, da so časi lačnih pesnikov mimo, je Vinko Mödemdorfer ugotovil, da položaj slovenske kulture in kulturnikov 200 let pozneje ni nič boljši kot v Prešernovih časih. Ustoličili so se uradniki in politiki,

ki so sprva še imeli usta polna kulture, zdaj pa kulture ne omenjajo več niti v predvolilnih programih. Ustvarili so potrošniško klimo in zanemarili dejstvo, da Slovenci nimamo dovolj velikega lastnega trga niti za pralne stroje, kajšele za literaturo ali celo alternativno kulturo. Celo založbe se arogantno obnašajo do pesniških zbirk, kar je po eni strani razumljivo, saj celo s prodajo obrazcev za dohodnino zaslužijo več. Res je sicer, da tudi kulturniki niso nikoli zadovoljni, kar jih pravzaprav spodbuja k ustvarjalnosti. A brutalni kapitalizem vendarle preveč omejuje kulturo. Cenzura se izvaja s preprostim stavkom: Ni denarja. Za tem pa se pogosto skriva ideološko nestrinjanje ali preprosto slovenska nevoščljivost. Brez kakovostne, nekomercialne kulture slovenska kultura ne bo preživela in tega se še zavedajo mnogi entuziasti. A to ni dovolj - skoraj 200 let po Prešernu se moramo Slovenci odločiti, kaj bomo s kulturo počeli v naslednjih dveh stoletjih.

Pred podelitvijo Saviniovih odličij je župan Lojze Posedel v krajšem nagovoru ob kulturnem prazniku čestital tudi vsem kulturnikom za dosednje uspehe in



Vinko Mödemdorfer

jim zaželel še naprej uspešnega dela. Med drugim je poudaril, da se z vedno večjo razdrobljenostjo na vseh področjih vedno bolj manjša tudi kupček denarja, namenjen kulturi na lokalni ravni. Zagotovil pa je, da bo občina Žalec vendarle namenila za kulturo ustrezna sredstva.

Proslava se je nadaljevala s koncertom jazz interpretacij slovenskih ljudskih pesmi z naslovom Lipa zelenela je Tria Renata Chicca.

K. R., foto: T. T.

Zavolovškova slikarska pot v Savinovem salonu

V počastitev slovenskega kulturnega praznika je bila v petek zvečer v Savinovem likovnem salonu v Žalcu odprta retrospektivna razstava akademkega slikarja Alojza Zavolovška iz Mozirja. To ni prva samostojna razstava tega slikarja v Žalcu, ki tudi sicer pogosto prihaja v Spodnjo Savinjsko dolino in kot priznan likovni pedagog med drugim sodeluje z ljubiteljskimi slikarji. Tokratna razstava pa je posvečena slikarjevi 70-letnici in pomeni kratek prerez njegovega dosedanjega ustvarjanja.

Glede na to, da je Alojz Zavolovšek tudi dolgoletni pevec z zlatim Gallusovim odličjem, je ob odprtju razstave njegovih del

zapel Savinjski oktet. O njegovem slikarstvu sta spregovorili likovni kritičarki Marlen Premšak in Milena Koren - Božiček. Slednja je soavtorica monografije, ki je izšla lani ob umetnikovi 70-letnici.

Kot je povedala Marlen Premšak, Alojz Zavolovšek kot slikar izhaja iz tradicije klasičnega slikarstva in je na začetku svojo večino in znanje najprej pokazal v realističnih prvinah krajinskega upodabljanja. "Kasneje so se ga dotaknili vplivi evropskih prestolnic, sčasoma pa je postajal vse bolj tipičen slovenski krajinar, ki ga je krajina s specifičnimi barvami v celoti prevzela, zelenila v različnih odtenkih pa so njegova platna in akvarelne liste oblikovala v posebne impresije, razpo-

loženjska stanja, včasih nekoliko črnogleda, drugič vsaj s kančkom optimizma." Krajina je zaznamovala Zavolovškova zrela ustvarjalna desetletja, kasneje pa je prišlo do preobrata v smer lahkotnih, barvitih in na videz bolj sponzanih podob. "Globoka podoživetja slovenske krajine je začel slikati v sodobni, celo raziskovalni maniri, ki se dogaja na čisto likovni in ne več na mimetični, bolj ali manj posnemovalni ravni. In od tu dalje se je odprl nov likovni svet, svet zvedavega ustvarjalca, ki ima še mnogo pokazati," je svoje razmišljanje zaključila Marlen Premšak. Razstavo je odprl župan Lojze Posedel in bo na ogled do 28. februarja.

K. R., foto: T. T.



Trije podžupani bodo skrbeli vsak za določene projekte

Na zadnji seji svetniki občine Žalec niso potrdili statutarnega sklepa, po katerem bi že pred sprejetjem statuta določili, da bo imela občina tri podžupane. Župan Lojze Posedel je kljub temu napovedal, da bo ponovno predlagal imenovanje treh podžupanov: Gregorja Vovka Petrovskega iz Gotovelj, Ferdinanda Halerja iz Dobriše vasi in Janka Kosa z Ložnice. Kako ocenjuje odločitev svetnikov in kakšne bi bile zadolžitve županov, pa v pogovoru z Gregorjem Vovkom Petrovskim.

"Koalicija petih političnih strank je pred volitvami sklenila pogodbo, ki so jo podpisali predstavniki vseh teh strank (LDS, DeSus, ZLSD, SLS in Zeleni). Eno od določil te pogodbe je, da se župan po volitvah ne sme vključiti v nobeno od političnih strank. Nekaj določil pa se nanaša tudi na primer volilne zmage župana, ki ga je podprla koalicija. Ta določila pa se upoštevajo le, če posamezna stranka pride v občinski svet. Dogovorili smo se, da si bodo 3 podžupanska mesta razdelile stranke glede na rezultat volitev. Slovenska ljudska stranka je bila četrta, zato ni mogla dobiti podžupana. Imena podžupanov so izbrala vodstva strank, seveda pa se je moral z njimi strinjati tudi župan. Čeprav na zadnji seji statutarni sklep o imenovanju treh podžupanov ni bil sprejet, pa imamo kot svetniki, ki jih je župan predlagal za podžupane, določena pooblastila. Tudi sicer si bomo naloge razdelili. Janko Kos bo pokrival območje krajevnih skupnosti Ponikva, Vrbje in Žalec, Ferdinand Haler območje krajevnih skupnosti: Galicija, Petrovče, Liboje in Levec, jaz pa območje krajevnih skupnosti Gotovlje, Griže in Šempeter. Glede ostalih dejavnosti ne bo točno razdeljeno, kdo jih bo pokrival. Mene zanimajo predvsem turizem, kultura, gospodarstvo, ekologija, komunala ter regionalno povezovanje in razvoj. Ne bo pa posamezen podžupan pokrival posameznega celotnega področja, ampak konkretne projekte, ki mu jih bo naložil župan. Bo nekakšen koordinator in bo županu tedensko poročal, kako projekt poteka. Seveda pa bodo

tudi večji projekti, pri katerih bodo morali sodelovati župan in vsi trije podžupani."

Gregor Vovk Petrovski dodaja, da bodo podžupani delovali neprofesionalno: "Podžupani bodo neprofesionalni in bodo imeli najmanj trikrat manjše plačilo za svoje delo, kot je zakonsko dovoljeno. Zakon dovoljuje 80 % plače župana, mi pa smo se zmenili, da bo to pod 30 odstotkov. Pisarna podžupanov bo na sedežu občine, kjer bodo tudi uradne ure."

V novi občini bodo nekatera področja doživela spremembe. Po besedah Gregorja Vovka Petrovskega se bo pri posameznih projektih upoštevala predvsem ekonomska utemeljenost. "Ekonomske razloge bomo zasledovali tako glede obrtne cone Arnovski gozd, kjer pripravljamo velik projekt, kot pri obnovi žalskega mest-



nega jedra. Spremenil naj bi se tudi način komuniciranja svetnikov, župana in podžupanov s krajevnimi skupnostmi. Že selitev sej občinskega sveta po krajevnih skupnostih je to pokazala in odziv ljudi je bil dosedaj zelo zadovoljiv. Posebej se bomo posvetili občinskim službam, ki imajo stike z občankami in občani, čeprav je teh manj kot na upravni enoti. Občina naj bi bila občanom vedno na voljo, podžupani pa naj bi se ukvarjali in reševali čisto konkretne probleme ljudi. Bolj aktivna naj bi bila tudi komisija za pritožbe. Namesto na medije naj bi se tako ljudje najprej s pritožbami obračali na to komisijo. Komisija bo poskrbela, da se

bodo reševanja problemov in pritožb lotile prave službe. Tudi glede mladine bo nekaj novosti - poskrbeli bomo za razne interesne dejavnosti in skušali mladini zagotoviti kvalitetnejši prosti čas, pa na področju turizma, kjer je še odprto vprašanje nadaljnega delovanja Turistične zveze Spodnje Savinjske doline oziroma ustanovitev Lokalnega turističnega območja. V dolgoročni strategiji razvoja turizma se bomo morali odločiti, na katere večje turistične centre se bomo navezali in kakšen turizem bomo razvijali. Odločiti se bo treba, kako dati v pogon turistične infrastrukture, nekatere sakralne in posvetne ter tudi naravne spomenike (npr. Ložniški travniki, Novo Celje, Plevno, Ribnik Vrbje, rojstna hiša Rudija Španzla in drugo). Predvidevam, da bo eden največjih problemov področje komunale - glede odpadkov bo potrebno regijsko povezovanje, sicer bomo imeli kup črnih odlagališč, ne bomo pa imeli tudi dostopa do poceni sredstev, ki jih za saniranje ekoloških problemov dajeta država in Evropa. Delitev vodovodnega in kanalizacijskega omrežja še ni najbolj problematična, bolj gre za operativnost in problem gradnje kanalizacije. Na področju šolstva lahko rečem, da glede glasbene šole še ni čisto enotnega mnenja, ali iti v prizidek ob sedanji glasbeni šoli ali graditi glasbeno šolo drugje. Osebo se nagibam k prvi možnosti, kajti zdi se mi, da je bilo dosedaj na tem projektu že ogromno dela vloženega. Treba bo zgraditi tudi več telovadnic - v Petrovčah, kjer so prvi na vrsti, Grižah, Galiciji in Gotovljah. Šolska infrastruktura, vstop v devetletno šolo je vsekakor za vsako občino velik zalogaj."

In kakšno bo povezovanje z ostalimi savinjskimi občinami? "Osebo se zavzemam za povezovanje na tistih ravneh, kjer je to mogoče: na področju gospodarstva, komunale, turizma in ekologije. Bo pa za to potrebno določeno obdobje, da se uteče delo novih občinskih vodstev, pa tudi pozabijo stare zamere. Na primer - tudi če bo imela vsaka občina svoj kmetijski sklad, bomo morali sodelovati na razpisih v zvezi s hmeljem ali namakanjem. Podtalnico moramo prav tako varovati skupaj. Samostojni projekti pa bodo cestna infrastruktura in telefonija, ki so bili že sedaj lokalno omejeni. Zavzemam se tudi za skupni sklad za razvoj obrti in podjetništva, da bi lahko tako dobili bolj izdatna sredstva iz države. Sem pa proti skupnemu stanovanjskemu skladu, ker menim, da se skupaj ne bomo mogli kaj dosti dogovoriti. Vsekakor pa se zavzemam za povezovanje z občinami, s katerimi smo naravna regija, to pa je vseh 15 občin ob porečju Savinje."

K. R.

M AČEK d.o.o.

Pravi "maček" za računalniške komunikacije

Mariborska 86, 3000 Celje
tel.: (063) 40 40 0, fax: (063) 40 40 10
URL: <http://www.macek.si/>
E-mail: info@macek.si

Kuharski tečaj v Dobriču

Odslej jim bo še bolj teknilo



Utrinek s tečaja

V zaselku Dobrič, ki po novem sodi v občino Polzela, so že od nekdaj zelo aktivni, družijo se, še posebno pa je zanje to značilno zadnja leta, ko so se organizirali v agrarno skupnost Soseska Dobrič. Prav v teh dneh zaključujejo s kuharskim tečajem, ki je v hiši Karle Meklav v tem zaselku.

Petnajst že dokaj izkušenih gospodinj se je odločilo, da pod vodstvom Jožice Jošt pridobijo še več kuharskega znanja. Tečaj, ki traja 30 ur, je pripravljen tako, da tečajnice spoznajo posamezne vrste živil in kako jih pripravljati, da bodo kar najbolj okusna, zdrava in privlačna na pogled.

Zaključek tečaja pa bo 20. februarja v dvorani Zadrúžnega doma v Andražu. Tečajnice bodo za to priložnost pripravile raznovrstne dobrote, ki jih bodo razstavile, potem pa bo zabavna prireditev s kulturnim programom. Izkupček je namenjen za obnovo skupne zidanice Župri, ki je last Soseske Dobrič. T. T.

Glosa Delitev po savinjsko

Župani novih občin so na sejah svetnikov pojasnjevali, kako potekajo delitveni dogovori. Zanimivo jih je bilo poslušati, še bolj pa so bili zanimivi komentarji svetnikov. Večina županov je ocenila, da so delitvena pogajanja uspešna, svetnike pa je najbolj zanimalo, kaj jim bo odrajtala bivša žalska občina. Še najbolj so jih skrbeli kulturniki s svojim premoženjem in ljudmi. Pravijo, da naj ostanejo kar v novi žalski občini in da žalskega kulturnega hrama prav nič ne potrebujejo. Za kulturno ustvarjanje in prireditve kanejo v drugih občinah poskrbeti kar sami.

Ob tem se poraja vprašanje, ali se s tem ne postavljajo tudi kulturne meje. Gasilske in športne

zveze že kažejo na to. Le kaj smo se Žalčani tako zamerili ostalim Savinjanom? Od kod prepričanje, da je Žalec dolga leta izkoriščal druge kraje? Ali je ekonomska logika povsem odpovedala? Ob vsem tem se postavlja vprašanje, zakaj so Žalčani drugim takšen trn v peti? Da živijo v občinskem središču pač ni samo privilegij. Življenje v mestu ima dobre in slabe strani. Čas jih bo kmalu pokazal, do takrat pa večja strpnost ne bi bila odveč. Če samo pomislimo na znani turistični slogan TURIZEM SMO LJUDJE in da turizem ne pozna meja, je pričakovati, da bomo Savinjčani predvsem ljudje brez meja in plov.

Savinjčan

Radi se srečajo

V krajevni skupnosti Gomilsko je že lep čas navada, da enkrat na leto pripravijo srečanje za svoje krajanke, stare sedemdeset in več let. Tudi povabljeni so se na to že kar navadili in z veseljem se udeležujejo srečanj, saj sicer, kot pravijo, nimajo prav veliko priložnosti, da bi se videli s svojimi vrstniki, pa tudi malo družabnosti jim dobro dene. Letošnje srečanje, ki ga je pripravil Svet krajevne skupnosti, je bilo v dvorani Doma krajanov, udeležili pa so se ga vsi, ki niso imeli resnega razloga za izostanek.

Zbranim sta o dogajanjih v kraju na kratko povedala tajnik krajevne skupnosti Vinko Topovšek in predsednik sveta KS Gomilsko Vinko Drča, o novi občini Braslovče, kamor krajevna skupnost Gomilsko po novem sodi, pa župan Dušan Goričar. Za srečanje so pripravili kulturni program in pogostitev.

Nekateri izmed udeležencev srečanja so o svojih vtisih povedali:



Konrad Muhovec: "Imam 89 let in sem najstarejši moški na Gomilskem, zato so me danes tudi počastili z aplavzom. Srečanje je zelo v redu, rad se ga udeležim, saj sicer malo kam grem."



Matilda Brinovec: "Na srečanju je lepo, pa tudi koristno,



Jože Jerman: "V to družino sodiva že oba z ženo in sva tudi oba tukaj. Ko sem bil mlad, sem se družil z zeleno bratovščino, sedaj pa se razveselim vsakega srečanja. Res je lepo, da mladi



Helena Gomilar: "Na tem srečanju se nas je zbralo kar precej, prepričana sem, da manjkajo samo tisti, ki zaradi bolezni ali kakega drugega zadržka niso mogli priti. Škoda je zamuditi vsako tako srečanje, saj nam ga pripravijo zares prizadevno in od srca in od srca tudi hvala."

T. Tavčar



Župan Franc Sušnik izročila zlatoporočencema darilo.

Zlatoporočenca Jerman iz Zahomca

Jesen življenja uživata v miru in sreči

Franc Sušnik, župan občine Vransko in župnik Lojze Gajšek, sta opravila civilni in cerkveni obred zlate poroke, s katerim sta potrdila 50 let trajajočo zakonsko zvezo Janeza in Justine Jerman iz Zahomca pri Vranskem.

V gostišču Filač - Slovan Vransko, kjer je bila zlatoporočna ohcet, se je zbralo več kot osemdeset svatov, vsa pozornost pa je bila seveda namenjena zlatoporočencema. Kot je ob takih priložnostih skorajda neizogibno, tudi tukaj ni šlo brez obujanja spominov. Tako sta se oba slavljence spominjala svojega otroštva, ki sta ga preživela v Ločici pri Vranskem kot otroka v številnih

kmečkih družinah. Janez je šolska leta preživel na Vranskem, Justina pa v Taboru. Po končani osnovni šoli pa sta oba pomagala pri kmečkih opravilih na domačih kmetijah. Potem pa sta se njuni poti razšli. Janez, ki je še zelo mlad izgubil starše, je bil leta 1942 mobiliziran v nemško vojsko, potem pa ga je kot vojaka pot vodila preko Poljske, Češke, Madžarske, Bolgarije in Jugoslavije. Kljub težkim časom se je srečno vrnil domov, kjer je kmetija težko čakala pridnih rok. Prevzel je kmetijo Javorškovih v Zahomcah. Gorska, hribovska kmetija je zahtevala mnogo ročnega kmečkega dela, toda veselje in volja ohraniti kmetijo

sta Janeza spodbudila in jo je posodobil.

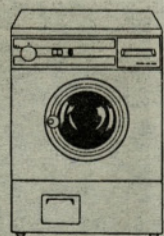
Na skupno življenjsko pot pa sta se Janez in Justina podala 31. januarja 1949 na Gomilskem. V zakonu se jima je rodilo pet otrok: Ivo, Justina, Milena, Jožica in Rado. Vsi so sedaj preskrbljeni in imajo svoje družine ter razen najmlajšega Radota, ki je prevzel kmetijo, živijo drugje. Zlatoporočenca sta skrb za kmetijo preložila na mlajša ramena. Sedaj uživata sadove svojega dela, veselita se svojih otrok, desetih vnukov in dveh pravnukov, ki ju z veseljem obiskujejo.

T. Tavčar

SERVIS BELE
TEHNIKE
ter
SERVIS
IN MONTAŽA
OLJNIH GORILCEV
DANILO PIKL, s.p.
3311, Šempeter 115/d
Telefon: 063/702-070
GSM: 041 709-186

POPRAVILA:

- PRALNIH STROJEV,
 - ŠTEDILNIKOV,
 - BOJLERJEV,
 - SUŠILCEV,
 - MALIH GOSP. APARATOV,
 - OSTALA ELEKT. POPRAVILA
- SERVIS IN MERITVE
OLJNIH GORILCEV



SERVIS GOSPODINJSKIH APARATOV
ANTON KITEK, s.p.
Kasaze 107g, Petrovče
tel.: 063/ 708-256
mobitel: 0609/ 632-660, GSM: 041/ 632-660

POPRAVILA:

- pralnih strojev
- štedilnikov
- sušilnih strojev
- zamrzovalnikov

• HITRO • KAKOVOSTNO • V NUJNIH PRIMERIH TAKOJ •

BUDNA
BUDNA D.O.O.

**BUKOVO HLODOVINO
ODKUPUJEMO**

Informacije: 0609-621-475

Radijski znanec - Matjaž Črešnovar

Žametni glas z radijskih valov

Matjaža poznam že kar nekaj časa. Je fant kot vsi dugi, dokler ga ne spoznaš od blizu. Takrat ti je jasno, da se za mimim in uglajenim fantom skriva dosti več - skriva se človek poln idej, človek, ki nenehno nekaj ustvarja. Ustvarja stvari, ki so nam prikriti. Morda se bo kdo vprašal, zakaj pišem o njem. Odkrito rečeno sem se to vprašala tudi sama, vendar sem hitro našla odgovor, oziroma so ga našli namesto mene drugi - poslušalci lokalnih radijskih postaj, na katerih sem zadnji čas kar dostikrat prestregla vprašanje, ki se nanaša nanj. In jaz ne bi bila jaz, če se mi ne bi utmila ideja. Zakaj pa ga ne bi predstavila savinjskemu občinstvu? Za njim se bom prav gotovo lotila predstavitev še koga izmed prijetnih radijskih glasov.

Tokrat pa za vse tiste, ki ga poznate le prek radia, nekaj zanimivosti o Matjažu Črešnovarju, 27-letnemu fantu iz Migojnic. Priznati moram, da je bil presenečen, ko sem ga poklicala in mu razložila svoje

namene. "Se hecaš," je bilo njegovo prvo vprašanje. Ko mi ga je končno uspelo prepričati, da se prav nič ne hecam, sem začela z "zasliševanjem".

Štiri leta smo te poslušali na Radiu Goldi. Vodil si številne kulturne in zabavne prireditve, danes si sodelavec Radia Celje. Kaj ti pomeni delo radijskega voditelja?

Matjaž: "To delo mi pomeni užitek in izredno veselje, saj ne bi vznemirjenosti, preden se vklopi mikrofona, zamenjal za karkoli drugega. Rad se pogovarjam z ljudmi o vseh stvareh, še posebej pa mi je všeč, če se poslušalci razgovorijo v jutranjem programu, ko smo vsi še napol z mislijo v topli postelji. Vse skupaj te tako prevzame, da se ob koncu programa zelo težko poslovíš od svojih poslušalcev."

Kako se je vse skupaj sploh začelo. Od kod ti želja in ideja, da postaneš to, kar danes si - priljubljen radijski voditelj?

Matjaž: "Že kot majhen otrok sem želel postati pevec. Zaradi sramežljivosti sem to idejo kmalu opustil, ker pa sem zelo veliko in rad poslušal radio, me je začelo zanimati, kako poteka delo na



radiu. Utrnila se mi je ideja, da bi se preizkusil v radijskem napovedovanju. Radio Goldi je objavil avdicijo za napovedovalce, kamor sem se prijavil in avdicijo uspešno

opravil. Povedati pa moram, da so bili tamkajšnji radijci zelo ustrežljivi, saj so mi ves čas pridno stregli s pijačo, ker mi je od treme zmanjkovalo glasu."

Kakšne so po tvojem mnenju kvalitete dobrega radijskega napovedovalca? Imaš tudi ti vzornike med radijskimi napovedovalci?

Matjaž: "Mislim, da mora biti napovedovalec predvsem dobro jezikovno podkovan, saj se mora pred mikrofonom znati tudi brez napisanega besedila. V današnjem času ni več samo bralec, temveč je večkrat v vlogi voditelja, kar pomeni, da ni dovolj samo to, ampak je pomembna tudi govorna spretnost. Znati se mora v vsakem trenutku. Biti pa mora tudi razgledan in samozavesten. Med radijskimi napovedovalci najraje poslušam Suzano Kok, napovedovalko Radia Velenje, ker je glasovno zelo zanimiva. Vedno pa sem rad poslušal prvi dami Radia Slovenije Natašo Dolenc in Ajdo Kalan. Po njima bi se morali zgledovati vsi radijski voditelji."

Kot mi je znano, si začel od nič. Kdo ti je nudil prvo osnovno znanje; jezikovno in tudi sicer?

Matjaž: "Veliko zaslug za moj uspeh ima Jožica Ocvirk. Dala mi je odlično jezikovno podlago za nadaljnje delo. Pol leta sva imela skupne govorne vaje, nato pa sem začel samostojno opravljati delo pred radijskim mikrofonom. Toda samo to ni bilo dovolj. Sam

sem moral brskati po slovarjih in leksikonih, se jezikovno izpopolnjevati, vendar mi to ni bilo težko. Ravno nasprotno. Slovenski jezik me je že od nekdaj zelo zanimal in me privlačeval."

Marsikdo se sprašuje, zakaj si zapustil Radio Goldi, saj te ljudje nekako povezujejo z njim?

Matjaž: "Večkrat začetim potrebo po spremembi in novih izzivih. Želel sem se preizkusiti še kje drugje. V tem primeru je bil to odhod na Radio Celje. Menim, da se od ljudi, ki ustvarjajo radijski program že več kot 40 let, lahko naučim še veliko novega. Poleg tega mi je všeč njihov način dela."

In da ne govoriva samo o tvojem "drugem poklicu", mi povej še nekaj o sebi. Najbrž številne bralce zanima, kaj počneš v prostem času? Hobiji?

Matjaž: (Zamišljeno zre predse.) "Moj hobi je pravzaprav radijsko delo, ki mi vzame veliko časa, ker si moram stvari prej pripraviti. Delo

je zelo naporno, saj moraš biti pred mikrofonom maksimalno skoncentriran. Zjutraj je treba zgodaj vstati, ker se delo na radiu začne ob petih zjutraj. Zaradi tega hobija mi za kaj drugega sploh ne ostane časa. S tem delom si zapolnim ves prosti čas. Danes sem na primer porabil tri ure za pripravo besedila za kulturno prireditev, ki jo bom vodil."

Kaj pa tvoji načrti in cilji?

Matjaž: (smeh) "Ti naj zaenkrat ostanejo še skrivnost."

Pa naj. Vsakdo ima pravico do svoje skrivnosti. Tudi Matjaž! In vsakdo ima tudi pravico delati in ustvarjati tisto, kar ga navdaja z zadovoljstvom in za kar je konec koncev tudi sposoben. Za Matjaža lahko rečem, da je rojen za delo, ki ga opravlja ljubiteljsko. In mislim, da ni malo tistih, ki se bodo z mano strinjali.

Pa nasvidenje, Matjaž. Do jutri, ko me bo tvoj prijeten glas pozdravil z valov Radia Celje.

Alenka Tumšek - Jelen

UREDBA O UVEDBI DRŽAVNIH FINANČNIH INTERVENCIJ ZA KMETIJSTVO ZA LETO 1999

A: NAMENI NEPOSREDNO NA PODLAGI VLOG

- Sofinanciranje nabave sladkorja za zimsko krmiljenje čebel
- Pokrivanje stroškov za uporabo koncentriranega grozdnega mošta za obogatitev vin
- Nadomestilo pri odkupni ceni pšenice in rži letine 1999
- Izravnava stroškov pri pripravi blaga za zunanji trg
- Financiranje zaloga in proizvodnje pomembnih kmetijskih pridelkov
- Ekološka plačila (integrirana pridelava, ekološko kmetovanje)
- Kompenzacijska plačila (reja živali in prireja mesa-govedo, konji, ovce, koze; planinska paša, progeni in direktni testi)
- Neposredna plačila v kmetijstvu (hmelj, krušna žita, sladkorna pesa, semenarstvo)

B: NAMENI NA PODLAGI JAVNEGA RAZPISA

- Pospeševanje prodaje kmetijskih pridelkov
- Podpora strokovnim prireditvam in satnovskemu povezovanju
- Ustanovitev blagovne znamke in organizacije za trženje
- Sofinanciranje programov sanacij podjetij, zadrug in kmetij
- Programi podpora za prestrukturiranje in prenovo kmetijske in živilske proizvodnje

C: NAMENI NA PODLAGI LETNEGA PROGRAMA MINISTRSTVA, MED DRUGIM:

- Sofinanciranje kmetijskega izobraževanja
- Strokovne naloge v rastlinski in živilski proizvodnji
- Služba za kontrolo proizvodnje v živiloreji
- Genska banka kmetijskih rastlin in v živiloreji
- Kataster trajnih nasadov
- Vzpostavitev in prenova baz podatkov v kmetijstvu
- Zdravstveno varstvo rastlin

Upravičenci do sredstev so fizične in pravne osebe, ki opravljajo kmetijsko, ribiško, živilsko ali trgovinsko dejavnost oziroma storitve za kmetijstvo in imajo stalno prebivališče oz. sedež v Republiki Sloveniji.

Upravičenec lahko vloga zahtevke za izplačilo sredstev sam ali pa to naredi s strani upravičenca pooblaščenega vlagatelja. V drugem primeru je pooblastilo vlagatelju kot obvezna priloga k zahtevku.

Do ukrepov intervencij v kmetijstvu v letu 1999 bodo upravičena tista kmetijska gospodarstva, ki bodo do 10. aprila 1999 posredovala obrazec: "PODATKI O KMETIJSKEM GOSPODARSTVU". Ta obrazec mora biti izpolnjen v skladu s priloženimi navodili, pri čemer se upošteva stanje na kmetijskem gospodarstvu na dan 31.3.1999 in pri rabi zemljišč tudi predvidena raba v letu 1999. V primeru, kjer kmetijsko gospodarstvo sestavlja več obratov in se le ta nahajajo v različnih območjih (nižinsko, hribovsko, strmo, gorskovinsko) je potrebno za vsak posamezen obrat izpolniti ločeno obrazec: "PODATKI O KMETIJSKEM GOSPODARSTVU".

Vsako kmetijsko gospodarstvo določi za potrebe uveljavljanja subvencij izmed članov kmetijskega gospodarstva upravičenca (ali več upravičencev), ki bo v letu 1999 uveljavljal kakršnekoli intervencije. Zaželeno je, da je za vsako kmetijsko gospodarstvo določen en upravičenec. V primeru, da je upravičenec na enem kmetijskem gospodarstvu več, se podatke enega vpiše na obrazec, ostale pa na prilogo k temu obrazcu.

Ko bodo obrazci izdelani oz. natisnjeni, jih bo mogoče dobiti na Poslovnem združenju prehrane Slovenije v Ljubljani, Slovenska c. 54, ali pa na Kmetijski svetovalni službi v Žalcu ter Kmetijskih zadrugah.

Ob odobritvi intervencijskih sredstev na podlagi javnih razpisov, določi višino sredstev minister s sklepom ter sklene z upravičencem pogodbo, iz katere je natančno razviden način in pogoji koriščenja dodeljenih sredstev.

Upravičenec, pri katerem se ugotovi, da je za katerikoli namen pridobitve sredstev navajal neresnične podatke, se mu sredstev ne dodeli, oz. je dolžan povrniti vsa neupravičeno pridobljena sredstva skupaj s pripadajočimi zamudnimi obrestmi.

Kmetijska svetovalna služba Žalec
Marko TEVŽ

ODVETNICA KARMEN ORTER

obveščam cenjene stranke,
da sem pričela s poslovanjem na naslovu
Ul.Žalskega tabora 1, Žalec
(bivša poslovna stavba Hmezad, pri železnici).
Tel./faks: 063 715 164.



UPI LJUDSKA UNIVERZA ŽALEC

šola prijaznih ljudi

vas na osnovi dolgoletne tradicije visokošolskega izobraževanja v Žalcu vabi skupaj z matičnimi šolami in fakultetami v naslednje VISOKOŠOLSKE PROGRAME v študijskem letu 1999/2000:

VISOKA UPRAVNA ŠOLA LJUBLJANA
- program javna uprava (1. in 3. letnik)

FAKULTETA ZA ORGANIZACIJSKE VEDE KRANJ
- program organizacija in management (1. in 3.letnik)

FAKULTETA ZA KMETIJSTVO MARIBOR - NOVO!!!
- program agronomija:
smer: poljedelstvo in vrtnarstvo (1. letnik)

Prijave na obrazcu **Prva prijava za vpis v 1. letnik do 1. marca 1999** pošljite na UPI-Ljudsko univerzo Žalec.

Informacije in vpis: tajništvo vsak dan med 8. in 16. uro, telefon:
703 165, 70 31 661, 70 31 662.

POHITITE S PRIJAVAMI IN NAS POKLIČITE, SAJ SO OMEJENI VPISNI ROKI IN NA DOLOČENIH VISOKOŠOLSKIH PROGRAMIH TUDI OMEJEN VPIS!

SAME TRAKOR ZA VINOGRAD

AKCIJA do 28.02.99
PRAVI POPUSTI do prodaje zalog

SPOMLADI ... ORJEM ... SEJEM
30. Junij "DODATNI" DAVEK
JESENI ... ŽANJEM?!

EKSKLUZIVNI ZASTOPNIK IN DISTRIBUTER ZA SLOVENIJO
AVTO CELJE d.d.
Ipravčeva 21, Celje

063/490-56-60

Prodaja gradbenega in tehničnega blaga

EVRO Dobrteša vas 46 b
ŠEMPETER
063/702-231

UGODNA POSOJILA OD 1 leta DO 3 let ZA VES GRADBENI MATERIAL

Velika izbira keramičnih ploščic po zelo ugodnih cenah od 900,00 SIT m² dalje

- TUŠ KABINE 16.400 SIT
- VINOGRADNIŠKI STEBRI - 950,- SIT/KOS
- JUPOL 25/1- 2.965 SIT

KUPLJENO BLAGO DOSTAVIMO NA DOM

POOBlašČENI SERVISNO-PRODAJNI CENTER

RO+SO SKODA AUTO

SKALETOVA 13, HUDINJA - CELJE
063 37-506

- ORIGINALNI REZERVNI DELI
- MONTAŽA DODATNE OPREME vlečne kljuke, prtijažniki...
- MENJAVA VOZIL STARO ZA NOVO
- KREDIT, LEASING
- KLEPARSKE IN LIČARSKE STORITVE



sprejemamo naročila za OCTAVIO COMBI

FELICIA OD SIT	1.272.012,00
OCTAVIA OD SIT	1.946.550,00
OCTAVIA COMBI OD SIT	2.239.872,00

Del. čas: od 8. do 17. ure,
ob sobotah od 8. do 12. ure

50 LET NAJBOLJŠI ZA LES - SLOVENIJALES 50 LET

VSE ZA GRADNJO
ADAPTACIJO TER
OPREMO HIŠE
NA ENEM MESTU

SLOVENIJALES

AKCIJA OD 15. 2. - 27. 2. 1999

- RAČUNALNIŠKA PISALNA MIZA 11.818,00 SIT
- TALNA OBLOGA LAMINAT (češnja) 1.399,00 SIT/m²
- STENSKA OBLOGA (jesen beli) 897,00 SIT/m²
- PIPA - baterija od 5.250,00 SIT dalje

UGODNI PLAČILNI POGOJI

- GOTOVINSKI POPUSTI ZA IMETNIKE MODRE KARTICE
- PLAČILO NA 6 ČEKOV BREZ OBRESTI
- KREDITI NAD 50.000,00 SIT
- OBRESTNA MERA TOM + 0,00% - na eno leto.

Odpiralni čas:
od ponedeljka - petka: od 7. do 19. ure
ob sobotah: od 7. do 13. ure

Pohitite v SLOVENIJALES Celje, Medlog 18, tel.: 063 451-515

Trgovina ŠTORMAN
SVETLOBNA OPREMA

3312 PREBOLD
Hmeljarska c. 10
tel./faks: (063) 724-674

VEDNO NAJVEČJA IZBIRA SVETIL

NE VERJAMETE? - PREVERITE!!!
VEČ SVETLOBE V VAŠEM DOMU
TRGOVINA ŠTORMAN

Skirto d.o.o. Reška cesta 27
PREBOLD
Tel./faks: 724 050
GSM: 041 676 775

Inženiring, trženje, gostinstvo in turizem

PRODAJA IN MONTAŽA VILIČARSKIH GUM
PRODAJA TRAKTORSKIH GUM
PRODAJA GUM ZA TOVORNA VOZILA
IN ZA OSEBNA VOZILA.

SE PRIPOROČAM!

banka celje

KURILNO OLJE FRECE LIBOJE

NAROČILA NA telefon: 707-420 ali 710-0-710

Bodite z nami tudi v letu 1999

50 let GARANT POLZELA
POHIŠTVO ZA VAŠ DOM

GARANT d.d. POLZELA
Industrijska prodajalna POLZELA
tel.: 063/7037 130, 7037 131

UGODNA PONUDBA V INDUSTRIJSKI PRODAJALNI GARANT D.D. POLZELA

NUDIMO POHIŠTVO ZA OPREMO:

spalnic, dnevnih, otroških sob, predsob, pisarn, jedilnic, kuhinj;
omare vseh dimenzij, kosovno pohištvo, sedežne garniture, vzmetnice, pohištvo iz masive;

OTROŠKA SOBA "LEA" v barvi beli jesen in jelša

- brez elementa za knjige 52.755,00 SIT
- z elementom za knjige 73.261,00 SIT

* AKCIJSKE CENE OMAR Z DRSNIMI VRATI - zelo ugodno
* UGODNE CENE KUHINJ NINA
* OPUŠČENI PROGRAMI IN VZORČNI SESTAVI

Delovni čas prodajalne: pon.- pet. od 8. do 18. ure,
sob. od 8. do 12. ure

POHIŠTVO GARANT - POHIŠTVO ZA VAŠ DOM!
PREPRIČAJTE SE O PONUDBI IN NAS OBIŠČITE!
Vabljeni!

ŠEMPETER 13/A
tel. 701-888
faks : 702-088

ALIANSA
TEHNIČNA TRGOVINA - SERVIS

Del. čas: 8.00-19.00
sobota 8.00-12.00

BELA TEHNIKA

PRALNI STROJ GORENJE 1100 OBR.	76.900 SIT	VIDEO REKORDER GOLDSTAR	33.900 SIT
PRALNI STROJ GORENJE 600 OBR.	57.900 SIT	VIDEO PLAYER	21.900 SIT
ŠTEDILNIK STEKLO-KERAMIKA, 50cm	87.400 SIT	GLASBENI STOLP PANASONIC AK25	59.500 SIT
POMIVALNI STROJI GORENJE od	64.000 SIT	GLASBENI STOLP SONY 77	63.800 SIT
PRALNO SUŠILNI STROJ INDESIT	89.900 SIT	BTV GORENJE, 63 cm teletekst	71.900 SIT
PRALNI STROJ CANDY 800 OBR.	89.900 SIT	BTV GORENJE, 70 cm teletekst	79.500 SIT
SUŠILEC PERILA GORENJE	41.500 SIT	BTV GORENJE, 51 cm teletekst	37.900 SIT

REZERVNI DELI ZA:
ŠTEDILNIKE, PRALNE STROJE, HLADILNIKE, SUŠILCE PERILA, BOJLERJE.
VELIK IZBOR MALIH GOSPODINJSKIH APARATOV

RTV SERVIS
POPRAVILO VSEH VRST TELEVIZORJEV, VIDEOREKORDERJEV, GLASBENIH STOLPOV

SERVIS SESALCEV VORWERK **BREZPLAČNA DOSTAVA**
MOŽEN NAKUP DO 10 ČEKOV
Delovni čas - SERVIS OD PONEDELJKA DO PETKA
od 8. do 12. ure in od 13. do 17. ure.

ALIANSA ALIANSA ALIANSA ALIANSA ALIANSA ALIANSA

Nepozabno doživetje

Obiskali bomo Esmeraldo v Mehiki

PROGRAM OBISKA OD 6. DO 15. APRILA 1999

Mehika, dežela sonca, nam osvetljuje skrivnosti starodavne indijanske mehiškega sveta, ki se še dandanes prepleta s kasnejšo kolonialno špansko kulturo. Za nasmejanimi obrazi, črni očmi, v trušču vsakdanjega življenja se glas mehiškega človeka razliva kot bleščeča svetloba, mešana se življenje in smrt, vera in upanje, žalost in veselje. Moč mehiškega glasu se spreminja v nenehni nasmeh, ki ne ve za starost in smrt, ki pa spreminja življenje. Z vetrom potuje mehiški glas, ki v sebi nosi stare mite, legende in bajke. Mnoge skrivnosti so potonile v pozabo in jih ne bo mogoče nikoli razvozlati. Morda pa se nam odgrne kakšna tančica?

1. dan, torek, 6. april

Zbirališče potnikov na letališču Bmík in polet letala Lufthanse proti Frankfurtu in naprej proti Mexico Cityju. Obroki na letalu. Prihod letala v Mexico City, prevoz do hotela, nastanitev in nočitev.

2. dan, sredo, 7. april

Po zgodnjem zajtrku se bomo odpeljali do največjega in najpomembnejšega središča Mehike - Teotihuacan. Azteki so ga poimenovali skrivnostno mesto bogov. Povzpeli se bomo na piramido Sonca, ki je po velikosti tretja največja na svetu, na piramido Lune, do katere vodi dolga, široka Cesta mrtvih. Ogledali si bomo svetišče Quetzalcoatl - pemate kače, božanstva, ki je bilo v predšpanskem času najpomembnejše. Začetek in konec kulture Teotihuacan sta zavita v skrivnost, razcvet tega mističnega mesta pa je trajal od leta 100 do 900 n.št. Kosilo na poti. Nato se bomo vrnili v Mexico City, kjer si bomo ogledali Zocalo - glavni trg. Na mestu današnjega Zocala je nekoč ležalo središče Tenochtitlan, ki so ga zgradili Azteki kot prestolnico azteškega cesarstva leta 1325. Po španski osvojitvi leta 1521, ki jo je vodil Hernando Cortez, je bilo mesto porušeno. Na ruševinah pa so postavili temelje današnjega mesta. Ob Zocalu stoji Nacionalna palača, kjer je sedež mehiškega predsednika; notranjost palače pa krasijo čudovite freske Diega Revere. Prikazujejo nam pogled slikarja na bogato, toda mnogokrat zelo kruto zgodovino Mehike. Po ogledu mesta prosto. Nočitev v hotelu.

3. dan, četrtek, 8. april

Zajtrk. Po najdaljši aviniji Reforma se bomo odpeljali do antropološkega muzeja, ki spada med najzanimivejše muzeje na svetu. V njem hranijo neprecenljive zaklade visokih indijanskih kultur, ki so nekoč prebivale na ozemlju današnje Mehike. Pot bomo nadaljevali do plavajočih vrtov Xochimilco. S čolni se bomo popeljali po labirintu kanalov, ob katerih ljudje gojijo cvetje in zelenjavo za prodajo na tržnicah Mexico Cityja. Na čolnih bomo imeli prijetno kosilo, ob spremljavi glasbe mariachijev. Vrnitev v Mexico City in nepozabno srečanje s priljubljeno igralko Leticio Calderon - Esmeraldo. Nočitev v hotelu.

4. dan, petek, 9. april

Po zajtrku se bomo poslovili od glavnega mesta zvezne države in se odpeljali proti

staremu kolonialnemu mestu Puebli. Na poti bomo lahko opazovali tudi čudovito pokrajino in pa še delujoči vulkan Popocatepetel. V Puebli se bomo sprehodili po mestu, ki je znano po ročno poslikani keramiki, ki jo lahko občudujemo tudi na fasadah hiš. Ogledali si bomo še katedralo in cerkev Santo Domingo. Obiskali bomo delavnico modre keramike - talavere, tržnico, ki je v Mehiki resnično družaben in živahen prostor. Popoldne prosto za samostojne ogledne in sprehod po tem šarmantnem mestu. Večerja in nočitev v hotelu.

5. dan, sobota, 10. april

Po zajtrku se bomo poslovili od Pueble in nadaljevali pot skozi prečudovito pokrajino kaktusov in drugih subtropskih rastlin Sierra Madre del Sur do Oaxaca. Prav ta del Mehike z njeno živopisno pokrajino je bil mnogokrat kulisa pri snemanju nadaljevanke Esmeralda. Prihod v Oaxaco, ki jo imajo mnogi za najlepše kolonialno mesto Mehike. Prav v tem mestu sta preživela svoje medene tedne Graciélita in njen izbravec. Ogled mestnega središča, katedrale Santo Domingo in ostalih znamenitosti Oaxaca. Nastanitev v hotelu, večerja in nočitev.

6. dan, nedelja, 11. april

Po zajtrku bomo obiskali staro zapoteško središče Monte Alban, ki leži na hribu - nad mestom Oaxaca. Nato obisk arheološkega središča; Mitla, ki je znana predvsem po reliefnih geometričnih motivih in kjer si bomo ogledali dobro ohranjene grobnice in palače, kjer so udobno živeli miteško - zapoteški aristokrati. Po kosilu v stari haciendi bomo obiskali Fabrico de Mezcal, kjer izdelujejo s posebnimi postopki iz agav znano in tradicionalno pijačo mescal. Obiskali bomo še delavnico s črno keramiko, katera je v tem delu Mehike najbolj poznana in cenjena. Ogledali si bomo tudi najširše drevo na svetu El Tule. Vrnitev v Oaxaco. Zvečer tradicionalna večerja z oaxaškimi plesi in glasbo - Guelaguetza. Nočitev v hotelu.

7. dan, ponedeljek, 12. april

Po zajtrku se bomo odpeljali po čudoviti pokrajini v staro rudarsko mesto Taxco, ki je nekoč slovelo po največjih rudnikih srebra na svetu. Na hribu ležeče mesto je ohranilo prav poseben kolonialni šarm, ki se zrcali v arhitekturi podobni mesta. Sprehodili se bomo po živahnih, barvitih ulicah, ob katerih ležijo številne trgovine s srebrnimi izdelki, ki po celem svetu slovijo po svoji popolni izdelanosti in kreativnosti. Namestitev v čudovitem hotelu. Večerja in nočitev.

8. dan, torek, 13. april

Zajtrk. To je dan, prost za uživanje v hotelskem bazenu, sprehod po mestu in posamezne ogledne ter za strnitev vtisov o Mehiki. Večerja v hotelu, nočitev.

9. dan, sredo, 14. april

Zajtrk. Prosto do odhoda na letališče v Mexico City, odkoder poletimo proti Evropi. Obroki na letalu.

10. dan, četrtek, 15. april

Prihod na letališče Bmík.

CENA: 299.000,00 tolarjev (3078 DEM).

Aktorcija ob prijavi je 54.000,00 tolarjev in zavarovanje rizika odpovedi pri dokumentirani višji sili, če ste se zanj odločili, 12.000,00 tolarjev. 10 dni pred odhodom plačate še 200.000,00 tolarjev. Razliko 45.000,00 tolarjev pa v treh obrokih po 15.000,00 tolarjev, ob predložitvi čekov z odloženim datumom plačila 30, 60 in 90 dni od datuma odhoda. Brez predložitve čekov odlog plačila ni možen.

Pridružujemo si pravico spremeniti ceno v primeru spremembe deviznega tečaja ali cene prevoznikov, kakor tudi odpovedi potovanja, če ne bo dovolj prijav. Cena je izračunana na dan 27. januarja 1999 in upošteva udeležbo 25 oseb! Sestavni del programa so tudi navodila v zvezi s prijavo in odjavo potovanja!

M&M-TURIST si pridržuje pravico do spremembe ogledov po dnevih in ni odgovoren za morebitne zamude letal in sprememb voznih redov ter za morebitno izgubo prtljage na letališčih.

Vsa vplačila lahko izvršite tudi po bančni položnici na žiro račun: 50101-601-57114, lokalna št. 20. V tem primeru nam morate obvezno poslati fotokopijo nakazila.

izreži

PRIJAVNICA

Prijavljam se za izlet "MEHIKA Z ESERALDO"

Ime in priimek: _____ Dat.roj.: _____

Naslov: _____ Tel.št.: _____

št.potnega lista: _____ ZAVAROVANJE ODPOVEDI:

ŽELIM NE ŽELIM (ustrezno obkroži!)

Datum prijave: _____ Podpis: _____

V ceno je vključeno:

Letalski prevoz Ljubljana - Mexico City - Ljubljana, vse letališke pristojbine, polpenziji po programu, nastanitev v hotelih 4* in 5*, v dvoposteljni sobah TWC, vse vstopnine in ogledi po programu, vsi prevozi po Mehiki - z udobnim klimatiziranim avtobusom, lokalni vodnik in slovensko govoreči spremljevalec in organizacija potovanja.

V ceno ni vključeno:

Doplačilo za enoposteljno sobo, napitnine lokalnim vodnikom in voznikom, pijače med obroki in stroški osebnih naročil ter plačila potniškega servisa na letališčih.

M&M-TURIST, Ljubljana, Trg Ajdovščina 4, tel. 061 133 52 57, 061 132 62 26.

Čebulnice gladiole 239,10 SIT



Semena 120,00 SIT

Vrtnica - 818,50 SIT

- čajevke v petnajstih različnih barvah
- mnogocvetne vrtnice v šestih barvah
- pokrovne vrtnice v treh barvah
- vzpenjalke v osmih barvah
- in vrtnice na steblo v šestih barvah

Rastlinjak 100 x 60 cm 7.380,00 SIT



Škarje 571,00 SIT

Škarje na poteg 1.951,00 SIT

Škarje 2.142,00 SIT

AGRINA VAŠA DOMAČA TRGOVINA

AGRINA

d.d., Žalec



Fontana 7.188,00 SIT

Motorna kosilnica Robi F86 - motor Briggs 3.5 kw širina grebena 86 cm 97.545,00 SIT



Drobilec organskih odpadkov MUTA - Uporabnost: drobljenje in sekanje raznih vrst organskih odpadkov (obrezline,...), mletje žitaric in miksanje poljščin. 48.195,00 SIT



Emlija za lončnice 80l 1.129,20 SIT



Motokultivator Robi 66 z možnostjo številnih priključkov 76.640,00 SIT



Velika izbira vrtnih mrež



Delo dan sešeno

Društvena in meddruštvena dejavnost v planinstvu

Nova vizija planinstva v Sloveniji

Intervju z Adijem Vidmajerjem

Po grobih podatkih slovenske gore obišče letno prek milijon obiskovalcev. Množičen obisk gora je z leti prinesel tudi vrsto problemov, ki so Planinsko zvezo Slovenije vzpodbudili, da je v viziji svojega razvoja sklenila še poglobljeno vzpodbuditi delovanje planinskih društev in meddruštvenih odborov. Posebno nalogo ima v tem pogledu Savinjan Adi Vidmajer, ki je lansko pomlad postal podpredsednik Planinske zveze Slovenije. Svoje delo je vzel zelo resno in rezultati se že kažejo zlasti v boljši povezanosti društev s PZS. Nedavno nazaj pa je izpod nje-govega peresa zagledala luč sveta zanimiva knjižica z naslovom DRUŠTVENA IN MED-DRUŠTVENA ORGANIZIRANOST V PLANINSTVU. Na to temo pa je nastal tudi pričujoči intervju.



planinskimi društvi, meddruštveni odbori in Planinsko zvezo Slovenije. Temu je med drugim namenjena tudi omenjena knjižica. Sicer pa sem se kot pod-

predsednik PZS, zadolžen za društva, odločil, da naredim nek pregled nad tem, kako najbolj približati PZS društvom na terenu in kaj je najbolj pomembna vez med PZS in društvi. Meddruštveni odbori, ali v bodoče pokrajinske zveze, bodo nekakšen koordinatorski med društvi in PZS.

Ti meddruštveni odbori bodo kot koordinatori imeli torej pomembno nalogo. Da bi jo lahko opravljali tako kot si želimo, pa bodo morali biti organizirani kot PZS, se pravi, da bodo v njenem organizacijskem ustroju delovale enake komisije kot pri PZS. S tem

bo vertikalna povezava med PD in PZS dobra, konkretna in takojšnja. Torej, v prihodnje se bo velika pozornost posvečala delovanju meddruštvenih odborov in društev. S tem pa upamo, da bo ustvarjena res tista vez, ki jo želimo ustvariti."

V tvoji knjižici je beseda društvo zelo pogosta, zato bi veljalo najprej razjasniti, kako ti opredeljuješ društva?

"Ja, res je. Društva so včasih tako samoumeven spremljevalec našega življenja, da se njihove prisotnosti v našem vsakdanu sploh ne zavemo.

Pri tem pa vsi prihajamo v stik z njimi, saj je človek socialno bitje in želja po druženju je vgrajena v vsakega od nas. Z združevanjem v društva zasledujemo svoje interese, cilje, ki so različni, kot smo različni ljudje. Zato dejavnosti društev zajemajo širok spekter - od kulturnega udejstvovanja do športnih aktivnosti. Pravni red priznava društvom lastnost pravne osebe in jim s tem daje sposobnost, da v pravnem prometu samostojno nastopajo kot nosilci pravic in obveznosti. Zadnji zakon o društvih iz leta 1995 je zahteval od vseh društev, da so spremenila svoje akte in se prilagodila novi zakonodaji."

To je torej splošna opredelitev termina društvo, kaj pa bi povedal za planinska

društva, ki imajo poleg osnovnega gorništvaja še vrsto vzporednih aktivnosti?

"Naša planinska društva so nepridobitna združenja posameznikov, ki se združujejo zaradi skupnih interesov na področju športa. Planinska društva so tiste registrirane pravne osebe, ki s svojo dejavnostjo dokazujejo pripadnost planinstvu, v katerega so vključene množice ljudi, od najmlajših do najstarejših. Vsako društvo ima svoj letni plan dela, finančni plan, plan izletov - pohodov, pridobiva nove člane, si prizadeva za visoko strokovno raven dela društva, ker se s tem lahko uvršča med cenjene organizacije v kraju - občini. Planinska društva imajo za različna področja delo organizirano v odsekih: mladinski odsek, alpinistični odsek, gospodarski odsek (še posebno tam, kjer imajo planinske kočice - domove), odseke za pota (markaciste), odsek za varstvo gorske narave, vodniški odsek. Planinska društva si sama prilagodijo tiste odseke, ki so značilni za njihovo okolje in želje članov. Pri nekaterih PD delujejo tudi postaje Gorske reševalne službe Slovenije."

V knjižici pišeš o viziji razvoja planinskih društev, o potrebi po ustreznem nagrajevanju za prizadevanost članov in povezanosti z vzgojno-izobraževalnimi organizacijami. Kako

bi stnil te svoje besede v zvezi z omenjenim?

"Vizija razvoja PD je v tem, da ima društvo dovolj močno zasedbo prostovoljnih vodnikov PZS in gorskih vodnikov, ki strokovno dobro in varno organizirajo izlete in pohode ter druge zanimive družabne dejavnosti za vse starostne strukture v društvu. Poleg tega pa je zelo važna organizirana dejavnost mladih, ki bodo razvijali ter ohranjali planinsko idejo. Društvo mora imeti dobro vodstvo, ki si prizadeva, da je društvo finančno, gospodarsko propagandno in informativno močno, da je sodelovanje s sorodnimi organizacijami (PD, MDO in drugimi) in krajem na visokem nivoju. Ob vsem tem društvo ne sme pozabiti na prizadevanost svojih članov in jih mora za njihov večletni delovni prispevek tudi nagraditi, jim dati priznanje. Vsako društvo pa mora gojiti posebno skrb za varstvo gorske narave. Poleg tega pa mora biti društvo tudi tesno povezano z vzgojnoizobraževalnimi organizacijami, ker bo le na ta način lahko pridobilo in vzgojilo večje število mlajših planincev. To pa mora biti tudi stalna in prioritarna naloga vsakega PD."

Čas je, da spregovoriva še o meddruštvenih odborih, oziroma o bodočih Pokrajinskih zvezah PD. Kakšen je njihov status in kje vse so sedaj že ti odbori?

"Meddruštveni odbor PD je sedaj nepravna organizacija, ki ima po statutu PZS, kot sem že povedal, status povezovalca med PD in PZS. Meddruštvene odbore sestavljajo planinska društva, ki so geografsko najbližja središču, kjer se nahaja sedež MDO. V

Sloveniji delujejo MDO Pomurja, Podravja, Zahodne Dolenjske, Ljubljane, Gorenjske, Dolenjske, Bele Krajine, Notranjske, Koroške, Zasavja, Kamniško-Bistriškega področja, Posočja, Primorske in Savinjske, kjer so zajeta tudi vsa društva iz naše doline. Če rečeva nekaj o viziji razvoja teh odborov, je predvsem potrebno reči, da naj bi postali skozi reorganizacijo in preimenovanje v Pokrajinske planinske zveze pravne organizacije. Se pravi, da bodo lahko delovale povsem avtonomno, tako kot PZS. Vsekakor pa se bodo te zveze, v dogovoru s PZS, zavzemale za vse tisto kot krovna organizacija in bodo kot vmesen člen med PD in PZS."

In kaj bi rekla še za konec najinega pogovora?

"Dobro in organizirano delo MDO bo pospešilo ustanavljanje PD v prostoru, kjer društev ni, ob tem pa preprečilo stagnacijo in pasivnost društev. MDO so tisti, ki bodo na svojem območju uravnavali in mirili nestrpnosti, ki so za planinske organizacije nesmiselne. Več kot 100-letni ugled in tradicija planinstva se morata še naprej utrjevati. Spoštovati se morajo sprejeta stališča - sklepi skupščin in UO PZS. Delo komisij pri PZS se vertikalno prenaša na MDO in društva, kar velja tudi v obratni smeri (od PD navzgor). Tako začrtano delo MDO se lahko tudi finančno podpre s prispevki članstva v MDO (članarina) in finančnega proračuna PZS. Vse ostale pravice in dolžnosti članov PZS določajo pravila - statuti članic PZS, ki morajo biti v skladu s statutom in Častnim kodeksom slovenskih planincev."

D. Naraglav

Duo Primavera

Prva kaseta in zgoščenka



Bojan Pustinek (levo) in Matjaž Jeršič

Duo Primavera, ki ga sestavljata Matjaž Jeršič in Bojan Pustinek s Polzele, je pred kratkim izdal svojo prvo kaseto in zgoščenko, na kateri je 10 pesmi, naslovnica - je znana pesem Koliko pomladi avtorja Bojana Pustineka.

Duo Primavera obstaja že šest let in vseskozi sta v njem Matjaž in Bojan. Njuni nastopi so vezani predvsem na plesno glasbo za goste v slovenskih zdraviliščih, kjer veliko nastopata, redno pa sodelujeta tudi na večjih prireditvah, kot so Poletnih 13, Marjanca in Parada humorja z Vinkom Šimekom, izbor za najlepšo Slovenko, Cocktail Aleksandra Ježa, itd. Posnela sta sedem avtorskih skladb, štiri od teh so tudi na

kompilacijski zgoščenki, ki je izšla pri Založbi Megaton Ljubljana. Da so pri poslušalcih zelo odmevne, dokazuje njihovo redno in uspešno uvršanje na lestvice slovenskih komercialnih radijskih postaj. Za medijske predstavitve glasbenih projektov sta poleg izkušenj in znanja vložila tudi veliko finančnih sredstev.

Kot sta dejala, bosta novim skladbam, ki jih želita posneti v studiu Dynamic v Velenju, dodala na prvem projektu vse dosedanje, hkrati pa bosta, odvisno od finančnih sredstev, na glasbeni osnovi pesmi Planinec Jaka posnela video spot. Ker besedilo govori o lepota naših planin in krajev, bi bili posnetki usklajeni z opevanim okoljem. Vsebinsko bi

nedvomno sodili v promocijo občine, kraja in poslovnih objektov. Končni izdelek bosta medijsko predstavila širšemu slovenskemu prostoru. Za velik uspeh pa si Duo Primavera šteje, da je bila na 31.

festivalu Popevke vesele jeseni sprejeta lastna avtorska skladba Flosarska, ki jo je Duo zapeel skupaj z moškim kvartetom Louis Braille.

T. Tavčar

GOSTIŠČE Savinja PLEVČAK
LATKOVA VAS 227, PREBOLD, tel.: 701-030

Pričakujemo vas vsak dan razen ponedeljka med 12. in 22. uro
Za Vas pripravljamo malice, nedeljska kosila in strememo hrano po Vašem izboru za vse vrste praznovanj in obletnic.
Dobrodošli!

Srečanje mladih planincev

Pokrajinski odbor Mladinskih odsekov Savinjskega MDO je 16. in 17. januarja 1999 organiziral prvo srečanje mladih planincev od 15. do 26. leta starosti.

Vse se je začelo odvijati v soboto popoldne na Domu pod Reško planino. Najprej sta vse prisotne pozdravila Matej Planko (PD Slivnica pri Celju) kot organizator in Natalija Marovt (PD Dobrovlje-Braslovče) v imenu Mladinske komisije in Pokrajinskega odbora Mladinskih odsekov Savinjskega MDO. Prisotni so bili mladi planinci iz PD Dobrovlje-Braslovče, PD Slivnica pri Celju, PD Šoštanj, PD Ljubno, PD Ojstrica-Celje. Prisotna je bila tudi predstavnica iz Zasavja Tina Uran. Zbralo se nas je več kot 30. Po pozdravu smo si skupaj ogledali

diapozitive Južne Amerike, ki nam jih je predstavil Simon Eler iz Tržiča. Sledila je zaslužena večerja, nato pa družabni večer, kjer smo si izmenjali veliko informacij iz gorniškega in pevskega področja. V nedeljo po zajtrku pa smo se povzpeli na vrh Reške planine in tam izvedli tekmovanje v kepanju. Ostalih predvidenih iger na snegu zaradi pomanjkanja snega nismo mogli izvesti. Ob slovesu smo se vsi strinjali, da mora srečanje obvezno postati tradicionalno. Strinjali smo se tudi, da drugo leto izberemo večjo kočico, saj bo vsak pripeljal s sabo še koga. Podobna srečanja priporočamo tudi v ostalih MDO, saj se tudi na tak način splete veliko novih in utrdi starih gorniških vezi.

Natalija Marovt

Planinsko društvo Zabukovica

Zimski pohod, pohod žena na Hom in letna konferenca

Planinsko društvo Zabukovica organizira v soboto, 20. februarja, 11. zimski pohod na Peco skupaj s PD Polzela. Odhod bo ob 6. uri s posebnim avtobusom s Polzele in ob 6.15 iz Griž. Prijave zbira Zoran Štok (tel.: 701-992) in Franci Ježovnik (tel.: 717-078) do četrta 18. februarja.

V petek, 26. februarja, pa bo redna letna konferenca s pričetkom ob 17. uri v Domu upokojencev Griže. V prijetnem

vzdušju, ob glasbi in plesu bodo planinci obujali spomine na preteklo leto in kovali načrte za to leto. Vabljeni so vsi ljubitelji narave ne glede na članstvo.

V nedeljo, 7. marca, pa organizira PD že 12. pohod žena na Hom. Poleg kulturnega programa, podelitve priznanj in ob živi glasbi bo tokrat organiziran tudi srečolov. Ves prihodek bo namenjen za planinsko in vzgojno dejavnost društva.

Ivan Privora

KINOLOŠKO DRUŠTVO PLUTON POLZELA

VABI K VPISU

V ZAČETNI IN NADALJEVALNI TEČAJ
ŠOLANJA PSOV

S PRIČETKOM 1. 3. 1999 OB 16. URI

na vadišču pri Tovarni nogavic Polzela.
Informacije po tel.: 720-031 (v večernih urah).

ZAVAROVANO OBMOČJE OB LOŽNICI

Predstavitel odloka o razglasitvi

RAZLOGI ZA ZAVAROVANJE

Inventarizacija habitatnih tipov in favne na travnikih ob Ložnici, ki jo je po naročilu Občine Žalec v letu 1998 izdelal ornitolog Milan Vogrin, je opozorila na velik naravovarstveni pomen območja. Vlažni in močvirni travniki ob Ložnici od Sp.Založ do Zaloga v Savinjski dolini (med razbremenilnikom Breg-Založe in RTP Podlog), številne vijuge reke Ložnice z obrežno vegetacijo in ostanki nižinskega hrastovega gozda ustvarjajo zanimivo podobo krajine in nudijo zatočišče številnim ogroženim živalskim vrstam. Ker je v Savinjski dolini in na sploh v Sloveniji zaradi urbanizacije in intenziviranja kmetijstva ohranjenih le malo takšnih območij, smo ga želeli zavarovati. Strokovne osnove za zavarovanje je pripravil Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine iz Celja, pri sprejemanju odloka pa so sodelovali s predlogi tudi KS Šempeter, KS Polzela, NIVO Celje, MOP, Uprava za varstvo narave, Sklad kmetijskih zemljič in gozdov RS, Elektro Slovenije, Občina Žalec, Oddelek za gospodarske in negospodarske dejavnosti, Lovska družina Polzela in Zavod za gozdove, KE Žalec. Občinski svet občine Žalec je sprejel Odlok o razglasitvi novembra 1998 in je objavljen v Uradnem listu RS, št.



notila, poškodovala ali uničila naravno dediščino in prizadela njeno svojevrstnost, kar posebej velja za:

- * gradbena dela (graditev vseh vrst stavb, cest in infrastrukturnih naprav) razen del, ki so že predvidena z obstoječimi prostorskimi dokumenti (Prostorski plan, PUP, PIN), npr. predvideni daljnovod Podlog-Letuš in ureditve znotraj obstoječe pozidave;

- * izvajanje melioracijskih in regulacijskih del, ki bi spremenile vodni režim (osuševanje), možno pa je vzdrževanje obstoječih

etacije, povzročanje hrupa, onesnaževanje površinske in talne vode, vznemirjanje živali itd.)

Strokovne naloge v zvezi z varstvom naravnih znamenitosti opravlja Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine Celje. Z njegovim soglasjem je mogoče urediti naravno dediščino za obisk javnosti, izvajati ukrepe za renaturacijo območja ter izvajati vse ostale aktivnosti in posege v prostor.

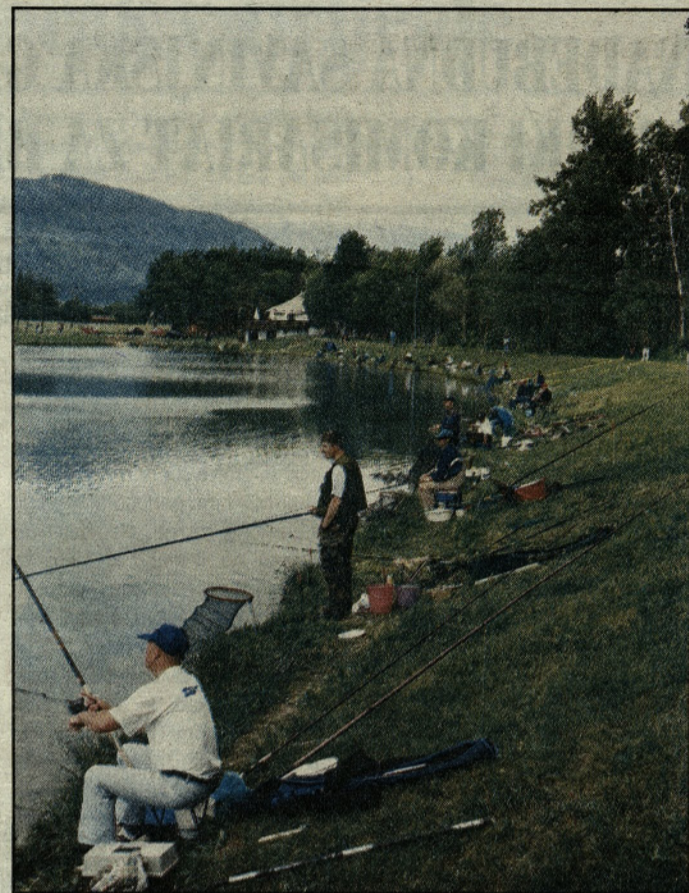
Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem varstvenih ukrepov izvaja Inšpekcija RS za okolje in

agromelioracije, predvsem na območju nekdanje KS Polzela, zato tam varujemo le najožji pas ob potoku in dopuščamo vzdrževanje obstoječih sistemov. Na območju KS Šempeter pa je bila predvidena nova agromelioracija Grušovlje. V odloku je določeno, da lastnikom kmetijskih zemljišč na tem območju, ki so kmetje po Zakonu o kmetijskih zemljiščih, Občina Žalec zagotovi stroške zakupa enakovrednih nadomestnih zemljišč. Stroški zakupa se zagotove tudi drugim kmetom, lastnikom kmetijskih zemljišč na območju NS, ki bodo opustili obstoječo intenzivno proizvodnjo.

Za naslednja leta pa si je Občina Žalec zastavila program nalog za ureditev okoljskih problemov v širšem prostoru, osveščanje prebivalstva in predstavitev območja, in sicer:

- * izdelava programa rabe in ureditve NS Ložnica, možne renaturacije;
- * oznaka območja, ureditev učne poti in izdelava publikacij;
- * izdelava projekta odvajanja visokih vod Ložnice in zaščite obstoječih objektov;
- * ureditev odvajanja in čiščenja odpadnih voda za naselje Grušovlje;
- * zaščita nižinskega gozda, zasaditve ob avtocesti, sanacije divjih odlagališč.

Na podlagi zavarovanja je možno za izvajanje naštetih nalog



Ribiška idila ob Preserskem jezeru

Delavni šempetrski ribiči

V dvorani Zadrúžnega doma v Šempetru v Savinjski dolini je bil v soboto redni letni občni zbor Ribiške družine Šempeter.

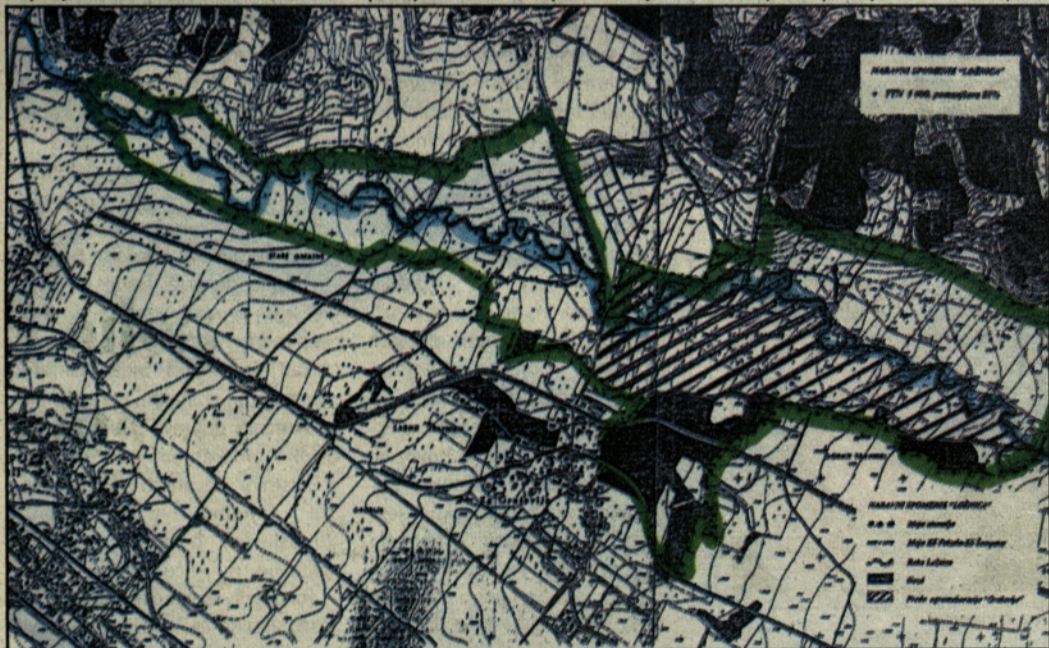
Občnega zbora se je udeležila velika večina članov, poročilo o delu pa sta podala predsednik RD Šempeter Zdenko Mak in gospodar Drago Vrečar.

Iz poročil obeh je razvidno, da so člani družine, ki šteje 442 članov in članic ter 41 mladincev, bili v preteklem letu zelo delavni. Tako so lani dokončali nov ribnik pri svojem domu v Presarjih in dokončno uredili park okrog njega, okrog ribnika Presarje pa uredili stezo za lažji dostop do vode, kar je še posebno dobrodošlo invalidnim osebam. Niso pa uspeli pri načrtovani dograditvi doma, ker niso mogli urediti dokumentacije, pa tudi finančnih sredstev ni bilo dovolj za tako velik poseg. Seveda pa jim je glavno geslo "naprej ribe v naše potoke in ribnike, nato pa vse ostalo." O tem koliko ribjega zaroda so izlovili in vložili v svoje ribolovne vode in potem ulovili sami ali gos-

tujoči ribiči, pa je povedal gospodar Drago Vrečar. Samo za izlove so porabili 1.150 ur, vložili so za 6, 3 milijone tolarjev rib, med katerimi je bilo največ krapov, potočnih postvi, šarank, klenov itd. Pri športnem ribolovu pa so ulovili največ podustov, potočnih postvi, klenov, mren, krapov itd.

Precej pozornosti namenjajo tudi kontroli, vendar ugotavljajo, da so člani ribiške družine disciplinirani. V zvezi s tem so sprejeli nekaj sprememb v disciplinskem pravilniku. Dobro dela tudi tekmovalna komisija, ki je organizirala vrsto tekmovalij, uspelo pa ji je ustanoviti tudi pionirsko tekmovalno ekipo. Tudi v letošnjem letu bodo nadaljevali z opravljanjem nalog, ki so že standardne, želijo pa si dograditi dom, vendar v cenejši varianti kot je bila prvotna. Želijo tudi uspešnega sodelovanja z ustanovami zadolženimi za urejanje vodotokov, predvsem bi radi, da se na Savinji sanirajo jezovi.

T.Tavčar



89/98. Zahodni del spomenika leži v novi občini Polzela.

melioracijskih jarkov ter izvajanje vodnogospodarskih ureditev za zagotovitev poplavalne varnosti

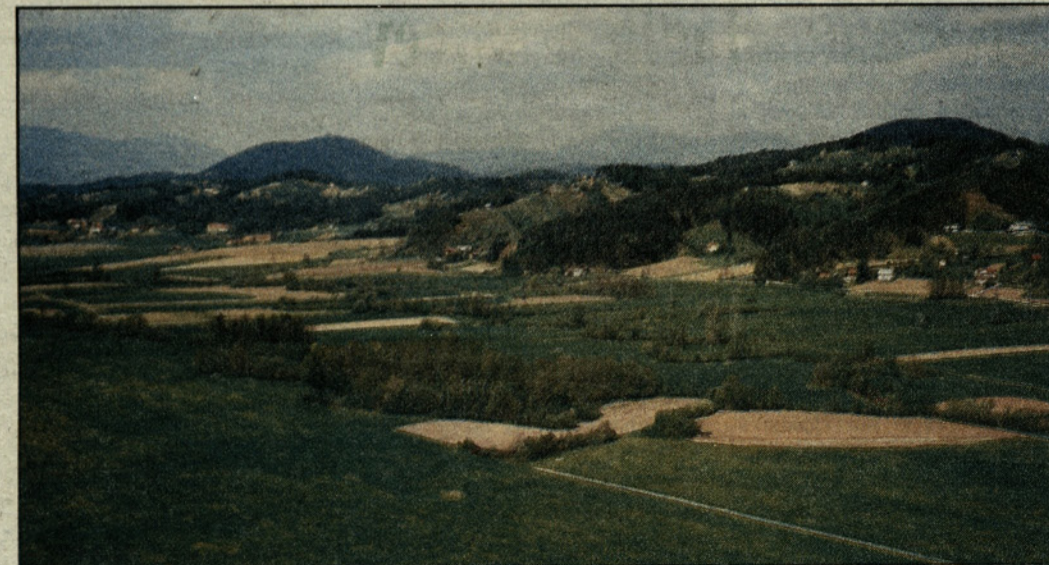
prostor. Za kršitev določb odloka se uporabljajo kazenske določbe Zakona o naravni in kulturni

CILJI IN NAČELA ODLOKA

Naravni spomenik reka Ložnica s poplavnim območjem (v nadaljevanju: NS Ložnica) se uvršča v skupino hidroloških, zooloških, botaničnih in geomorfoloških površinskih NS. Glavni cilj zavarovanja pa so poleg ohranitve obstoječih krajinskih, biotskih in abiotskih kvalitet tudi ohranjanje in vzpodbujanje tradicionalne rabe travnih površin, znanstveno raziskovanje, vzgoja in izobraževanje, razvoj nemotečih rekreacijskih dejavnosti ter možnosti popostritve turistične ponudbe. Z odlokom o razglasitvi je točno opredeljena meja območja, varstveni režim, razvojna usmeritev in kazenske določbe.

VARSTVENI REŽIM

Prepovedan je vsak poseg oziroma dejavnost, ki bi razvred-



obstojecih objektov ter prinaravne ureditve za zaščito pred visokimi vodami v širšem območju;

- * izvajanje ostalih del in aktivnosti, ki bi povzročali negativne vplive (odstranjevanje veg-

dediščini.

UGODNOSTI

Na obravnavanem območju so v veliki meri že bile izvedene

pridobiti republiška sredstva.

Pripravila
Marjana Kopitar, dipl.ing.kr.arh.
Občina Žalec,
višja svetovalka za okolje

DUO M&M - zbira rezervacije za ohceti in abrahame.

Nudiva vam veliko zabave ter dobre glasbe.

Telefon:
(0609) 636-126
Ločica pri Vranskem 39

Naj vaš praznik skupaj z nama ostane nepozaben dogodek!

DUO M & M

NADEBUDNA SAVINJSKA GIMNAZIJA NAGRADIL VISOKI KOMISARIAT ZA BEGUNCE

Mitja Četina in Bor Pungercič, dijaka 4. letnika Gimnazije Lava v Celju sta obiskala Genevo. Njuna profesorica slovenščine Marija Končina pravi: "Krasno je delati s takšnimi dijaki!"

Visoki komisariat Organizacije združenih narodov za begunce je oktobra prejšnje leto razpisal natečaj, ki je bil namenjen 50. obletnici Splošne deklaracije o človekovih pravicah in sicer 14. členu, ki govori o beguncih. Razpisa so se udeležile številne slovenske gimnazije. Nešteto spisov je prispelo na naslov komisije. Le trije spisi, ki so jih pisali slovenski gimnazijci so bili nagrajeni. Kar dve nagradi - sedemdnevno potovanje v Genevo - sta pripadli dijakoma Gimnazije Lava, tretjo nagrado pa si je prislužila dijakinja brežiške gimnazije.

"Po časopisnih naslovih sodeč nas zgodovina ni naučila mnogo. Vse preveč smo priklenjeni na lastno koristljublje, ki nam preperečuje, da bi videli trpljenje, preganjanje, zatiranje, ki pustošijo v naši bližini."

M. Četina

Dijaki Gimnazije Lava v Celju se zelo pogosto udeležujejo različnih razpisov in pri tem dosegajo rezultate vredne pozornosti. Zadnjega razpisa, ki je bil namenjen Splošni deklaraciji o človekovih pravicah ter njenemu 14. členu, ki obravnava status beguncev v svetu, sta se med drugimi udeležila Mitja Četina in Bor Pungercič, ki obiskujeta 4. letnik gimnazije.

Profesorica Marija Končina, ki že 22 let poučuje materinščino s posebnim zadovoljstvom, takole komentira uspeh svojih dijakov: "Udeležba na razpisu je bila prostovoljna. Nenehno spodbujamo dijake, da se odzivajo na različne natečaje. Včasih jih je potrebno malce spodbuditi, vendar Mitja in Bor ne potrebuje nobene vzpodbude, ker znata zelo dobro izkoristiti svoj talent."

Da je zares tako, dokazujejo številne nagrade, ki sta jih prislužila Savinjska nadebudneža. Mitja je doma iz Šempetra, Bor pa iz Zabukovice. Tudi profesorica Končina je Savinjčanka iz Šešča.

Savinjčana Mitja in Bor sta se tokrat poigrala z besedami ter obenem opozorila Visoki komisariat za begunce, da tudi v Savinjski dolini znamo prisluhniti ljudem, ki so na takšen ali drugačen način ostali brez doma. Nenazadnje smo do pred kratkim, nudili streho nad glavo številnim beguncem iz BiH ter Hrvaške. Sedaj smo pa prijazni domačini kosovskim Albancem.

Zgodovina, filozofija, fizika, nemščina in angleščina - to je najino razvedrilo!

Prav prijetno se je bilo pogovarjati z Mitjo, ki se je kljub prehladu odzval na naše vabilom, in Borom, ki ga je takojmenovani Hongkonški virus pustil pri miru. Njun interes ni osredotočen le na eno vedo. Obzorja teh fantov so neomejena, nenehno spremljata vsa dogajanja v sodobnem svetu. To sta vsestranska fanta, ki niti sama sploh ne vesta, koliko sta prebrala knjig.

Mitja se zlasti navdušeno pogloblja v raziskavo preteklosti ljudskega rodu. Tuji jeziki pa so njegova šibka točka. Na skromen način in malce sramežljivo, vendar z upravičenim ponosom nam je zaupal, da je na Goethejevem inštitutu na Dunaju, ki skrbi za popularizacijo nemškega jezika in kulture v inozemstvu, opravil izpit iz nemščine.

S kančkom navihanosti je spregovoril o nagradi, ki si jo je prislužil s spisom v katerem je razmišljal o družbenem aspektu Splošne deklaracije o človekovih pravicah.

"Predvsem me je zanimalo, kakšen pomen ima ta Deklaracija za človeštvo. Nekoliko sem se zgledoval po sobotnih prilogah časopisa Delo, ki je objavil reportažni ciklus na to temo. Prav to reportažno razmišljanje je name delovalo sugestivno ter mi je dalo navdih za udeležbo na razpisu. Spis sem pričel z zgodovinskim vidikom begunstva, se popeljal čez sedanost in končal s poudarkom na spremembah, ki jih je potrebno narediti, nakar bi bila omenjena Deklaracija lažje uresničljiva. Ko sem pisal spis, si sploh nisem mislil, da bi bil izbran. Moje veselje je temvečje, ker sem se uvrstil med tiste tri Slovence, za katere je Visoki komisariat za

šnjega načrta nismo imeli. Obiskali smo Štab komisariata za begunce v katerem so nam pripravili nekaj filmov na temo: "Kaj pomeni biti begunec in katere so bile znane osebnosti iz preteklosti zaznamovane kot begunci?" Zelo nas je presenetila informacija, da so bili begunci Henry Kissinger, ameriški politik, ki je leta 1973 prejel Nobelovo nagrado za mir, Sigmund Freud, utemeljitelj psihoanalize ter Albert Einstein, ki je pojasnil "brownsko gibanje" in s tem podal dokončen dokaz za pravilnost kinetične toplotne teorije, za kar mu je leta 1921 dodeljena Nobelova nagrada. Mudili smo se tudi v Palači narodov in smo si dodobra ogledali Genevo," nam je pripovedoval Bor.

Bor nam je z vso resnostjo povedal, da se skupaj z Mitjo pripravljata na skorajšnje tekmovanje iz filozofije. Mišljeno je bilo, da bo to tekmovanje organizirano na evropskem nivoju, vendar se ta datum pokriva z opravljanjem mature. Zato bo tekmovanje potekalo le na državni ravni.

Sicer se Mitja in Bor nista prvič udeležila kakšnega tekmovanja. Za sodelovanje na natečaju iz materinščine je bil Mitja nagrajen s Cankarjevo nagrado. Zelo

Poklicna odločitev

Ker sta Mitja in Bor dijaka 4. letnika Gimnazije se morata kmalu odločiti, kaj bosta sploh počela v življenju.

Mitja še vedno koleba. Zanimata ga pravo in medicina. Ali bo nadaljeval z družinsko tradicijo (op. oba starša sta zdravnika) nam v tem trenutku Mitja ni znal odgovoriti. Njegova skrita želja je, da bi študiral v tujini. Glede na njegovo poznavanje tujih jezikov in nadarjenost, ki jo skriva za zamišljenim nasmehom na ustih ne dvomimo, da ne bi uspešno opravil tudi to nalogo.

Kljub številnim šolskim obveznostim Mitja v prostem času rad planinari in smuča. Tudi za klepet s prijatelji najde dovolj časa. Na vprašanje, kako je s puncami, se je Mitja zagonetno nasmehnil ter dejal: "Brez komentarja."

Njegova življenjska filozofija pa se glasi tako: "Če imaš pred seboj določen cilj in si pri tem motiviran, potem ni nobene sile, ki bi te ovirala na poti do zmage," zaključuje Mitja Četina.

Mitjin sošolec Bor pa si želi postati arhitekt. Prepričan je, da je dovolj nadarjen za risanje, kar je zelo pomembno za ta poklic. Za sprejem na to fakulteto, pravi Bor, moraš imeti tudi nekoliko sreče, a



Mitja Četina



Marija Končina



Bor Pungercič

begunce menil, da jih je potrebno nagraditi s potovanjem v Švico," je dejal Mitja.

Slovenska predstavica Visokega komisariata za begunce Damjana Zorko, ki je slovenske mladostnike decembra minulo leto spremljala na nagradnem potovanju je v imenu Komisariata izjavila, da so ti trije spisi zares nekaj posebnega, ter da so nagrade prišle v prave roke.

O reakcijah staršev pa sta Mitja in Bor povedala, da jim sploh nista omenila razpisa. Čeprav navajena na uspeh svojih otrok, so bili starši tokrat še bolj navdušeni. Svetovno priznanje je čast, izziv in še kaj, kar se ne ponuja vsak dan. Katera starša ne bi bila ponosna na takšen triumf, zlasti v današnjem času, ko mladino vse bolj privlačijo alkohol, mamila, divja vožnja z avtomobili ...

Bora smo še pobarali o samem poteku potovanja in ogledu Geneve.

"Z vlakom smo se odpeljali 18. decembra zvečer in že naslednji dan prispeli v Genevo. Vnaprej-

uspešno je opravil tudi raziskovalno nalogo v kateri je obravnaval vzroke, ki vplivajo na padanje natalitete v celjski regiji. Njegova vodilna misel je bila usmeriti strokovnjake, ki se ukvarjajo z demografsko politiko, ki vodijo k omilitvi problema demografske ogroženosti v celjski kotlini. Pri tej nalogi mu je pomagala mama, ki je sicer priznana savinjska ginekologinja.

Bor je bolj pragmatičen fant, ki se je v drugem letniku Gimnazije igral Watta in pri tem uspešno konstruiral avto s pogonom na sončno energijo. S pomočjo profesorja fizike zelo rad zapljuje v različne poskusne vode, iz katerih poskuša izvajati fizikalne zakone. Njegov konjiček je tudi računalnik, oziroma brskanje po internetu. Najraje pa komunicira po elektronski pošti.

Savinjski duo zelo dobro govori angleški in nemški jezik. Zato se bosta Mitja in Bor prav kmalu odpravila na Bavarsko v Nemčijo, kjer se bosta pomerila v znanju nemščine.

ne samo znanja. Od srca mu privoščimo, da se njegove sanje uresničijo. Vendar se poleg arhitekture, fizike in tujih jezikov Bor zelo rad poda v svet glasbe. Prosti čas si krajša tudi z dobro knjigo.

Z lahkotnostjo je Bor ob koncu pogovora dejal: "Kar počneš je pomembno, ampak še bolj pomembno pa je, kakšen odnos imaš do tega kar počneš. V tistem kar delaš moraš poiskati srečo in zadovoljstvo."

Njuna profesorica Marija Končina pa je dejala: "Fanta sta velika mojstra. Globoko sem prepričana, da bi lahko izbrala kakršenkoli poklic, ki bi ga uspešno opravljala."

Radost proforskega poklica je v tem, da vsako leto prihajajo mladi ljudje, ki imajo cilj in so jih pripravljani v življenju tudi doseči.

Nič ne bo pretirano, če povemo, da bo leto 1998 v analih Gimnazije Lava Celje zapisano z velikimi črkami. Komu gre zahvala za takšen dosežek ni potrebno posebej povdarjati.

S. A.

Spomini na ...

ČAS, KO JE ELEKTRIKA OSVAJALA NAŠO DOLINO

V teh dneh, ko je snežna ujma prizadela pretežen del naše podalpske deželice, se je mnogo krajev znašlo brez vode, elektrike, očiščenih cest, skratka, bili so "odrezani od sveta". Mnogi se šele v takšnih trenutkih prav zavedo, kako močno smo odvisni od delovanja javne infrastrukture. Ta je naše življenje močno olajšala, njen nekaj urni ali dnevni izpad pa nas lahko kaj hitro vrne v čase še ne tako daljne preteklosti.

Hitra urbanizacija in higienizacija Spodnje Savinjske doline med obema svetovnima vojnama je pogojevala tudi elektrifikacijo, ki je bila namenjena tako hitremu in uspešnemu gospodarskemu razvoju kot tudi široki potrošnji. Elektrifikacija je pri nas dosegla prvi višek v tridesetih letih, ko so z razvejanim sistemom daljnovodov dosegli že skoraj vsa večja naselja, medtem ko so bila večja mesta z električno energijo preskrbljena že pred tem. Celjani so se na primer sprva z električno energijo oskrbovali iz industrijske elektrarne v Westnovi tovarni emajlirane posode, kasneje, ko je proti Trbovljam bil speljan prvi daljnovod, pa je mesto in okolico z elektriko pretežno oskrbovala falka elektrarna. Ob koncu dvajsetih let je na našem območju vse večjo vlogo pri oskrbi z električno energijo prevzemalo podjetje Kranjske deželne elektrarne, ki je bilo v lasti Dravske banovine. Podjetje je med drugim moralo skrbeti tudi za to, "da ne elektrificirajo le aktivnih, ampak tudi pasivne kraje, zlasti poljedelska področja". Kranjske deželne elektrarne so tako z gradnjo daljnovodov in povezavo številnih manjših elektram mnogim naseljem, tudi manjšim, omogočile dobavo elektrike.

Tako so Kranjske deželne elektrarne ob daljnovodni povezavi lastnih elektram z velenjsko termoelektrarno, šempetrsko elektrarno in elektrarno državnega premogovnika v Zabukovici v Podlogu pri Šempetru zgradile transformatorsko postajo, od koder so električni tok dovajale po treh daljnovodih v Celje, Žalec - Zabukovico in Braslovče. Kasneje so celjski daljnovod podaljšali do Rogatca, braslovškega pa v Zgorjnjo Savinjsko dolino in proti Vranskemu. Kranjske deželne elektrarne so tako krajem v Spodnji Savinjski dolini začele dobavljati električno energijo novembra 1935, pred tem je energijo še redkim odjemalcem dobavljala falka elektrarna, cena električne energije pa se je z novim distributerjem občutno znižala in postala dostopna dobri vsem, čeprav je bilo zanjo treba plačati tudi državno in banovinsko trošarino. In kakšne so bile cene električne energije? Za razsvetljavo so se cene gibale med 2,50 in 5 din za kWh, v nekaterih primerih celo do 9 din, za grejte in kuhanje ter razsvet-

javo v nočnem času pa je bilo potrebno odšteti 0,50 din za kWh. Posebne cene so veljale za večje odjemalce. Obrtnike je kWh električne energije stal med 2 in 3 din, industrijska podjetja 1 din, velike odjemalce (po pogodbi) pa samo 0,10 din. Za primerjavo naj navedem, da je v tem obdobju delavec v privatnem ali državnem podjetju zaslužil povprečno 2-4 din na uro.

Dostop do električne energije je imel za posledico hiter razvoj in uporabo električnih naprav ter seveda tudi storitvene dejavnosti, povezane z njo. Adresar Dravske banovine iz leta 1934/35 poroča, da je bilo na Celjskem več podjetij in trgovcev, ki so sprejeli izziv časa in se soočili z novo in "smrtno nevarno" tehniko. Za proizvodnjo električne energije, pretežno Celja in bližnje okolice, sta skrbeli dve parni elektrarni, največji oz. izključni distributer električne energije za Spodnjo Savinjsko dolino pa je bila sprva falka elektrarna, ki je dobavljala energijo iz svoje elektrarne, po letu 1935 pa že omenjene Kranjske deželne elektrarne. Vse večja je bila tudi konkurenca na področju elektroinstalacij. Uporabniki so lahko sredi tridesetih let izbirali med dvema proizvajalcema elektro materialov in petimi instalaterji. Za popravila je skrbelo sedem mojstrov, med njimi so trije "navijali" tudi elektromotorje. Dokaj redke električne aparate pa je bilo mogoče kupiti pri štirih trgovcih.

Še predno pa so električni aparati našli svoje pravo mesto v življenjskem vsakdanjiku uporabnikov, je njihova uporaba pogosto burila duhove. Danes si le s težavo predstavljamo in tudi razumemo spor med poslušalci takrat še redkih radijskih programov in ostalimi uporabniki električnih naprav. Ljubitelji radijskih programov so namreč oblastnim organom (Ministrstvo za gradbeništvo Kraljevine Jugoslavije) pošiljali ogorčene pritožbe na račun tistih, ki so uporabljali električne aparate v času, "ko so radiofonske oddajne postaje v obratu". Te so namreč motile radijske sprejemnike. Seveda pa stvar ni bila enostavna in hitro rešljiva, saj je bila za motenje radijskih programov, hote ali nehoti, zagrožena kaznen zaporom do enega leta ali plačilom kazni do 10.000 dinarjev. Ob vsem tem pa je zanimiv "argument", ki so ga navedli v prid protestnikom v celjski Novi dobi: "Razen tega pa preti nevarnost, da bo, ako se taki aparati razširijo med ljudstvom in motenje naraste, vedno več poslušalcev radia odpovedalo svoje postaje, s čimer se bo stalni dohodek države samo zmanjšal, širjenje radiofonije med ljudstvom pa skrčilo, namesto da bi se razširilo." Ni kaj, napredek je pač imel svojo ceno. Kako se je spor končal, če se sploh je, pa žal nimamo podatkov.

Branko GOROPEVEK



ZTP SAVINJSKI OBČAN d.o.o.

tel. in faks: 063 / 717 333, 715 200, mobilni: 0609 / 644 546

REGIONALNI PROGRAM IN AGENCIJA ZA TRŽENJE DOPISNIŠTVO

Andrej Urankar

Ljubitelj konj, kovač, gasilec, lovec in kulturnik

Na lanskoletnem žegnanju konj na Gomilskem je posebno pozornost vzbujal žrebec noriške pasme, ki ga je na blagoslovitev pripeljal domačin Andrej Urankar. Že takrat sva se dogovorila za širši zapis o njegovem plemenskem žrebcu, ker pa je Andrej Urankar tudi sicer zanimiv človek, je prav, da povzročimo tudi po njegovem življenju in konjiških, ki bogatijo njegovo osebnost. Predvsem veliko časa sedaj posveča konjerem, ob tem pa ne pozablja na gasilce, lovec in pevce, saj je v vse to vpet že štirideset in več let.

Šaman Diamant XI-250

V nekdanji žalski občini kar nekaj časa ni bilo domačije, ki bi premogla plemenskega žrebca. V dogovoru z Inštitutom za rejo in zdravstveno varstvo kopitarjev so pred dobrimi tremi leti prvega plemenskega žrebca pripeljali na domačijo Andreja Urankarja, ki je takrat že imel v hlevu dve rodovniški kobili noriške pasme. Plemenski žrebec, 659 Uran Vulkan XIV-287, je vse do lanskega oktobra plemenil pri Urankarjevih. Po odredbi omenjenega inštituta, ki mu je žrebec tudi dodelil, sedaj Uran Vulkan plemeni na domačiji Roberta Ajstra na Dolenjskem. V hlevu Andreja Urankarja pa se je znašel nov konjski lepoteč noriške pasme z imenom 634 Šaman Diamant XI-250, ki je bil pred tem na domačiji Jožeta Petriča, Kamnik pod Krimom pri Vrhniki. Šaman Diamant je res pravi lepoteč slovenske hladnokrvne noriške pasme, a je ob vsem tem povzročal povemu gospodarju obilo preglavic.

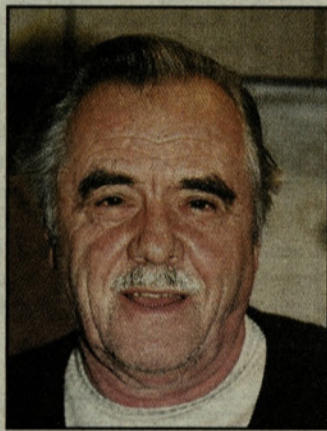
"Z novim žrebcom sem imel v začetku res velike težave. Problem je bil predvsem v tem, da je bil prej sedem let neprivezan, staj in ko sem ga jaz hotel priverzati, saj bi mi drugače naredili pravo razdejanje v hlevu, kjer so tudi kobili in žrebe, je vse potrgal in zgrizel. Tako mi ni preostalo nič drugega kot da sem ga priverzal za eno nogo z verigo. Sedaj se je že privadil, pa tudi boks sem naredil tako, da ne more priti do kobile," je povedal Andrej Urankar.

Kovači že več generacij

Kovaštvo in podkovoštvo je bilo včasih zelo cenjena obrt. Mimo domačije na Rezani, kot rečejo domačini delu Gomilskega (pri gostišču Branko ali pri Fond) je že od nekdaj potekala cesta proti Trojanam in Ljubljani. Po njej sedaj vozijo avtomobili, včasih pa so po njej vozile konjske vprege in jezdec. Dela za podkovske kovače ni manjkalo in tudi nekdanji Andrejevi predniki, so imeli ob cesti kovačnico, ki je dajala kruh tudi poznejšim rodovom.

"Moje kovaštvo se je pravzaprav začelo že v najrosnejših letih, res da takrat še nisem koval, sem pa poganjal meh in odganjal muhe, ko je oče koval. Konje sem že takrat vzljubil in zato sem tudi sedaj tako navezan nanje. V naši družini je bilo šest otrok, jaz sem bil najstarejši med njimi in ko sem zaključeval zadnje leto obrtne šole je zbolel oče. Na prošnjo staršev sem predčasno delal zaključni izpit in prevzel delo v kovačnici. Oče je kot mojster bil v bolnišnici, jaz pa kot vajenec sem moral voditi delavnico in skrbeti za zasluzek, da smo se prebili. Kmalu nato sem šel k vojakom in pristal v podkovski šoli v Beogradu, kjer smo kovali kopita konjev, ki so sodelovali na paradah in svečanostih, ko so v Beograd prihajali državniki iz raznih delov sveta. Vojaški konji so bili včasih kar težavni za podkovanje, še posebno tisti, s katerimi so vojaški bolj grobo postopali. Marsikdaj

smo morali podkovanje opraviti s pomočjo posebnih metod, če ni šlo drugače tudi tako, da smo konja zvezali. Sicer pa se lahko pohvalim, da do sedaj še ni bilo konja, ki ga ne bi podkoval. Tudi po prihodu iz vojske, sem bil kot rezervist dodeljen k podkovski četi. Kot da ne bi še dovolj znal, sem že po enem mesecu moral na orožne vaje v Zagreb, kjer smo spet bili v podkovski šoli. Konji so bili moji stalni spremljevalci življenja, čeprav je bilo vmes obdobje, ko konjev skorajda ni bilo več v dolini. Ko sem zbolel in sem moral svoj poklic opustiti, sem si želel, da bi imel svoje konje v hlevu. Tudi okolje se je ponovno začelo zanimati za konje, vendar za rekreativne namene, tako da moja želja ni bila nič posebnega. Najprej sem imel haflingerje, nato pa sem v hlev pripeljal kobile noriške pasme in sedaj tudi pri tem ostajam. Kot vzrejtelj teh konj mi je uspelo dobiti tudi prejšnjega in sedanjega žrebca, ki dobro opravljata svoje



poslanstvo," pravi Andrej Urankar in se narahlo nasmehne.

Vseskozi je bil obrtnik - kovač. Ko ni bilo več toliko konj je delal vse mogoče. Otroci, sin Dušan, hčerka Andreja ter dvojčka Sašo in Manja, so zahtevali svoje, tako da je bilo treba delati. Da so živeli v delovni družini pa danes dokazuje tudi s tem, da je Dušan prevzel obrt v svoje roke, zasebnika pa sta tudi Sašo in Andreja. Mojemu sogovorniku je kar malo žal, da v tistem obdobju, ko sta sinova odrasčala, kovaštvo ni bila več zanimiva obrt



in se je Dušan izučil za strojnega ključavničarja, Sašo pa za rezkalca. Dolgoletna tradicija je s tem obsojena na svoj konec, čeprav v Andreju še tli kanček upanja, da bo morda kod od vnukov, vsaj za obuditev spomina na dedka, poskušal s podkovanjem konj.

Zadovoljstva, ki bogatijo

Andrej Urankar sodi med tiste ljudi, ki se na takšen ali drugačen način razdajajo okolju v katerem živijo. Tudi to je nasledil po svojem očetu, ki je bil vnet gasilec in tudi

dolgoletni predsednik Andrej je vpet v delo gasilskega društva Gomilsko že več desetletij. Bili so časi, ko mu je žena skoraj postavila kovčke pred vrata, saj je kar mesec dni skupaj stregel zidarjem, doma pa je delo takorekoč stalo. "Lovec sem postal takoj, ko sva se z ženo preselila v novo hišo. Za prvi oreh, ki smo ga posekali sem prodal in si kupil puško. Najprej sem bil član lovske družine v Taboru, kjer je bil lovec in kovač tudi moj stric. Zaradičasne ukinitve LD Tabor, sem nato postal član zelene bratovščine v Braslovčah, kjer sem še danes. Ob meni pa sta sedaj tudi sinova, ki sta tudi izvrstna strelca," z zadovoljstvom pove moj sogovornik, s katerim sva se med tem predstavila v njegovo lovsko sobo. Pogled na stene mi pove, da je Andrej bil uspešen lovec, pokali in medalje, ki so vsepovsod na policah pa kažejo na uspešnost njegovih sinov na lovskih strelskih tekmovanjih. Med pokali so tudi takšni, ki jih je Dušan prejel za osvovitelj na strelskih tekmovanjih. Med pokali so tudi takšni, ki jih je Dušan prejel na najvišjih tovrstnih tekmovanjih v Sloveniji, ne daleč za njim pa tudi Sašo, ki sedaj Dušana včasih tudi premaga.

Ostali bi nedorečeni, če ne bi še kakšno besedo povedali o kulturi, ki je poleg vsega naštetega, prava duhovna hrana 66-letnemu Andreju, ki bo z ženo kmalu praznoval 40 let skupnega življenja.

"Petje je že od nekdaj moja velika ljubezen. Včasih smo imeli na Gomilskem tri pevske zборе. Sedaj imamo še samo dekliski pevski zbor, saj mladih fantov tovrstno delovanje ne zanima preveč. Mi starejši smo sedaj pri cerkvenem pevskem zboru. Poleg tega pa sem član tudi moškega pevskega zbora Ivan Cankar v Taboru, ki ga vodi zborovodja Milan Lesjak. Vsak četrtek imamo vaje v Taboru, vsak petek pa v cerkvenem zboru. Rad pa seveda zapojem tudi doma in v družbi s prijatelji. V veselje mi je biti v prijatni družbi in tudi z upokojenci greva z ženo rada na morje." še doda Andrej, preden se odpraviva v hlev v njegovim konjem.

Šaman Diamant je visoko dvignil

glavo iz zahrzal, ko sva se pojavila na vratih hleva. Andrej ga je pobožal po grivi, pa tudi jaz sem ga narahlo pogladil po glavi. Mislim, da mu je dobro delo, še bolj pa je bil zadovoljen z memikom ovsu, ki mu ga je Andrej stresel v jasli. Pustila sva ga uživati, saj pravijo, da ima še pes rad pri jedi mir. Bil pa je že tudi čas za slovo. Od Andreja Urankarja sem odhajal z res lepimi občutki in bogatejši za nekatera spoznanja o konjih in podkovskem kovaštvo. Pa veliko zdravja in veselja s konji tudi v prihodnje, Andrej Urankar!

D.Naraglav

Alenkin Korak v življenje

Najbrž ni glasbenika, ki si ne bi želel, da bi njegove skladbe izšle na zgoščeni oziroma kaseti. Že zaradi precejšnjega finančnega zaloga pa je izdaja zgoščene pogumno dejanje. Če gre ob tem za uglasbeno poezijo, je tveganje še toliko večje. A Alenka Lesjak iz Mikavža pri Taboru je zmogla tudi ta korak v svojem glasbenem življenju in 8. marca bo v dvorani Doma II. slovenskega tabora v Žalcu predstavila svojo prvo zgoščenko z naslovom Korak v življenje. Na njej je 12 skladbic, od tega jih je 9 na besedilo Mete Rainer.

Kot začetek tega projekta lahko po besedah Alenke Lesjak šteje mo leto 1992, ko je izšla pesniška zbirka Mete Rainer Skozi prste. Takrat so Alenko prosili, če bi uglasbila kakšno Metino pesem iz te zbirke. Uglasbila je dve, ki pa ju ni na zgoščeni. Zbirka Skozi prste je pozneje z vedrino in humorjem pomagala tudi Alenki skozi obdobje hudih težav in jo od srca nasmejale takrat, ko ji je bilo najbolj hudo. Če so pesmi znale tako razvedriti njo, zakaj ne bi še drugih, je začela razmišljati Alenka: "Konec koncev pa se tudi premalo zavedamo, kaj je Meta Rainer prinesla slovenski literaturi in smo premalo ponosni nanjo. Z Meto sva se spoznali in rekla mi je, da sem lepo uglasbila njene pesmi. V zadovoljstvo mi je, da jih je slišala in da ni imela nič proti temu, kar počnem z njenimi besedili. Pa vendar takrat še nisem razmišljala, da bi pesmi izdala na kaseti. Ko pa sem pozneje z njeni nastopala in videla odziv poslušalcev, sem si rekla, zakaj ne bi bile te skladbe neke arhivirane in bi dobile novo vrednost. Metine pesmi ne bi več živele samo na knjižnih policah. Marca lani sem se dokončno odločila, da jih posnamem. Z melodijami nisem imela nobenih težav, zdi se mi, da so ob prebiranju besedil nastajale kar same od sebe."

Ker Alenka zgoščenko ni delala iz komercialnih razlogov, je bilo zelo pomembno, kakšno ekipo si bo izbrala za snemanje. Vsekakor je morala najti koga, ki je razumel, zakaj to počne. Spoznala sta se s producentom Božom A. Kolaričem, ki je avtor vseh aranžmajev na zgoščeni, postal pa je tudi velik Alenkin prijatelj. Snemalo je približno 17 glasbenikov, za celotnim projektom pa stoji ekipa tridesetih ljudi. "Veliko volje za ta projekt mi je na začetku vlival tudi brat Blaž, ki je posnel kontrabas. Rekel mi je, da delam nekaj posebnega, prvi je slišal vso glasbo in bil moj kritik. Snemali smo v studiu Melpoja v Pamečah, katerega lastnika sta Oto in Darja Vrhovnik. Začeli smo septembra lani, končali pa v začetku decembra, skupaj 110 ur. Snemanje je potekalo brez težav, tako kot smo se z glasbeniki zmenili, tako je bilo, nikoli ni nihče manjkal, vse je posneto v živo, seveda pa je bila vsa organizacija v mojih rokah." Nastala je zgoščenko, še pomebnejše pa je prijateljstvo, ki je ob tem povezovalo vse sodelujoče pri snemanju. Odkar so končali, jim kar nekaj manjka.

Alenka je 500 zgoščenk in 500 kaset izdala v samozaložbi, pri tem pa ji je s polno mero poslušna na pomoč priskočila občina Žalec kot generalni sponzor. Distribucijo je prevzela Panika Records. Tudi ovitek zgoščene je nekaj posebnega - izdelan je iz recikliranega papirja z reliefnim odtisom drevesa na naslovnici. V notranjosti bodo besedila pesmi, pa tudi fotografije Alenkinih korakov v življenje.

In zakaj naslov zgoščenko

zgoščenko."

V ponedeljek, 8. marca ob 19-ih 30 bo Alenka zgoščenko predstavila v dvorani Doma II. slovenskega tabora v Žalcu. Vstopnine ne bo, ob tej priložnosti pa bo mogoče kupiti CD in kaseto. Seveda pa ne bo nastopila sama, ampak bodo njeni gostje: Damjana Golavšek, Irena Vrčkovnik, skupina Hiša iz Trbovelj, Božo A. Kolarič, in instrumentalne skladbe bo odplesala Ksenija Steblovnik, ki je diplomirala iz sodobnega plesa v Amsterdamu, seveda bo poleg Tanja Cizej, ki je na zgoščeni tudi pela. Scenarij prireditve bo delo Polone Kuder, prireditve pa bo povezoval Andrej Hofer. "Skratka, ekipa samih dobrih ljudi in prijateljev," dodaja Alenka, ki si želi samo eno - da bi na promocijo prišli ljudje, ki so imeli radi Meto in še vedno radi prebirajo njene pesmi, da spoznajo še drugo umetniško vrednost njenih pesmi. Pa seveda da pridejo tudi ljudje, ki imajo radi Alenko in njeno glasbo. Poslušalci bodo najpomembnejši kritiki, čeprav je treba reči, da so prvi odzivi in kritike zelo ugodni, predvsem ker je zgoščenko malo drugačna. Ali povedano z Alenkinimi besedami: "Mislim, da ima vse skupaj dušo."

K. R.



Korak v življenje? "Zgoščenko se začne in konča z instrumentalno glasbo, 9 besedil je Metinih, zadnja pa je moja z naslovom Vzemi si čas. Zgoščenko pa ima naslov po pesmi Korak v življenje, ker je bil tudi nastanek tega cedeja zame korak v življenje, sploh pa je ta pesem zelo lepa. Zaključim z mojim besedilom, kar je lahko tudi napoved novega projekta z mojim avtorskimi skladbami. Ampak predvsem si bom najprej vzela čas, se ustavila in objela kakšno drevo, si oddahnila, sledila pa bo seveda še promocija

Manj znano o Ivanu Verdevu



samo čakajo, da to opravimo mi. Nas pa je samo pet. Ob vsem tem trudu in naporih pa najbolj zaboli neupravičena kritika ali pa žalitev," je prizadeto povedal Ivan Verdel, ki to delo opravlja že več kot 17 let. Zaposlen je v zasebnem podjetju Idila že več let, pred tem pa je bil delavec Komunale.

"Vsako leto skrbimo za lepšo urejenost mesta. Prefeta priznanja za urejenost Žalca so tudi nam vzpodbuda in priznanje. Zavedamo pa se, da vsega ne moremo opraviti sami, zato je sodelovanje meščanov zelo potrebno. Žal pa ničkolikokrat doživljamo neprijetne trenutke, ko moramo pospravljati polomljene klopi v parkih, ponovno postavljati izruvane koše za smeti in čistiti posledice prekomernega uživanja alkohola, zato prihajam na delo tudi ob nedeljah zjutraj, da postorim najnujnejše. Še najbolj hvaležne prijateljice so naše cvetlične grede, žal pa tudi njim dostikrat ni prizanešeno. Sicer pa to delo z veseljem opravljam. Mesto Žalec je moj drugi dom. Veselim se uspehov in urejenosti Žalca. Upam, da tudi meščani," je še povedal Ivan Verdel in mi dal vedeti, da ga delo priganja.

Ivan Verdel je sicer Šempe-tran, vendar pa s srcem tudi v Žalcu. On in njegovi sodelavci si zaslužijo prijazno besedo in kdaj tudi pohvalo. Predvsem pa niso delavci Komunalnega podjetja, med katere jih nekateri še vedno uvrščajo.

J. K.

Zaključek 35. delavskih športnih iger

Posebna komisija pri Zvezi športnih društev občine Žalec, ki jo je tudi tokrat uspešno vodil Vinko Banovšek, je lani pripravila že 35. delavske športne igre, pred dnevi pa so se na kulturno zabavni prireditvi s podelitvijo pokalov najboljšim zbrali v dvorani doma upokoencev v Grižah.

Lani je na igrah nastopilo več kot 950 udeležencev, ki so se v petih starostnih skupinah pomerili v devetih športnih panogah.

Najbolj množična udeležba je bila v streljanju z zračno puško, kjer je nastopilo 33 ekip (165 posameznikov). Pri mlajših članicah je prvo mesto pripadlo Polzeli, Tovarni nogavic, pri starejših članicah Tekstilni tovarni Prebold, pri starejših članih zaposlenim na Postaji milice Žalec, pri veteranih in mlajših članih pa Pekarstvu Roter iz Šentruperta, ki je postalo tudi skupni zmagovalček iger.

T. Tavčar



Predstavnice ekip, ki so prejele pokale za prva tri mesta pri mlajših članicah. Prvo mesto je osvojila Tovarna nogavic Polzela, drugo Tekstilna tovarna Prebold in tretje Pekarstvo Roter.



Kulturni program so pripravili člani planinskega podmladka Športnega društva Andraž.



Predsednik komisije za DŠI Vinko Banovšek podeljuje pokal za prvo mesto vodji ekipe Pekarstva Roter, Matjažu Kralju.

Vrstni red Delavskih športnih iger za leto 1998

Starejše članice: 1. Tekstilna tovarna Prebold - 167 točk, 2. Pekarstvo Roter Šentrupert - 158 točk, 3. Postaja milice Žalec - 147, 4. Savinjska trgovska družba Žalec

- 127, 5. Tenis center AS Žuža - 30 točk, itd. Mlajše članice: 1. Tovarna nogavic Polzela - 229 točk, 2. Tekstilna tovarna Prebold - 222, 3. Pekarstvo Roter Šentrupert - 210 točk, 4. Savinjska trgovska družba - 201, 5. SIP Šempeter - 181 točk, itd. Veterani: 1. Pekarstvo Roter - 123 točk, 2. Minerva Zabukovica -

64, 3. Tovarna nogavic Polzela, Društvo upokoencev in Eles Podlog, vsi po 35 točk, 6. Juteks Žalec - 32 točk. Starejši člani: 1. Postaja policije Žalec - 219 točk, 2. Tenis center AS Žuža - 216, 3. SIP Šempeter - 155 točk, 4. Pekarstvo Roter - 151, 5. Minerva Zabukovica - 64 točk, itd. Mlajši

člani: 1. Pekarstvo Roter - 244 točk, 2. Tovarna krmil Žalec - 238, 3. Tenis center AS Žuža - 235, 4. Tovarna nogavic Polzela - 229 točk, 5. Savinjska trgovska družba - 135 točke, itd.

Skupni zmagovalček vseh kategorij je Pekarstvo Roter Šentrupert.

Državni rekord Marine Tomič

V minulih dneh je bila v celjski dvorani vrsta meddruštvenih atletskih mitingov, na katerih so bili v ospredju mlajši tekmovalci. V Ljubljani pa je bilo državno atletsko prvenstvo za mlajše mladince in mladinke. Na njem je nastopila tudi šprinterka Marina Tomič doma s Polzele, varovanka trener-

ja Braneta Strožarja iz Prebolda. V teku na 60 m z ovirami je s časom 8,72 zmagala in s tem izboljšala svoj državni rekord za 7 stotink sekunde. Boris Ribič iz Tabora pa je pri mlajših mladincih v skoku v daljavo s 5,85 metra osvojil osmo mesto.

T. Tavčar



Marina Tomič s trenerjem Branetom Strožarjem.

Juteks Žalec : Robit Olimpija 27:25 (14:9)

Žalec - dvorana Osnovne šole Žalec, gledalcev 250, sodnika Skubič (Ljubljana), Tomič (Celje).

Juteks Žalec: Jelen, Jager, Zidar, Derčar 3, Strmenšek, Randl 6, Dolar 1, Klinc 4, Korotneva, Kostioukova 1, Urankar 4, Vydriina 8.

Robit Olimpija: Škopelja, Jurše, Čurko 1, Frešar 5, Verbinč 4, Mežak 14, Kurent, Arhar, Sindič 1, Frol, Ploschynska, Kolarič.

Derbi kola je bil v Žalcu, kjer so Žalčanke prepričljivo premagale Robit Olimpijo. Gostiteljice so tokrat igrale z dvema novima igrankama in sicer Rusinjama Valentino Kostioukovo in Svetlano Vydriino. Obe sta podpisali pogodbi za štiri mesece.

Že sam začetek je pripadal Žalčankam, ki so v 7. minuti povedle 5:2, Randlova pa je dosegla tri lepe zadetke. V nadaljevanju so se gostje sicer trudile, vendar brez uspeha. Po vodstvu 9:4 v 11. minuti je gostujoči trener Čumakov zahteval minuto odmora. Po njem so Ljubljančanke zaigrale še slabše, tako, da so

Žalčanke z odlično igro v 15. minuti povedle kar 12:6 in polčas dobile z razliko 6 zadetkov.

Drugi del srečanja so Žalčanke začele z dvema igrankama na klopi, tik pred iztekom polčasa sta bili izključeni za 2 minuti Kostioukova in Dolarjeva. Kljub dvema igrankama manj gostujočim igrankam ni uspelo zatresti mreže odlične vratarke domače ekipe - Korotneve. Vse bolj se ej srečanje bližalo h koncu, boljše so igrale tudi gostje, ki so v 58. minuti visoko vodstvo Žalčanke zmanjšale na razliko enega zadetka (-25:24). Nato smo videli lep zadetek kapetanke Žalčank Klinčeve s krila, Ljubljančankam pa je nato močan strel Verbinčeve ohranila Korotnova, ki je imela na srečanju kar 14 obramb.

Izključitve Juteks Žalec 4 minute, Robit Olimpija 2 minuti Sedemmetrovke Juteks Žalec 5:5, Robit Olimpija 8:5.

T. Tavčar

Športna kultura za vsakogar - vsakemu pravi šport ALPSKO SMUČANJE

Tekmovalna situacija: Kompleksne športne panoge, med katere uvrščamo tudi alpsko smučanje, zahtevajo za doseganje vrhunskih rezultatov zgodnje usmerjanje otroka v specialni trening. Bodoči tekmovalca mora torej že zelo zgodaj obvladati prvine šole smučanja. Kljub dejstvu, da v Sloveniji za razvoj vsestransko usmerjenega tipa tekmovalca nimamo najboljših možnosti, poskušamo vsem tekmovalnim kategorijam zagotoviti kvaliteten transformacijski proces tako v tehničnem kot tudi hitrih disciplinah.

Morfološke značilnosti: Zlasti tekmovalno alpsko smučanje je športna panoga, pri kateri gre za gibalno aktivnost celega telesa. Pri smučanju gre torej za obvladovanje lastnega telesa in telesne teže, kar je tudi vzrok, da moramo v okviru morfoloških dimenzij posebej izpostaviti telesno težo. Optimalna telesna teža alpskih smučarjev je odvisna od višine ter razmerja med podkožno toliščo in mišičnim tkivom. Telesna teža tekmovalcev naj bi bila med 70 in 85 kilogrami, medtem ko naj bi bile tekmovalke težke od 60 do 75 kilogramov. Ker gre pri smučanju predvsem za izdatnejšo obremenitev spodnjih okončin, so bistveni obsegi ter premeri spodnjih okončin (čim večji obseg stegna in goleni).

Motorične sposobnosti: Pomembnejšo vlogo pripisujemo dimenzijam informacijske komponente gibanja, še zlasti koordinacije, ki je pomembna tako glede izvedbe kompleksnih motoričnih nalog kot tudi kinetičnega reševanja motoričnih problemov, ki se v obliki različnih ovir med postavljenimi vratci na tekmovalnih pojavljajo zaradi konfiguracije terena ali nenavadnih postavitev. V okviru omenjenega sklopa sposobnosti ne smemo zanemariti tudi ravnotežja, gibljivosti in preciznosti, ki prav tako bistveno pripomorejo h kvalitetnejši izvedbi smučarskih zavojev. Poleg moči je v smučanju pomembna tudi hitrost reakcij, ki je povezana s stopnjo utrujenosti; ta naj bi bila na tekmovalju čim manjša (vzdržljivost).

Funkcionalne sposobnosti: Ker gre pri alpskem smučanju tako za serije hitrih eksplozivnejših akcij kot tudi daljših obremenitev, ki se glede na disciplino med seboj razlikujejo, mora biti kondicijska priprava v manjši meri namenjena razvoju aerobne, v večji pa anaerobne vzdržljivosti.

Mitja Turnšek, prof.

Košarka

Danes z Lumarjem

Košarkarji Savinjski Hopsi so v zadnjih dneh doživeli tri poraze v ligi Kolinska. Najprej so doma izgubili z ekipo Krke, nato v Laškem proti Pivovarjem, v soboto pa so doživeli tretji zaporedni poraz v Ljubljani, kjer jih je z rezultatom 93:74, polčas 44:40 premagala Union Olimpija. Danes zvečer

bodo Savinjski Hopsi ob 19.30 uri v domači dvorani gostili ekipo Zavarovalnice Lamur iz Maribora za katero igra Veljko Petranovič.

T. Tavčar

Na sliki: Posnetek s srečanja na Polzeli proti ekipi Krke



Odbojka

Polovičen uspeh

V petnajstem krogu 2. državne odbojarske lige so odbojkarji SIP Šempetra doma izgubili srečanje z ekipo Brazovice 0 : 3 (7 : 15, 6 : 15, 14 : 16). Na prvenstveni lestvici so po 15. krogu na 5. mestu.

V 15. krogu 2. državne odbojarske lige je ekipa B&L Utrpija Šempeter doma gostila Kemiplas Koper II. in ga premagala 3 : 1 (12 : 15, 15 : 5, 15 : 10, 15 : 12). Po 15. krogu so na lestvici na osmem mestu.

T. T.

Rokometni klub Celje Pivovarna Laško

V polfinalu z Barcelono

Ponovitev uspešnih uvrstitev zadnjih dveh sezon tekmovanja v Evropski ligi prvakov

Naši šampioni so ponovili odličen rezultat zadnjih dveh sezon in se ponovno, že tretjič zapored, uvrstili v polfinale najprestižnejše rokometne lige na svetu - Evropsko ligo državnih prvakov. Letos bo repriza polfinala izpred dveh let. Celjani bodo ponovno gostili "kraljevski klub" Barcelono. Drugi polfinalni par je Badel 1862 Zagreb in Portland San Antonio.

Celjski rokometarji so se uvrstili v polfinale po dveh odličnih predstavah z ruskimi prvaki Kaustikom iz Volgograda. Večji del naloge so opravili že v prvi tekmi, ki so jo odigrali v gosteh 30. januarja. Nabito polna dvorana in trdna odločenost Rusov, da bodo napredovali v polfinale, na srečo ni zmedla našega moštva. V gosteh so odigrali eno najboljših obramb 3-2-1. Popolnoma so onemogočili ruska zvezdnika Pogorelova in Kulešova. Prvi iz igre sploh ni zadel, Kulešov pa samo dvakrat. Steber obrambe je bil ponovno vratar Dejan Perić, ki je spravljal v obup ruske navijače. V napadu pa je blestel Roman Pungartnik s šestimi zadetki. Celjani so premagali Kaustik kar 22 : 18 (9 : 8). Po tako suvereni zmagi v gosteh smo vsi upravičeno pričakovali ponovitev tako dobre igre tudi na povratni tekmi v domači dvorani Golovec. Povratna tekma je bila teden dni kasneje. Prvič v letošnji sezoni je bila domača dvorana nabito polna. V takem vzdušju je kateremukoli klubu v Celju težko zmagati. Celjani so v obrambi igrali malo slabše kot v Rusiji, so pa bili toliko bolj učinkoviti v napadu. Domači so vodili od prve minute dalje. Prvi pa je načel rusko mrežo Renato Vugrinec, ki je v zadnjem času že nekajkrat začel tekmo. Šerbec ga je zamenjal šele v drugem polčasu. Rusi so držali priključek nekako do 40. minute srečanja, takrat pa so Celjani ustvarjeno razliko obdržali do konca. Najboljša igralca srečanja sta bila pri naših ponovno Dejan Perić, ki



Iztok Puc je z izrednimi asistencami omogočil Škrbiču, da je napolnil rusko mrežo.

je s štirimi obranjenimi sedemmetrovkami spravljal Pogorelova na rob živčnega zloma, in Dragan Škrbič, ki se je lahko razigraval z odličnimi asistencami Šerba in Puca, ki sta vstopila v igro v drugem polčasu ter dosegel kar 8 golov. Celjani so zmagali z 29 : 23 (14 : 11), kar je bila največja razlika v četrtfinalnih srečanjih. Po obeh zmagah smo vsi le stežka dočakali torek, 9. februarja, ko je bilo zrebanje polfinalnih parov na Dunaju. Žreb Celjanom vsekakor ni bil naklonjen. Prvo tekmo polfi-

nala bodo igrali z Barcelono v soboto, 27. februarja ob 16.30. Takoj po razglasitvi zrebanja je za tekmo v Celju nastalo ogromno zanimanje od blizju in daleč. Rezervacije za vstopnice pošiljajo tudi iz sosednjih držav. Obe srečanja bosta neposredno prenašali slovenska in španska televizija, o odkupu z našo televizijo, ki ima ekskluzivne pravice do prenosa se že pogovarja francoski športni kanal, interes pa bodo verjetno izrazile še nekatere evropske TV hiše. Tako slovenski

sta španski mediji ocenjujejo srečanje kot finale pred finalom.

Barcelona je letos močnejša za Demetrija Lozana, enega najboljših španskih zunanjih igralcev, ostala zasedba je standardna: v vratih Tomas Svensson (142 krat v vratih Švedske) in David Barrufet (42 x repr. Španije), na krilih izvrstni Hrvat Patrik Čavar, ter španska reprezentanta Rafael Guijosa in Antonio Ortega, na krožnem je Valerij Šepkin (151 nastopov za SZ in 10 nastopov za Španijo), levi zunajni Enric Masip je eden ključnih igralcev (130 nastopov za Španijo), zamenjave Lozanu in Maispu pa so odlični Xavier O'Callaghan, Joaquin Soler, Mateo Garalda in princ Inaki Urdangarin (zaradi slednjega lahko v Celju pričakujemo tudi špansko princeso ali katerega od članov španske kraljeve družine).

Želje uprave kluba glede zreba so bile drugačne: "Kar zadeva srečo pri zrebu, nam zvezde zagotovo niso naklonjene, vendar bomo naredili vse, da Barceloni preprečimo nastop v finalu. Čas je, da do tega enkrat res pride," je dejal predsednik kluba Tone Tumšek. Optimisti so tudi ostali člani uprave, ki so bili na dunajskem zrebu. Marko Jugovič tako meni, da smo v prednosti, saj se je v napovedih Barcelona najbolj bala polfinala s Celjem. Da je žreb sicer neugoden,



Direktor Pivovarne Laško Tone Tumšek

sta poudarila tudi direktor kluba Vlado Privšek in predsednik upravnega odbora Andrej Šušterič, vendar so tokrat možnosti Celja večje, kot so bile ob prvem polfinalu z Barcelono, ki ga je Celje pod taktirko Zdravka Zovka doma izgubilo za pet, v Barceloni pa dobilo za štiri zadetke.

Zbrali smo tudi nekaj izjav igralcev in trenerja Hasanefendića.

Sead Hasanefendić: "Dobili smo najmočnejšega možnega nasprotnika, ki je najboljši klub na svetu, ki ima moč, odlične igralce, organizacijo in ki goji dokaj neugodno igro. Govorice in izjave nekaterih igralcev Barcelone, da se nas najbolj bojijo, so otroške igrice. Mogoče je celo bolje, da je prva tekma doma. Če jo dobimo, bomo vsekakor v psihološki prednosti. Ali bo to za gol, dva ali tri razlike, niti ni tako pomembno. Vsekakor bo to finale pred finalom. V polfinalu sem si želel za nasprotnika Badel Zagreb, ki pa ga še vedno lahko dobimo v finalu. "Skalp" Barcelone ali Zagreba je za nas in verjetno za katerikoli klub v Evropi enako pomemben."

Kapetan Uroš Šerbec: "Razglabljalni, ali je žreb ugoden ali ne, je brezpredmetno. To bo pravo polfinale, na katerega se bomo dobro pripravili."

Iztok Puc: "Če hočemo biti evropski prvaki, moramo premagati vse. Mislim, da je celo boljše igrati z Barcelono v polfinalu kot v finalu."

Dragan Škrbič: "Izžrebali so nam najboljši klub na svetu, vendar se z uredništvom našega načrta, polfinalom, vsekakor nismo zadovoljili. Zmaga nad Barcelono nam povečuje možnosti za osvojitve naslova evropskega prvaka."

Roman Pungartnik: "Osebnost sem si takšen žreb želel, s tem, da bi imel raje drugo tekmo doma. Če hočemo v finale, moramo v skupnem seštevku zmagati. Mislim, da nam bo to uspelo, drugi finalist pa bo po mojem Portland, ki mu dajem v srečanju z Zagrebom možnost 60/40."



Roman Pungartnik.

Roman Pungartnik je bil v torek, 2. februarja proglašen za najboljšega športnika v letu 1998 po izboru bralcev Novega Tednika in poslušalcev Radia Celje, ki je organiziral sedaj že tradicionalno podelitev nagrad športnikom za preteklo leto v novem fitness studiu Top Fit v Celju. Poleg Pungija za prvo, je nagrado za drugo mesto prejel Gregor Cankar, za tretje pa Iztok Puc. Pri dekletih je bila prva Katarina Srebotnik, druga je bila Urška Žolnir z Ložnice in tretja Urška Roš. Najboljša ekipa je bila ekipa Rokometnega kluba Celje Pivovarna Laško, drugo mesto so prisodili Judo klubu Sankaku Celje in tretje Košarkarski ekipi Pivovarne Laško. Posebne nagrade pa so podelili tudi trenerjem in predsednikom nagrajenih ekip. Iz Rokometnega kluba Celje Pivovarna Laško sta ti nagradi prejela trener naših šampionov Sead Hasanefendić in predsednik kluba Tone Tumšek. Upam, da bodo tudi ta priznanja, ki so jih prejeli predstavniki Rokometnega kluba Celje še ena vzpodpuda več za čimboljšo igro v zaključku že tako uspešne sezone. Krona letošnje bi bila vsekakor prva uvrstitev Celjanov v tako željeni finale Evropske lige prvakov. Prvi polčas bomo lahko videli že 27. februarja, drugega pa teden dni kasneje, ko bo tekma v Barceloni.

Vasja Knapič

Karate klub Žalec

Med najuspešnejšimi v državi

Intervju s Silvom Maričem

Karate se je pred več stoletji razvil na Kitajskem kot borilna večurna menihova, ki so sledili načelom budizma, da sta duša in telo nedeljiva in je zato nujna skrb za telo. To praktično znanje se je nato preneslo na Japonsko, kjer se je razvilo to, čemur danes pravimo karate

Deli se v dve glavni veji, v tako imenovani športni karate in tradicionalni karate. Sama beseda karate pomeni prazna roka. Gre namreč za način borbe, kjer je edino orožje samo telo športnika. Karate že dolgo ni več neznanca v Sloveniji, saj je že več desetletij prisoten v našem prostoru.

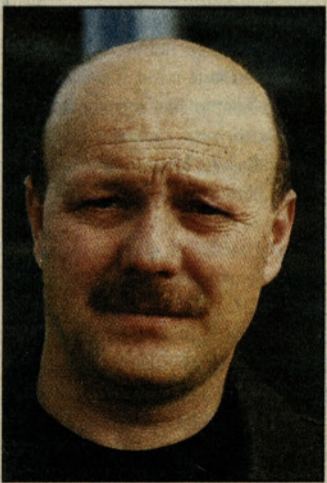
Tudi Savinjska dolina se ponaša s svojim karate klubom, ki sodi v sam vrh tega športa v državi. Ob vstopu v novo tisočletje bodo namreč praznovali četrto stoletja svojega aktivnega dela. Ta svoj jubilej pa bodo kronali kot soorganizatorji evropskega prvenstva v Celju. O tem in žalskem klubu smo se pogovarjali z generalnim sekretarjem Karate zveze Slovenije in predsednikom Karate kluba Žalec, Silvom Maričem, ki je

tudi ustanovitelj kluba in tudi najzaslužnejši za ta šport v Savinjski dolini. Silvo Marič se ponaša z nazivom mojster karateja četrty dan. Čeprav sam že dolgo ne tekmuje več, pa zato skoraj ves prosti čas vlaga v razvoj tega športa in usposabljanje novih karateistov v naši dolini.

Silvo Marič, za tabo je dolgoletno delo v karate športu, ki je postal takorekoč tvoj način življenja. Kot ustanovitelj kluba si gotovo ponosen na prehojeno pot in na rezultate, ki ste jih dosegli v vseh teh letih svojega obstoja. Kako bi na kratko predstavili dosežene rezultate in kdo so bili nosilci uspehov?

"Že od vsega začetka je bil žalski klub uspešen tako v regiji kot v Sloveniji. Prva generacija tekmovalcev je nadvse uspešno orala pot prepoznavnosti in ustvarjanja renomeja. Njeni najvidnejši akterji pa so bili Jože Hudovernik - večkratni prvak Slovenije v težki kategoriji, Ferdinand Šorli, Janez Leber, Boris Golič in Mirko Hudovernik, ki so bili nosilci medalj z državnih

prvenstev. V slovenski karate ligi pa so zasedali 2., 3., in 5. mesto. Njim je nato sledil Branko Cimperman, ki je bil večkratni prvak Slovenije in mladinski prvak v takratni jugoslovanski državi. Sedaj je že nekaj let na



Silvo Marič

površju izredno nadarjena generacija, ki že lep čas pobira medalje v Sloveniji in tujini. Še posebno lanska sezona je

postregla s presenetljivimi rezultati. Krona uspeha pa je nedvomno srebrna medalja Damirja Vrbaniča s članskega evropskega prvenstva v Beogradu in njegovo drugo mesto na turnirju Pariz open. Poleg tega ne gre prezreti 5. mesta Matjaža Končine na mladinskem evropskem prvenstvu v Grčiji in na študentskem svetovnem prvenstvu v Lilhu v Franciji. Tu pa je še treba izpostaviti prav tako 5. mesto Roka Gajška z istega evropskega prvenstva in Jančičevo 7. mesto, doseženo na študentskem svetovnem prvenstvu v Lillu v Franciji. Lanskoletne rezultate dopolnjujejo še štiri medalje z državnega članskega prvenstva, kjer je Vrbanič spet postal državni prvak, dobitniki medalj pa so bili še Končina, Gajšek in Godler. Zelo uspešni pa so bili tudi naši dečki in deklice, ki so na državnem prvenstvu osvojili pet medalj. Pravi slovenski bum pa so naši mladinci dosegli na državnem prvenstvu v Žalcu. Osvojili so kar deset medalj. Od tega so štiri postali prvaki, dva sta dosegla drugo mesto, štirje pa tretje. S tem smo potrdili vse pogoste izrečene besede, da smo v mladinski konkurenci najboljši v Sloveniji."

Ob vsem tem ste resnično lahko zadovoljni, saj je malo klubov, ki se v naši dolini lahko pohvalijo s tako odmevnimi

uspehi. Kaj pa vas čaka v tem letu? Kakšni so načrti?

"Dela nam tudi letos ne bo manjkalo, upam pa tudi na dobre rezultate naših tekmovalcev in tekmovalcev v različnih kategorijah. Sedaj uspešno potekajo priprave na kadetsko in mladinsko evropsko prvenstvo, ki bo od 12. do 14. februarja v Španiji. Iz našega kluba se bodo tega tekmovanja udeležili trije tekmovalci: Rok Končina, Gregor Jančič in Rok Pader. Kot nekakšno preizkusno tekmo so imeli slovenski reprezentantje že v Parizu, kjer so osvojili dve medalji. Med dobitniki sicer ni bilo nikogar od naših treh, vendar je pri tem treba vedeti, da je bilo to v bistvu člansko prvenstvo in imajo zato v Španiji bistveno boljše možnosti za medalje. Seveda ne bo nobene prehude žalosti, če medalje ne bo, saj priložnosti tudi v prihodnje ne bo manjkalo. Že jeseni bo namreč svetovno mladinsko in kadetsko prvenstvo v Sofiji. Do takrat pa lahko še mnogo pridobijo."

Za konec najinega pogovora pa še spregovoriva o evropskem prvenstvu, ki bo prihodnje leto v Celju. Kako tečejo priprave in kaj prinaša organizacija takšnega prvenstva za tebe, klub in Karate zvezo Slovenije?

"V prvi vrsti gre za priznanje slovenskemu karateju. Da smo to

prvenstvo dobili že sedaj, pa se moramo predvsem zahvaliti Karate zvezi Belgije, ki je odpovedala organizacijo tega kadetskega in mladinskega evropskega prvenstva za leto 2000. Seveda smo mi takoj vskočili in se prijavili kot kandidati in nato prvenstvo tudi dobili. Poleg drugih karate zvez smo mi že bili med kandidati za organizacijo prvenstva leta 2003. Seveda pa bi bila velika sreča, če bi takrat to organizacijo tudi dobili. Nekje po načelu, da je boljše zajca držati kot loviti, smo storili tudi mi in v nekakšnem dvoboju s Slovaško, ki je prav tako bila kandidatka za to prvenstvo, zmagali. V Celju bo prihodnje leto, med 12. in 14. februarjem, torej zelo živahno. Prvenstva se bo udeležilo okrog 500 tekmovalcev iz predvidoma 40 držav. Z njimi pa bo še kakšnih 250 spremljevalcev. Za vse te pa bo seveda potrebno poskrbeti, kar pa nikakor ne bo lahka naloga. Vsekakor bo to tako od mene kot od članov kluba in mnogih drugih pri Karate zvezi Slovenije zahtevalo močno angažiranje. Izkoriščam to priložnost, da že sedaj povabim, tiste, ki so nam pripravljene pomagati. Novi celjski župan, Bojan Srot, nam je vsestransko podporo že obljubil, vendar pa se nadejamo podpore tudi od drugod."

Darko Naraglav

TASHI DELEK, streha sveta ali potovanje v Tibet

Sedim v prijetno topli sobi. Pred mano sta zajetna knjiga z naslovom TIBET in moj dnevnik. Počasi se prebujam v moj notranji svet. Pred očmi mi zaplešejo dogodki, ki so še kako sveži in globoko zasidrani v moji zavesti.

Najprej se mi prikaže Potala in Jokhang s SAKYAMUNIJEM, nato samostani DREPRUNG, SERA, PELKOR IN TASHILHUNPO. Sledijo ogromna pečena prostranstva z visokimi belimi gorami, pod njimi pa se lesketajo turkizno modra jezera in reke.

To je Tibet, točneje moj TIBET. O tem skrivnostnem svetu za Himalajo sem sanjal več kot dvajset let.

Potovanje v Tibet sem združil z obiskom Nepala in Indije. Ko sem svojo gorniško pot v Nepal zaključil, Indijo pa sem si pustil za konec ogleda, sem za osem dni odpoval v Tibet.

V Katmanduju sem si uredil potovanje v eni od mnogih agencij za 550 dolarjev. Aranzma je bil sestavljen tako, da se do LHASE pelješ z avtobusom, nazaj pa letiš z letalom. Poleg prevoza je v ceni všteto prenočevanje z zajtrkom, ogled kulturnih znamenitosti in pa vodstvo.

V zgodnjih jutranjih urah, prve dni novembra, vsi popotniki sedemo v "udoben" turistični avtobus, ki nas odpelje po "CESTI PRIJATELJSTVA" proti daljni Lhasi. Ko se je zdanilo, smo se ustavili v razgledni restavraciji v mestu BANEPA.

Vožnja smo nadaljevali po zelo prašni makadamski cesti ob reki SUN KOSI proti obmejnemu mestu Kodari.

Ko smo čakali na prehod, sem čas izkoristil za opazovanje ljudi. Tibetanci so me dobesedno fascinirali, kajti njihovi obrazi so drugačni od Nepalcev in Indijcev.

Minili sta že dve uri, odkar smo se pripeljali na mejo, mi smo pa še kar čakali na kitajsko milost. Ti fantiči v zelenih uniformah so za Tibetance zakon. Vožnja je divje strma, kajti cesta pelje v ključih proti mestu ZHANGMU, v katerem se namestimo v edinem hotelu. Sobo si delim z Japoncem Toshimo, ki pa na žalost slabo govori angleško.

Najprej zamenjava nekaj dolarjev za JUANE (8,1 juana za 1 dolar), nato pa se napotiva vse do konca mesta.

Naenkrat postaneva lačna, zato zavijeva v edino muslimansko restavracijo. Da je sredi budističnega mesta muslimanska restavracija, se mi zdi zelo nenavadno. Poleg okusnega čaja si privoščiva pečeno jakovo meso. Lokal sva zapustila že v trdi temi. Moja prva noč v Tibetu je bila brez sanj in prebujanja.

Zajtrk sva prespala, kajti urine kazalce sva imela še naravnane po nepalskem času, ki se razlikuje od tibetanskega skoraj za dve uri. Povzpela sva se na tovornjak k ostalim potnikom. Cesta nas je nato popeljala do ogromnega plazu, ki je že pred časom odnesel del ceste. Prtljaga je zopet romala na naša ramena, na drugi strani pa nas je že čakal manjši minibus. Vožnja me je spominjala na naše prepolne lokalne avtobuse ob prometnih konicah, a s to razliko, da se pri nas pelješ največ uro, naša vožnja pa je trajala tri dni.

Sledili so si prelazi, visoki preko pet tisoč metrov, kar je povečalo neaklimatiziranim ljudem resne težave. Med obema prelazoma leži zanimivo mesto NYALAM (3700 m), kjer v pretežni meri prebivajo Tibetanci, kar se vidi po tipični gradnji hiš. Pokrajina je še vedno zelo skopa z rastlinstvom, le ob vodah je nekaj življenja. Pašniki so zelo borni, na njih se pasejo jakiji (tibetansko govedo), ovce in koze.

Malo pred mestom XEGAR (beli kristal), ki je tudi naše naslednje

prenočišče, se odkrije gora Mt. Everest (8848 m). Lepo se vidi, da dominira nad okolico. Obeta se lep sončni zahod, zato se odpravim iz Xegarja na bližnji grič.

Spanje v hladnih sobah na višini preko 4000 metrov je prav tako mučna zadeva. Premalo je bilo jakov in koz, sosediti si je bilo potrebno še nekaj sločavskih ovc, da sem zaspal. Naslednje jutro, preden se je zdanilo, smo se zbrali v jedilnici, ki je bila obenem tudi kuhinja. Zajtrk je bil sestavljen iz tibetanskega čaja, cvrtnih jajc in majhnih kifeljcev. Ker nas je čakala zelo dolga etapa (244 km) do SHIGATSEJA, smo se kar kmalu odpeljali. Prečkali smo nekaj pustih prelazov, med njimi najvišjega na naši poti, LHAKPA LA (5220 m) in se za kratek čas ustavili v mestu LHAZE (4050 m), ki šteje le nekaj tisoč prebivalcev. Tibetanske makadamske ceste spadajo med najslabše na svetu, takoj za bolivjskimi.

Po celodnevni vožnji, pozno popoldan, prispemo v SHIGATSE (3900 m). Namestimo se v hotelu KWEN IJUE, ki ima zanimivo budistično urejene sobe. S Tshimo se malo sprehodiva po mestu, kjer ponujajo ceneno robo z Kitajske. V eni izmed tibetanskih restavracij si naročiva njihovo jed MOMO z mesom. To je mleto meso, zavito v testenine, vse skupaj pa začinjeno s pikantno omako (čili), da ti ušesa spreminjajo barvo kot kameleon svojo kožo.

Zaradi naporne vožnje se mi oči zapirajo, zvezde me vabijo v onstranstvo.

Jutro je čudovito, zato se kaj kmalu po zajtrku odpravimo pogledati samostan TASHIHUPO. Je eden izmed najbolj ohranjenih v Tibetu, v njem ima sedež verski poglavar PANCHEN LAMA, ki je po svoji funkciji takoj za DALAJ LAMO. Zgrajen je bil leta 1448 za nekaj tisoč menihov, sedaj pa jih v njem prebiva le nekaj sto.

Najlepše so izdelane molilnice, ki so bogato poslikane s freskami, v katerih so shranjene Budove skulpture velikih dimenzij. Navečja meri 27 metrov, imenovana BUDA BODOČNOSTI - MATTREYA. V treh urah končamo z ogledom, zato se odpeljemo v 90 km oddaljeni GYANTSE. Mesto je tretje največje v deželi in trgovsko usmerjeno. Nastanimo se v imenitnem hotelu GYANTSE, ki je tudi za naše razmere na precej visokem nivoju. Kot turistična atrakcija pa je BELU JAK, ki je precej redek. Cena enodnevnega bivanja znaša "samo" 300 juanov. V hotelski avli so mi pozornost vzbudile lutke, oblečene v tibetanske narodne noše z obrednimi maskami, kar lahko vidiš v času praznikov ali v knjigah. Največja budistična praznika sta: BUDINO ROJSTVO, 4. junij, in BUDINA SMRT, 15. april.

Popoldan smo obiskali samostan PELHKOR, ki je bil zgrajen l. 1418, in pagodo KUMBUM, zgrajeno l. 1440.

V hotel sem se vračal sam, ker sem želel začutiti mestni utrip. Za otroke sem bil velika atrakcija, kajti moji trije aparati so jim bili nevsakdanji. Prosil so me, če lahko pogledajo skozi teleobjektiv, da bi komarjem preštel zobe. Smeha in veselja je bilo na pretek.

Naslednji dan, po zajtrku, se odpeljemo čez prelaz KARO LA (5010 m) do drugega največjega jezera YAMDROK TSO. Naša pot se nato stmo vzpne na prelaz KHAMBA LA (4794 m), nato pa spusti do največje reke BRAHMAPUTE, ki je s Tibetanci zgodovinsko zelo povezana. Pri odcepu za letališče GONGGAR pa zavijemo k reki KYI CHU (LHASINA REKA). Po krajšem postanku v mestu NYETHANG zaradi okvare na

avtobusu sem pričla tibetanski igri na srečo.

Še nekaj kilometrov nas loči od prepovedanega mesta LHASA (BOŽJA ZEMlja). Mesto je versko in geografsko središče Tibeta. Leži ob reki KYI CHU in ima okoli 150.000 prebivalcev. Končno pa se le na levi strani pokaže BISER TIBETANSKE ARHITEKTURE, nekateri mu pravijo kar TIBETANSKI VATIKAN, to je POTALA.

Nastanimo se v tibetanskem hotelu BANASHO. Dokaj resen spor nastane tudi z vodnikom, ki želi napitino za potrditev letalske karte za KATHMANDU. Za to uslugo želi dobiti 50 juanov, naslednji dan pa plačamo v hotelu TIBET zanjo samo 20 juanov.

Še zadnje sončne žarke izkoristim za fotografiranje POTALE, družbo mi dela Toshima. Vreme je čudovito, objekt pa izredno primeren za fotografiranje. Ko se je pričelo temniti in ko so trgovci z novci pospravili svojo kramo, sva se odpravila v restavracijo, kjer pripravljajo izvrstne MOMOTE.

Naslednji dan sva z Japoncem zopet prespala zajtrk, kar me je spravilo v slabo voljo, ta se me je potem držala ves dan. Ta dan imamo namen obiskati Potalo, v večernih urah pa bi si ogledali večerno molitev v svetišču JOKHANG.

Z avtobusom se odpeljemo na RDEČI HRIB do vhoda v palačo. Stavba je bila zgrajena v sedmem stoletju. Zaradi vojne je bila delno porušena in zopet pozidana. Takšna, kot jo vidimo danes, stoji že 300 let. V njej je 8 stup. Prva, najlepša in najbogatejša, je visoka 14,9 m, obložena s 110.000 zlatnimi ploščicami, vanje so vdeleni dragi in poldragi kamni.

Ko sem se sprehajal po teh temačnih labirintskih hodnikih, molilnicah in sobah, v katerih prebivajo menihi, me je spremljal vonj po zažganem jakovem maslu. Moje premišljevanje je zmotil menih, kot da bi razumel mojo radovednost. Iz njegovih oči sem razbral strah in željo: Tibetancem in konec kitajske represije. Ne da bi spregovorila, mu pomežiknem ter grem naprej. Ko želim napraviti kakšen posnetek, se iz teme prikaže menih in me opozori, da je tu prepovedano fotografiranje, oziroma dovoljeno proti plačilu, kar te stane 200 JUANOV. Po treh urah ogledov sem ta biser, ki temni, zapuščen razdvojen in žalosten. Če se bo represija še stopnjevala, ne bo dolgo, ko bodo v Tibetu še samo enojezični napis, ki pa ne bodo tibetanski.

Po kosilu sem odšel do tibetanske univerze, kjer prebiva naša rojakinja URŠULA RECHENBACH, nekoč Celjanka, sedaj Mozirčanka. V Lhasi študira tibetansko in obenem poučuje angleščino. Ko sem stal pred njenimi vrati, sem ugotovil, da so ta trikrat zaklenjena. Malce potrpe se spuščam po stopnicah, ko mi pride nasproti ženska, ki jo povprašam po Uršuli. Nasmehne se mi, ko pa ugotoviva, da sva oba rojena Celjana, je pogovor stekel veliko lažje. Pove mi, da so bili poleti v Tibetu (Lhasi) nemiri, turistov ni bilo, hoteli pa so bili prazni. Represija je bila strašna. Dogaja se, da so iz samostana pričeli množično odpuščati menihe z izgovorom, da imajo bolne starše. Polno je ovaduhov in verskih prevzgojiteljev. Ko jo zapuščam, se dogovoriva, da se vidiva zvečer v hotelu, kar se kasneje na žalost ne uresniči.

Zvečer se odpravim do najpomembnejšega svetišča za budiste, JOKHANG (CULOANG), starega preko 1300 let. Okoli njega je speljana romarska pot BARKHOR, ki je obenem tudi tržnica, kjer praktično dobiš vse. Pred vodom se verniki poklanjajo od jutra do večera.

Ko se stemni, pa zavijem v molilnico. Polno je turistov, domačinov in menihov, ki vodijo obred. Sliši se polglasno ponavljanje mantr. Vzdušje je enkratno, mistično, trobila in gong pa še vsa stvar popestrijo. Višek pa je poklonitev SAKYAMUNIJU. Želja vsakega Tibetanca je, da se temu božanstvu pokloni vsaj enkrat v življenju. Kip je narejen iz 571 kg čistega zlata in obložen z dragimi kamni. Vrsta pred njim je zelo dolga. Pogled ujamem z enim izmed menihov, ki mi je nekako naklonjen. Z njegovo pomočjo sem kmalu pred tem božanstvom. Ko opazi, da bi rad fotografiral, mi v pravem trenutku da znak, nato pomežikne menihu, da mi okoli vratu zaveže KATO (svilen trak). Moja velika želja se je izpolnila in to v Tibetu, ki mi veliko pomeni.

Kljub moji verski neopredeljenosti me je tokrat povsem prevzelo. Običajno srečo iščem v gorah, med prijatelji ali pri fotografiranju. Nikoli pa ne med verskimi obredi. Tokrat sem si bil tako blizu s temi nepoznanimi ljudmi kot še nikoli. Za to bližino ni bilo potrebno besed, le topel pogled in že se je prikradel nasmešek na tujčevih ustih. Z mojim dobrotnikom se poslovim z besedami TASHI DELEK (POZDRAVLJENI).

Za zadnji dan imamo v planu obisk dveh največjih samostanov. Najprej se zapeljemo v DREPRUNG, ki je zahodno, od Lhase oddaljen osem kilometrov. Ko je bil zgrajen (1416. leta), je bil največji na svetu, saj je gostil okoli 10 000 menihov. Sedaj je v njem nekaj več kot petsto menihov. Pozornost mi vzbudi fantič pred samostanom, ki prsi za miloščino. Nič hudega sluteč napravim posnetek. Kaj hujšega, postane nadležen kot kakšen komar. Nekaj JUANOV mu je premalno, želi nekaj dolarjev. Reši me avtobus, ki nas odpelje v naslednji samostan SERA, ki leži 5 km severno od Lhase. Samostan je bil zgrajen l. 1419, v katerem je bil hram učenosti različnih ved (nekaj univerz). Očarala me je molilnica, v kateri je prevladovala rdeča svetloba. Prostora je v njej za 2000 vemikov. Zanimiva je tudi igra menihov, medsebojno se oštevajo, kar podkrepijo še z rokami.

Naslednji dan je bil dan odhoda. Vstali smo zelo zgodaj. Z minibusom smo se še ponoči odpeljali v 90 km oddaljeno letališče GONGGAR.

Letalo je potelelo z majhno zamudo. Polet v jutranji svetlobi je enkraten. Jasno vreme omogoča razgled na "streho sveta". Ogromna pustinja in dolgi svileni trakovi se svetijo med peskom. S tremi aparati pridno beležim najvišje gore na svetu in pokrajino okoli njih.

Srce in fotografska žilica se mi umirita šele, ko pristanem na kathamandujskem letališču. Za mano je najlepši polet z letalom v življenju in lep obisk "mojega TIBETA".

Za konec še ta misel. Daleč je dan, ko bodo Tibetanci zopet svobodni, kakor niso svobodni Indijanci Peruja in Bolivije. To pa so dežele, ki so mi zelo blizu in v katere bi se še rad vrnil.

P.S. Zahvalil bi se rad vsem sponzorjem in donatorjem, ki so: T - GRAF, OPTIKA ROŽIČ, OPTIKA GLEŠIČ, RADIO CELJE - NOVI TEDNIK, ELEKTRO CELJE, MRAVLJICA CELJE, GASTRO CELJE, GALERIJA OKVIR, URARSTVO DEČMAN, FOTO FONDA, GOSTINSTVO ŠTORMAN, KODAK EXPRES, FOTO ENKA, ANAPURNA IZ LJUBLJANE, FOTO LAB IZ LJUBLJANE, ZLITARSTVO TANJŠEK, JAVERNIK UBINE-TU, oziroma vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da sem lahko odpoval.

FRANCI HORVAT

EKVADOR (II. del)

Potovanje v Cuenca

V hotelu sem si spakiral stvari in se odpravil na avtobusno postajo. Za enajsto uro zvečer sem imel kupljeno karto za turistični avtobus, ki vozi v Cuenca. Na avtobusni postaji pa so se začele prve resne težave. Avtobusa ob enajstih še ni bilo. Poizvedoval sem pri okencu turistične agencije, ki je organizirala prevoz, vendar uslužbenka ni vedela ničesar. Pol ure kasneje pa je povedala, da avtobusa ne bo, ker so neki demonstranti zaprli cesto, po kateri poteka vozna linija. Na vprašanje, kdaj bodo cesto odprli in kdaj bo spet peljal avtobus za mesto Cuenca, mi je odgovorila, da najbrž šele čez dva ali tri dni. Znašel sem se v zadregi, saj sem bil s časom že na tesnem in moral bi se tudi vrniti v Peru. Druge manjše agencije, z veliko slabšimi avtobusi, pa so glasno ponujale prevoze do Cuenca. Ko sem jih povprašal o stanju na cesti, so mi zatrjevali, da ne vozijo po cesti, kjer vozi turistični avtobus, in da njihovi avtobusi vozijo na drugi prog. Nazadnje so me pregovorili in odločil sem se za njihov aranžma.

V nabit polnem avtobusu sem opazil, da sem edini tujec med samimi domačini. Vedel sem, da ne

izhoda ni bilo in moral sem se prepustiti nadaljnjim dogodkom. Ljudje v avtobusu so bili živčni in nemirni, še posebej ženske z otroki in kupi prtljage. Šoferji so tuhtali, kaj bi storili. Vzeli so lopate iz avtobusne opreme ter začeli ravnati veliki kup. Besen sem se nekaj časa premetaval na sedežu, potem pa sem se odločil, da jim grem pomagat, da se malo sprostim in da za kratek čas pozabim na zaplet. Kar celi dve uri smo premetavali zemljo, da smo nato lahko spravili avtobus mimo ovire. Vsi smo bili veseli, da bomo lahko nadaljevali pot.

Naše veselje pa ni trajalo dolgo, kajti kakšnih 150 km pred Cuenca smo obstali pred drugo barikado. Tukaj so domačini na cesto zvalili ogromne skale in postavili tudi oboroženo stražo. Položaj je bil skoraj brezupen, saj smo bili vkleščeni v samotno andsko pokrajino na višini okrog 3500 metrov. Tudi vrniti se nismo več mogli, ker smo izvedeli, da so med kupom zemlje, ki smo ga poravnali, do barikade, kjer se nahajamo, na cesto nasuli še več kupov zemlje. Večina potnikov se je odločila, da bo pot nadaljevala peš. Po premisleku sem se jim pridružil.

Debele ure smo pešali z

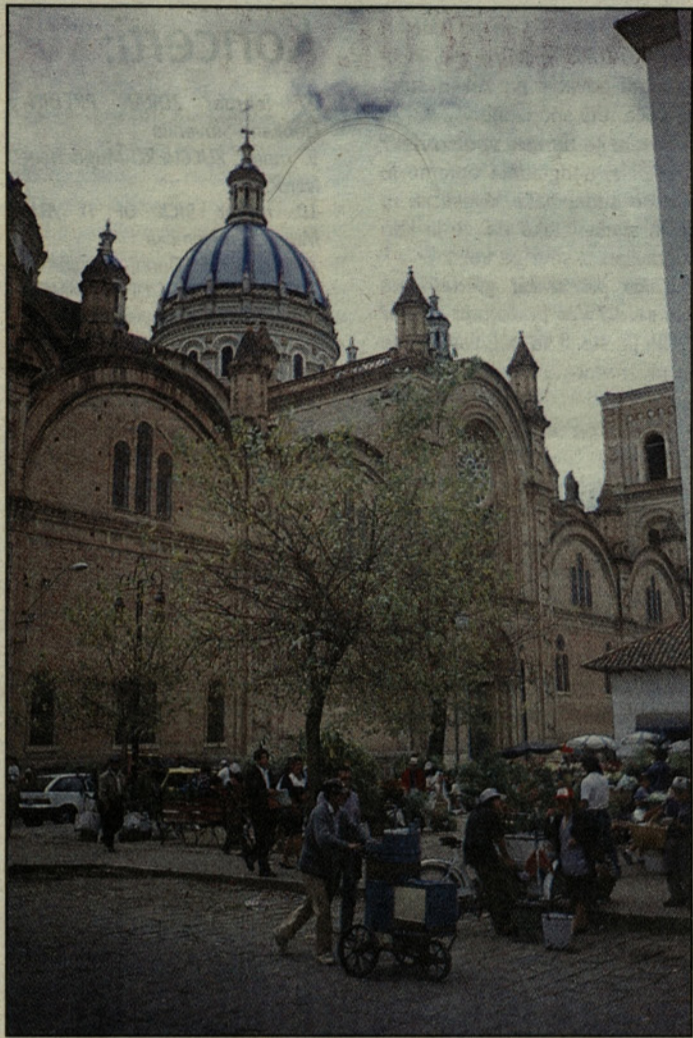


bom mogel in smel zatisniti oči celo noč, vendar sem se prepustil izzivu novih dogodovščin. Po dolgih urah težke in soparne nočne vožnje me je proti jutru kljub koncentraciji premagal spanec. A ne za dolgo. Ko se je začelo svitati, smo naleteli na prvo oviro. Visoko v andskih pobočjih smo naleteli na prvo zaporo ceste. Čez celo cesto je bila nasuta kopica zemlje. Najprej sem pomislil, da je potegnili plaz, vendar ni bilo tako. Cestni odsek med mestoma Riobamba in Cuenca so namerno zaprli iz političnih razlogov med mestnimi oblastmi Cuenca, Azoquesa in Riobambe ter državo o gradnji avtoceste, najprej med mestoma Cuenca-Azoques in kasneje še Azoques-Riobamba. Zgrajen pa je bil le en pas med Cuenca in Azoquesom, za drugi pas pa je državi zmanjkalo denarja. Kmetje in predstavniki vseh treh mest so vseskozi opozarjali državo na to problematiko, na koncu jim je prekipelo. Odločili so se za zaporo ceste. Vendar to ni zapora, kot jih vidimo na naših cestah, kadar državljani izgubijo potrpljenje.

Naš avtobus se je znašel pred velikim kupom, za nami pa vrsta vozil. Spoznal sem da so me v Quito dobro naplahtali. Vendar

nahrtniki, kovčki in ostalo prtljago. Kasneje pa se je na poti naenkrat prikazal tovornjak, ki se je ustavljal in nas pobral. Šofer pa nam je krepko zasolil ceno. Pripeljal nas je le do naslednje zapore, ki je bila najhujša od vseh dosedanjih. Tukaj so kar s kopačem prekopal asfaltno cesto kakih pet metrov po širini in dva metra globoko. Spet je bilo vse po starem in spet smo pešali. V skupini je bilo tudi več urejenih gospodov in dam, ki niso bili obuti. Spominjam se neke mlade dame, ki so jo čevlji z visoko peto tako ožulili, da je imela krvave pete in podplate. Jokala je in vpila od bolečin. Vsi, ki smo še bili kolikor toliko pri močeh, smo jo nosili v nadaljevanju poti. Zgodilo se je tudi, da je neki starejši možakar zaradi utrujenosti in močnega sonca obležal na cesti. Precej časa smo nudili prvo pomoč in ga bodrili.

Na poti smo se srečavali z vse pogostejšimi zaporami. In vedno več je bilo tudi priložnostnih zaslužkarjev, ki so onemogle potnike prevažali od ene do druge zapore in nam svoje usluge mastno zaračunavali. Nekateri velike kupe zemlje in kamenja je že začela odstranjevati tudi vojska s svojo mehanizacijo, vendar zaman. Ko je odstranila en kup zemlje, so



domačini na drugem koncu že nasuli novega. Pri vsem tem pa sem bil najbolj presenečen, ker sta bili policija in vojska prav ravnodušni do vsega, kar se je dogajalo. Tudi uničevanje lepe asfaltirane trase ju ni prav nič zanimalo. Policija se je sicer prikazala le od časa do časa, vojska pa je le odstranjevala zapore in v dogodke ni posegla.

Cuenca

Tako je naše pešačenje trajalo več kot deset ur, preden smo prišli do mesta Cuenca. Bil sem popolnoma izčrpan in moja edina želja je bila, čimprej najti hotel, se stuširati in spočiti. Kljub vsemu, kar sem doživel, sem se odločil, da v Cuenci ostanem en dan, čeprav sem se zavedal, da se moram čim prej vrniti v Peru.

Tudi naslednji dan sem v glavnem poležaval in počival. Popoldne sem se malo sprehodil po centru mesta in poiskal avtobusno postajo, da bi kupil vozovnico za avtobus do obmejnega mesta Huaquillas. O samem mestu in življenju v njem nisem izvedel nič posebnega. Videl sem le, da je mesto špansko in da so vse zgradbe v središču mesta, pa tudi v bližnji okolici, zgrajene v razkošnem španskem baročnem slogu. Opazil pa sem tudi, da v tem mestu težko srečaš kakšnega Indijanca.

Zjutraj, pred odhodom avtobusa, se je spet pojavila debata o zaporah cest. Agencijska uslužbenka mi je tudi pojasnila, da praktično ni nobene možnosti, da bi prispel v Huaquillas. Tako so ji vsaj sporočili. Svetovala mi je, da se z avtobusom popeljem do obmorskega mesta Machala in naslednji dan do Huaquillasa. Vseeno sem se odločil za pot, saj sem se želel hitro vrniti v Peru. Na srečo se niso uresničile napovedi v Cuenci, saj na poti ni bilo nobene zapore.

Težav še ni bilo konec

Na perujski strani sem začutil veliko olajšanje in srečo. Kot da sem se vrnil iz izgnanstva in svojo ljubljeno domovino. Spomini na doživljanje v Ekvadorju so v glavnem lepi, saj sem se srečal s prijaznimi in dobri ljudmi, še posebej v Otavalu. Res pa je, da nikjer nisem naletel na takšno živahnost, veselje in razigranost ljudi kot v Peruju. Zato se v Peru vedno znova tako rad vracam.

Na poti domov sem doživel še

eno veliko nevšečnost. V Limi sem se vkrca na letalo, ki je poletelo proti Amsterdamu. Na dolgi poti je sledil enourni postanek na otoku Aruba, tik ob Venezueli. Na letališču se je letalo oskrbelo z gorivom in hrano, sprejelo pa je tudi nove potnike. Letalo je že bilo pripravljeno za vzlet, ko so se pojavile težave. Najprej smo zaslišali sirene in letalo se je hitro ustavilo. Vsi smo se presenečeni spogledovali in spraševali, kaj to pomeni. Malo kasneje pa smo prislunili obvestilo, ki se je glasilo takole: "Dragi potniki, zaradi nepredvidljivih okoliščin in zaradi vaše osebne varnosti vas vljudno prosimo, da vsak od vas vzame svojo ročno prtljago in kar se da hitro zapusti letalo. Dobili smo sporočilo, da je v letalu bomba."

Za nekaj trenutkov smo vsi onemeli in počasi smo začeli odpirati bokse za prtljago. Neke osebne panike sploh ni bilo, vendar so se v moji glavi dogajale prav čudne stvari. Iz spomina so pridrli različni filmi o ugrabitvi in bombah na letalih, ki sem jih gledal. Za trenutek sem celo pomislil, da sem v kinodvorani in da gledam film, vendar ni bilo tako. Vse, kar se je takrat dogajalo na letalu, je bila čista realnost. Morda bi lahko pričakoval le še zamaskirane in oborožene ugrabitelje.

Namesto njih so v letalo zdrveli specialci in preiskovalci z detektorji ter nas skušali čimprej izkrcati, da lahko začnejo preiskavo. V letališke prostore so nas popeljali z močnim policijskim spremstvom. Tam so nas ločili v dve skupini: na tiste, ki smo prišli iz Peruja in tiste, ki so se vkrkali v Arubi. Sledil je osebni pregled. Natančno so nas preiskali, še posebej pa zadnje potnike. To skupino so odpeljali v poseben prostor na posebno preiskavo, saj je bilo rečeno, da je bila bomba podtaknjena prav tukaj, smo kasneje izvedeli od njih.

Na letališču smo ostali zaprti deset ur, postregli pa so nam s hrano in pijačo. Končno je sledilo tudi obvestilo, da se lahko spet vkracamo in nadaljujemo potovanje. Z grenkim priokusom in strahom smo ponovno vstopali v letalo. Kmalu me je premagal svet spanca in sanj. Spominjam se le glasnega, burnega in veselega aplavza, ko smo pristali na amsterdamskem letališču.

CAZEK

Otroci, žrtve novega tisočletja

Počitnice so minevale hitro, prehitro, a vseeno sem si našla čas za razmišljanje.

Pravzaprav zadnje čase veliko premišlujem. O preteklem letu, pravkar rojenem letu, o letu 2000 in navsezadnje o prihodu novega tisočletja. Na TV, na radiu, v časopisih in še kje pišejo in govori o tem, kakšne katastrofe se bodo dogajale, da bo zavladala 3. svetovna vojna in da bo konec sveta. V to zadnje ne verjamem, verjamem pa v katastrofe in v vojno. Po svetu je vedno več potresov, poplav in drugih katastrof, za katere smo krivi prav ljudje. Ne znamo spoštovati narave. In pri tem smo največje žrtve mi, otroci, ki ne razumemo in tudi nikoli ne bomo razumeli, zakaj je potrebno toliko jedrskih poizkusov, ki nič drugega kot uničujejo naravo. Mi - otroci moramo vsak dan poslušati o koncu sveta, mi moramo kupovati staršem revije in časopise, v katerih piše o koncu sveta, mi moramo zamenjati program sredi najboljšega filma na poročila, kjer govorijo o katastrofah...

To je nepravilno do nas, ki ravno odrasčamo. Pred nami je še skoraj vse življenje in naj kar poslušamo, kakšna bo naša prihodnost - polna strahu! Ne, to ni pravično, ampak bo vedno tako, saj smo otroci pač del sveta. Smo del tega začaranega kroga življenja in nikoli ne vemo, kdaj ga bo konec. Kaj nam bo prineslo novo tisočletje? Strah, katastrofe, ali je vse to samo panika ljudi? Ne vem. Bo že usoda poskrbela za vse to. Mislim, da se ljudje preveč obremenjujemo s tem in preveč verjamemo medijem. Mogoče bo pa naša prihodnost kljub vsemu lepa in mirna tudi za nas - otroke. Ne vem. Vem pa, da bi rada leto 2000 in hkrati prihod novega tisočletja pričakala kar se da najbolje.

Starši, ne vlivati svojim otrokom toliko strahu o letu 2000! Na se veselijo, veselimo, novega tisočletja, svoje prihodnosti!

Metka Dobravec, 7.a OŠ Šempeter

"Naličena" dekleta v osnovnošolskih klopek... (anketa)

- Mislim, da je čezmerno ličenje odločitev vsake posameznice. Res pa je, da je pravo mnenje vsakega posameznika skrito.

Marko, 7.r.

- Moja sošolka ima pobarvane lase in misli, da je "glavna". Meni to ni všeč.

Tjaša, 5.r.

- Všeč so mi naravna dekleta. Zakaj se skrivajo pod pudrom, pobarvanimi lasmi in močno naličenimi očmi?

Davor, 7.r.

- Moje mnenje ni enotno. Všeč mi je zmerno naličen obraz, nalakirani nohti ... Ampak nekatera dekleta ne poznajo zmernosti. No, meni starši ne bi dovolili. Vseeno pa mislim, da je "lišpanje" v osnovni šoli prekmalu!

Vanja, 7.r.

- V srednji šoli ja, v OŠ je prekmalu. Te "male" sošolke se mi zdijo namazane prave "afne", kot jim tudi rečemo. Saj je lepo, ampak letom in času primerno.

Metka, 7.r.

- Če jim starši dovolijo, potem

se pač naj mažejo po mili volji. Seveda pa se zelo rade tudi parfimirajo in tako WC med odmori kar spreminja vonje.

Tadej, 7.r.

- Našminkana, namazana dekleta so zame "afne". Ko vstopim v kakšno učilnico, od različnih parfumov prav smrdi. Moja starša mi ne bi dovolila prav nobenega "preoblikovanja" glave.

Katja, 5.r.

- Mene barvanje las, nohtov in senčenje oči prav nič ne moti, če so barve nežne, nepoudarjene. Čudno pa se mi zdi, kaj imajo vsi toliko povedati o blondinkah, fantje kot dekleta, sami pa si svetlijo lase.

Barbi, 8.r.

- Ali hočejo napraviti boljši vtis na sošolca, učitelja? Čistoča in nežna, privlačna odišavljenost mi je všeč. Nekateri fantje pa imajo radi "našmirana" dekleta, ki celo pretiravajo v barvah.

Veronika, 8.r.

Člani literarnega krožka OŠ Šempeter

Srečanje z deklico

Nekega dne sem pri verouku srečal punčko, ki je imela zelo pisan balonček. Ponjo je prišel očka. Imela je zelo lep obrazek. Ko me je zagledala, so ji lička zažarela. Dala mi je košček čokolade. Na tleh sem videl slamico. Na njej je bila zvezdica. Slamico z zvezdico sem dal punčki v roke. Usteca so se ji kar nasmejale. Odsšla je domov in jaz tudi. Na poti domov je bila meglica. Doma sem rekel mami, da sem srečal punčko z dolgimi lasmi in lepim nasmehom.

Darko Stubičar, 4.b. OŠ Petrovče

Moje želvice

Imamo šest želv. Ime jim je Julija, Meta, Grega, Iokica, Želvica in Pika. Stare so eno leto in pol. Moje želve so majhne. So zeleno rumene. Kupili smo jih v Celju. Hrano kupujemo v Žalcu v Pasji štacuni. Želvice jejo posušene črve. Domek imajo v akvariju. Od zjutraj, ko želve nahranim, jih pustim pri miru do večera. Potem jih spet nahranim. Vmes, ko sem v šoli, zganjajo norčije. Skačejo s kamna in kopljejo pesek.

Julija Gabrovšek, 2.b. OŠ Petrovče

Moj morski prašiček

Ime mu je Miškolinček. Star je eno leto in pol. Je zelo majhen. Je črn, bel in rjav. Dabila sem ga za dedka Mraza. Vsak dan mu prinesem svežo deteljo in mu počistim hiško. Zmeraj, ko mu nesem njegovo hrano, začne žvižgati. Poleti ga dam na balkon in ga pustim, da malo teka po balkonu. Živi v kletki.

Sara Kriznik, 2.b. OŠ Petrovče

Sestra Nina

Moja sestra Nina včasih ni preveč fina. Rada šluka otroško penino in tudi hodi v kino. Najljubša igra - lepe dame, bog ne daj, da kdo ji šminko vzame! Ne mara oprane pižame, zjutraj pa rada pozno vstane.

Obožuje vse kisle stvari, solata ji zelo diši. Največkrat pravi je lenuh, čeprav redko je bel kruh. Branje, pisanje že gre, čeprav bolj počasi vse. Sicer pa je v redu punca, če je le ne nosi lunca.

Larisa Čehovin, 6.b. 1. OŠ Žalec

Sporočilo

"Oh, še zadnje uro moram zdržati. Le zakaj mora ta ura biti ravno matematika! Ko bi danes le bil petek. Pa še učitelj sprašuje, jaz pa nič ne znam." Vse te stvari sem premišljevala pred zadnjo učno uro, potem pa je v razred stopil učitelj in vsi smo morali vstati. Najprej je za oceno vprašal nekaj mojih sošolcev, nato napovedal pisanje nove snovi, še prej pa je v dnevnik vpisal nekaj učencev, ki jih ni bilo pri uri. Med njimi je bil tudi največji frajer v našem razredu in hkrati moj sosed Rok, za katerega sem vedela, da je zbolel. Potem smo odprli zvezke in začeli pisati. To smo počeli do konca ure. Končno je zazvonilo in vsi smo veseli zdrveli iz učilnic ter se odpravili domov. Ko sem se vračala proti domu, sem se spomnila, da moram obiskati še Roka in mu dati zvezke, da si prepíše novo snov, kot sem mu obljubila.

Šla sem k njemu, mu dala zvezke, nato pa sem se odpravila domov. Dogovorila sva se, da se bom po zvezke vrnila proti večeru. Bližal se je večer in tako sem se napotila. Doma sem tiste zvezke, ki sem jih naslednji dan rabila v šoli, dala v torbo, druge pa sem spravila v predal. Naslednji dan sem k matematiki prišla brez naloge in tako ponovno dobila minus. Učitelj ta dan k sreči ni spraševal, zato smo takoj začeli reševati računске naloge. Odprla sem zaveček in na prvem nepopisanem listu našla sporočilce. Začela sem brati: "Živijo, hvala za zvezek. No, naj ti povem, veš, zelo si mi všeč, imam te že kar nekaj časa, no, zaljubljen sem vate. Če čutiš enako do mene, pričakujem, da boš tudi danes prišla k meni. Če te ne bo, bom to razumel, kot da ti nisem všeč. Uživaj, Rok."

Bila sem čisto iz sebe in sem sporočilo hitro pokazala svoji sosedki Anji, ta pa je novico hitro sporočila še drugim dekletom. Anja me je vprašala, če bom šla k njemu, jaz pa sem ji vsa vesela prikimala. Sama pri sebi pa sem si mislila: "Zakaj ne bi šla" Rok mi je bil všeč že odkar sem ga spoznala, čeprav mu tega seveda

nisem povedala." Opazila sem, kako me je Nina grdo pogledala. Seveda, tudi ona je bila zaljubljen na vanj. Kmalu je minila še zadnja ura. Vesela, a hkrati presenečena sem se napotila k Roku. Ko sem prišla do vhodnih vrat, me je postalo strah. Sama pri sebi sem se spraševala, kaj naj mu rečem, saj sem vedela, da me bo zelo, zelo sram. Zajela sem sapo in pozvonila. Odprl je moj princ na belem konju. Bil je vesel in na ustih je imel prelep nasme. Bil mi je tako všeč, pa čeprav je imel lase popolnoma skuštrane in je bil oblečen v pižamo. Bila sem kot okamenela, on pa me je povabil v hišo. Povedal mi je, da staršev ni doma, da so odšli na obisk k teti ... Bil je torej sam in jaz sem stala ob njem, rdeča kot kuhan rak. Kaj naj pa zdaj? Kaj naj rečem, kaj naj naredim? Pogledala sem ga in rekla, da sem prinesla zvezka. Vprašal me je, ali sem dobila sporočilo. Pa smo tam. Še bolj sem zardela in rekla: "Ja." "No, potem to, da si prišla k meni, pomeni, da čutiš tako kot jaz?" Ob teh njegovih besedah sem skoraj padla dol. Pokimala sem, saj iz sebe nisem mogla spraviti niti glasu. Potem me je nežno prijel za roko ter me poljubil na lice. Kaj takega pa res nisem pričakovala! Stisnilo me je pri srcu in vedela sem, da sem najsrečnejši človek na svetu. Sledila pa je še ena bomba. Rok je rekel: "Zdaj pa sva končno pari!" Rekla sem: "Ja." In se rahlo nasmejala.

Toliko lepih stvari se mi v enem dnevu še ni zgodilo.

Sanja Hrastnik, 8.b. OŠ Vransko

To je krvavosuperfantastično

Najbolj krvavosuperfantastično je, ko Kumra mlajšega postavim pred televizijo in se s prijateljicami odpravim na potep. Usedemo se na kolesa in oddrivo kot burje. Še bolj super pa je, ko gre mami po nakupih. S Kumrom mlajšim se pripravljava na "sovtaimi". Vzameva najmanj deset banan iz košare, tudi na smetano ne pozabiva. Z mamičinim mešalnikom delava bananin sladoled. Kuhinjo prelepo okrasiva z rumenimi rožami, ki so bolj podobne packam. Ojoj! Ko pa pride mami domov, si že pripravljava kunje, vedro in krtačo. Za dodatek pa še en kup čistil! To je prava nočna mora.

Pa še za razumevanje. Kumer mlajši je moj brat.

Polona Kumer, 5.r. OŠ Braslovče

PEKARNA - TRGOVINA

UDUČ

Pongrac 102a
3302 GRIŽE
tel.: 063 / 716-375

KRUH IZPOD GOZDNIKA, KAMNIKA IN MRZLICE - POJEM DOMAČNOSTI IN KAKOVOSTI!

Valentinovo in pust sta za nami, pred nami pa je 8. marec, ko bomo znova več pozornosti namenili ženam in materam. Za ta dan se bomo pripravili tudi v naših trgovinah.

Hvala za dosedanje zaupanje in srečanja z Vami. Upamo, da ste zadovoljni z našim kruhom in vsem, kar vam ponujajo naše prodajne police, ki so odslej še bogateje zalozene.

Kolektiv pekarnice in trgovine Uduč



SKUPINA KOMA

Ime pove vse!

Žalska scena je daleč od zatona, če bo le dobila pravo spodbudo. Skupin je kot listja in trave tako, da je konkurenca med njimi kar precejšnja. Mlada skupina Koma je ena

naredili nobenih resnejših posnetkov, čeprav se sedaj pripravljamo na izdajo singl cd-ja, na katerem bodo štiri pesmi. Naslov cd-ja pa bo Hi my blinding sun in bo zunaj v roku dveh mesecev. Kaj vam oz. na splošno pomeni ime Koma?

najbolj ponosni, kateri so bili tisti najbolj odmevni koncerti za skupino Koma?

UP: Ja nastopali smo že kar nekajkrat. Bilo je dosti koncertov, ampak zdi se mi, da so bili najbolj pomembni v Koroni v Žalcu, na Žalski noči, v Celju na

Prostore za vadbo imate v Žalcu?

UP: Ja, prostore imamo v Žalcu. **Ali je Koma delaven bend na vajah, ali ste bolj "luftarski" bend, ki vam pride vse bolj na lahko?**

UP: Ne, ne pride nam vse kar tako. Smo zelo delaven bend, saj imamo trenutno malo časa zaradi šole in je treba k delu kaj resno pristopiti.

Ob vsakem bendu se s časoma ob vzponu pojavijo oboževalci in sladke oboževalke. Ali je skupina Koma že stopila na to raven, ali pa še ni bilo pravega odziva?

UP: Rednih oboževalcev do sedaj še ni bilo. Na koncertih smo nekaterim recimo bolj všeč, ampak da bi nas pa spremljala stalna publika in nas podpirala, to pa še ne-upam pa da kmalu (smeh)!

Ali ima skupina Koma kakšno osebo, ki vam skrbi za stike z javnostjo, za koncerte in to?

UP: Ja za medije in koncerte skrbi naš kolega, ampak za kontakte oz. če bi nam rad kdo kaj sporočil ali kaj podobnega, bi pa prosil, če lahko pišejo na moj naslov, ki je: Uroš Planinc,



izmed njih. So čista savinjska zasedba, saj so nabrani iz vseh vetrov doline.

Uroš, mi lahko predstavite skupino in njene člane?

Uroš P.: V tej novi zasedbi smo skupaj že nekako pol leta (Koma v drugačni postavi je obstajala že prej) in sicer, Miloš Škakič poje, Tomaž Dolžan na bas kitari, Matic Pečnik na bobnih in jaz, Uroš Planinc na solo kitari.

Mi lahko poveš kakšno vrsto glasbe igrate?

UP: Naša vrsta glasbe je nekako alternativni funk-rock metall. V bistvu malce zakomplisirano, ampak še najbolj točen opis te glasbe.

Imate mogoče že kaj posnetega?

UP: S to postavo še nismo

UP: Ja, v bistvu lahko razumeš na več načinov. Kot nekako višjo duhovno raven, način življenja, ne vem...

Očitno je v bilo v bendu že kar nekaj kadrovskih sprememb. Mi lahko poveš nekaj o tem?

UP: V dveh letih obstoja skupine je bilo kar nekaj zamenjav pevcov, bobnar se je menjal in tudi kitarist je odšel iz skupine. Tako sva stalna člana oz. ostanek originalne postave samo jaz in basist, ki nekako vodiva ta bend in se mi zdi, da sva sedaj naredila kar dobro zasedbo. Mislim, da sem tako odkril tisti pravi alternativni zvok (smeh).

Večino komadov piševa jaz in pevec, ki je bil tudi glede tega pozitivna pridobitev benda.

Ste že kje nastopali in če, kje in na katere koncerte ste

Lopati 98' in Akustični festival,...

Vem, da ste mlad bend, ampak ali ste se že pojavili na kakšni televiziji, radiju itd.?

UP: Medijsko smo se do sedaj bolj malo pojavljali, ker smo bolj nekomercialno oz. bolj underground usmerjeni in to ni bila nekaka težnja benda. Bili smo bolj v kakšnih šolskih časopisih itd.

Kako pa skupina Koma sledi razvijajočim se svetovnim trendom?

UP: Mi delamo v bistvu bolj po svoje. Glasbenim trendom nismo najbolj zvesti. Smo pa mešanica različnih glasbenih okusov, kar se kaže tudi v glasbi in nas te trendne smerice ne omejujejo. Imamo drugačen pristop h glasbi, kar se mi zdi, da je tako čisto v redu in prav.

Petrovčev 71, 3301 in pa telefon 063 707-078. To je za vse, ki bi nas radi povabili na kak nastop, mogoče tudi sponzorji...

Potem še nimate sponzorjev?

UP: Ne, nadgradnja opreme je bila do sedaj naša investicija in naših staršev, tako da, če je kdo pripravljen, smo na voljo.

Kako pa starši gledajo na vso stvar? Vas podpirajo ali ne?

UP: Ja, starši so bolj tisto: "šola na prvem mestu", ampak je kar v redu.

Kdo so pa tuji glasbeni vplivi skupine?

UP: To so bendi kot Alice in Chains, Black Sabbath, Led Zeppelin, taki bolj heavy bendi, ki so dokaj dobro glasbeno podkovani.

V Savinjanu sem vam predstavil še en mlad savinjski bend. Vsi bendi, ki bi radi bili predstavljeni v tej rubriki lahko kličete na 063 497 11 81 (Mitja), pišete na e-mail mitja.knapic@siol.net ali pa kontaktirate z uredništvom časopisa.

Mitja Knapič

Koncerti:

27. februar ZORAN PREDIN-Ljubljana-Slovenija

9. marec ZUCCHERO-Muenchen-Nemčija

10. marec SICK OF IT ALL-Muenchen-Nemčija

17. marec KISS-Dunaj-Avstrija

20. marec 6.FUCK OFF COMMERCIAL FESTIVAL-Gotovlje-Slovenija

22. marec FUN LOVING CRIMINALS-Dunaj-Avstrija

24. marec NEK-Dunaj-Avstrija

26. april UB 40-Dunaj-Avstrija

5. maj BACKSTREET BOYS-Muenchen-Nemčija

14. maj BEASTY BOYS-Muenchen-Nemčija



6. FUCK OFF COMMERCIAL FESTIVAL

Ob deseti obletnici metal festivala se je Gregor Čulk ml. odločil, da festival ponovi. To bo letos že šesti festival po vrsti. Festival vam bo nudil dobrih sedem ur kvalitetnega šusa direkt v glavo, ki vam ga bojo servirale skupine iz vse Slovenije. Nastopajočih je osem: INTERCEPTOR iz Žalca, STRELNIKOFF iz Celja, SKYTOWER iz Postojne, GOD SCARD iz Kranja, WET BED iz Novega mesta, SABAUM iz Maribora, KAOZ iz Velenja in WRONG iz Murske Sobotne.

Koncert se bo dogajal v Gotovljah pri Žalcu, v Zadrudnem domu, 20. marca ob 18.00 (zaradi časovne stiske se bo koncert začel pravočasno).

Za vse, ki jim tega še ne bo dovolj, pa nam je ponujen tudi after party ob enih zjutraj v bistroju Konjiček v Gotovljah s skupinama Tramal Curice in Hailenstein.

Novičke:

- letos bo tretji Woodstock festival v Avstriji, kjer bo trajal kar tri dni (hipiji obujajo spomine)

- švedski pop-punkerji Millencolin so izdali videokaseto svojih intervjujev, koncertov idr.

- nazaj so se prikotalili tudi ameriški rapperji Naughty by Nature, ki po nekajletnem premoru predstavljajo nov album Nature's

fury. Vrnil pa se je tudi bivši NWA-jevec Ice Cube, ki je po petletnem premoru zopet izdal album. Naslov novega izdelka je War & Peace (dvojni album!)

- U2 bojda menjajo založbo!

- v obtok so prišli tudi novi posnetki velikega Jimija Hendrixa (normalno gre zopet za še neobjavljen material)

- v Zalec prihajajo Demolition Group?





TV PARADA HUMORJA

HUMORJA

'99

POLZELA, Športna dvorana

27. 2. 99 ob 20.00

Predprodaja vstopnic:

Gostilna Cizej na Polzeli, Radio Polzela, Hotel Žalec, Gostišče Štorman Šempeter in VTV Velenje

TV PARADA HUMORJA '99 TV PARADA HUMORJA '99 TV PARADA HUMORJA '99

Humoristi:

Nela Eržišnik
Vinko Šimek - Jaka Šraufciger
Dudek
Moped Show
Strašna Jožeta
Cigana Brajdimir in Berta
Skupina Alkotest
Iča in Matevž
Pepi in Luka
Klemen Košir in skupina Ej'ga

Glasbeniki:

Natalija Verboten
Ivica Šerfezi
Frajkinclari
Vili Resnik
Trio Da dol padeš
Marijan Smode
Leseni rogisti
Ansambel Lipovšek
Šentjurski muzikanti
Ljudski godci Marija Snežna
Black & White

POLZELA, Športna dvorana, 27.2.99 ob 20.00

Predprodaja vstopnic:

Gostilna Cizej na Polzeli, Radio Polzela, Hotel Žalec, Gostišče Štorman Šempeter in VTV Velenje



Uspešen nedeljski lov?!

Z ogorčenjem in grozo sem v zadnji številki Savinjšana gledal sliko "uspešnega" lova preboldskih lovcev in nato prebral še članek o njihovih "podvigih".

Če pustimo ob strani "poročilo" o teh "podvigih" ob dejstvu, da so eni pač ljubitelji lova, drugi pa njegovi nasprotniki, ne morem mimo grozljive fotografije nad njim. Kako je v kulturni Evropi (in tja bi po vsej sili radi prilezli) lahko v časopisu objavljena slika ubitih živali, ležečih v njihovi krvi in nad njimi njihovih "ponosnih" ubijalcev?! Pa prav v teh časih, ko imamo vsi polna usta fraz o nasilju v filmih, risankah, reklamah, itd.?! Dejstvo je le, da v

časopis, ki pride v vsako savinjsko hišo, fotografija takšnega masakra ne sodi. Preboldskim lovcem, ki čutijo potrebo po ovekovečenju trenutka s svojimi živalskimi žrtvami, pa predlagam, naj si takšne in podobne fotografije zataknejo v družinski album in jih zaradi mene cel dan ogledujejo.

Vem, da od mene (in vseh ostalih nasprotnikov lova) ni odvisno, če bodo (katerikoli) lovci nadaljevali s svojo ubijalsko prakso. Tako lovce kot novinarje, ki se jim zdi takšen dogodek pomemben, pa prosim, naj tistih, ki tega ne odobravamo, ne posiljujejo s fotografijami svojih "uspehov" - ubijanjem nemočnih živali.

Blaž Podpečan, Parížje

Kdaj bomo dobili kabelsko TV?

V Žalcu in še nekaterih krajih imajo kabelsko televizijo že nekaj let. Tudi mi bi jo radi imeli. Že nekaj časa nam podjetje KABEL TV obljublja, da jo bomo dobili tudi v Arji vasi, vendar od vseh obljub ni nič. Ko je Telekom v naši vasi polagal kabel v zemljo, je bilo rečeno, da bodo hkrati položili tudi kabel za televizijo. Telekom je položil kabel, čakal nekaj dni na Kabel TV, potem pa zasul kanal v katerem sedaj ni obljubljenega kabla za televizijo. Od obljub ni bilo torej nič. Zato javno sprašujemo, kdo je za to odgovoren in kdo je dal koncesijo temu podjetju, ki tako zavaja krajane Arje vasi? Ob tem moramo še povedati, da imajo kabelsko televizijo sosedje na oni strani ceste še nekaj časa.

Prizadeti krajani

OBČINSKI ODBOR SDS PREBOLD**Sporočilo za javnost**

V želji, da širšo javnost seznanimo z nezakonitim početjem preboldskega župana, dajemo sledečo izjavo za javnost:

Preboldska podžupana imenovana nezakonito!

Na januarski seji občinskega sveta Občine Prebold je bila ena izmed točk dnevnega reda tudi imenovanje dveh podžupanov. Že ob sprejemanju dnevnega reda je svetnik Franc Cigler opozoril, da občinski svet, za akt o imenovanju podžupanov nima ustrezne prave podlage (statut, statutarni sklep) in predlagal, da se ta točka umakne z dnevnega reda. Župan kljub temu sporne točke ni umaknil z dnevnega reda.

Sprašujemo se, kako dolgo bo še lahko preboldski župan nezakonito kršil zakone in ignoriral demokratično proceduro v lokalni samoupravi. Socialdemokrati protestiramo proti takšnemu početju in ga ne mislimo več tolerirati.

Ni še razrešena zadeva v zvezi s spornim svetniškim mandatom, že si je župan privoščil novo "kavbojsko" potezo. V kolikor ne bo preklinal nezakonitega akta o imenovanju podžupanov, bomo prisiljeni tudi v tej zadevi sprožiti postopek pred ustreznim sodiščem, kajti ne moremo dovoliti, da bi si nekdo lahko privoščil takšne grobe kršitve zakonodaje, pa če tudi je gospod župan!

Predsednik OO SDS Prebold
Marjan Golavšek

**V SLOVO**

Kruta vsakdanjost dokazuje tisti stari izrek, da je smrt spokojnost, ampak da že vsaka misel na smrt žal skalni sleherni spokojnost. Tudi vse nas je v spokojnem jutru sicer običajnega delovnega dne v četrtek, 28. januarja, na šoli v Petrovčah globoko in neizmerno pretresla vest, da je na poti v našo delovno sredino tragično in za vedno zaključila tuzemsko pot in večno darovanje naša kolegica MARTA LEŠNIK - roj. KORENT.

Sreča - nesreča? Usodi ni mar, kaj nam v menjavi časa daje v dar. Kako grozno! Celo dopoldne smo se spraševali: "Ali je res mogoče?" Ob vsakem telefonskem klicu smo upali na obvestilo, da je pomota. Žal je neizmerna usoda prav zares zarezala globoko rano v naš kolektiv - med učitelje, otroke in starše naših otrok. Z Marto smo učitelji izgubili čudovitega sočloveka, bogatega po znanju in izkušnjah, ter izjemnega sogovornika širokega srca. Otroci so izgubili učiteljico, ki je nesebično leto za letom razdajala svoje znanje in svojo že skoraj matersko ljubezen, učiteljico, ki je tankočutno prislusnila drobnim željam mnogih generacij in jih bogatila s svojo neizmerno srčnostjo. Starši otrok bodo pogrešali prisrčne pogovore, iz katerih pa so veli številni dobronamerni nasveti izkušene pedagoginje s poslušom za še tako čutečega očka ali mamico. Bila je učiteljica, ki je znala svoje osebne stiske in težave pustiti na dvorišču in je skozi vrata stopila v šolo kot prerोजना in pripravljena za dajanje in še enkrat dajanje. Danes si upam odkrito povedati, da takih učiteljic ne dela nobena fakulteta - bila je preprosto enkratna in neponovljiva, bila je rojena učiteljica. Njena duša je bila prepolna dobrote in razumevanja za vse okoli sebe. Obstaja čudovit skrivnostni zakon narave, da tri reči, po katerih hrepenimo - srečo, svobodo in duševni mir - pridobimo le tako, da jih podarimo drugim. Vse to troje je Marta večno in povsod poklanjala vsem nam, ki zdaj žalujemo za njo in prav zato je njeno življenjsko poslanstvo bogato oplemeniteneno. Ni storila le tega, kar bi morala, ampak kar je resnično zmogla in še več kot je zmogla njena narava. Dvaintrideset generacij radovednih glav je poučevala, bogatila in pripravljala za življenje. Začela je leta 1966 na Vranskem, nadaljevala v Šoštanju in Velenju, pred petnajstimi leti pa je prišla k nam v Petrovče. Besedice NE ni poznala, vedno je storila več, kot smo jo prosili. Bila je pravi svetovalec, ne le po nazivu, ampak resnični svetovalec kolegicam, s trdno podlago, brez iluzij in z zaupanjem v pošteno rešitev. Pogrešali jo bodo tudi številni študentje PF, saj so na praksi pri njej nabirali prve praktične in bogate izkušnje učiteljskega poklica. Tudi letos bi v marcu dobila dve praktikantki v svoj 2.b razred.

Vsi smo bili srečni - ona z nami in mi z njo. Toda kako naj sonce sreče vedno sije, če še pravo kdaj se skrije, pravi ljudski rek. Pravzaprav se, ne da bi vedeli, dan za dnem od nečesa ločujemo. Vedno se sprašujemo, zakaj se je moralo to zgoditi prav meni, prav nam. Ob slovesu nam ostaja le neizmerna sreča, da smo imeli priložnost delati s človekom, kakršen je bila Marta. Besedo ČLOVEK je v tem primeru potrebno pisati v velikimi zlatimi črkami. Za vse, kar je dala nam kolegom, otrokom in staršem, ji bomo večno hvaležni in spomin nanjo bo več in svetel.

Naj končam, kot je zapisal goriški slavček:

*Tone sonce, tone
za večerne góre,
ž njim le moja tuga
utoniti ne more.*

Večna naj ji bo slava.

Ravnatelj
Jože Krulec

OBVESTILO!

Veterinarska ambulanta

FARMA, d.o.o.

Podlog 1, 3311 Šempeter

ZASEBNA VETERINARSKA AMBULANTA

Ambulanta je odprta
od 7. do 9. ure in od 17. do 18. ure. Tel.: 701-323
DEŽURSTVO 24 ur. Mobitel: 0609 646-202

TRI M

TRGOVSKO PODJETJE, d.o.o.

PREBOLD tel. & faks: 724-243

V februarju vam ponujamo:

- GRADBENI MATERIAL
- BARVE, LAKE
- VODOVODNI MATERIAL

Odprto: od 7.30 do 17. ure, sobota do 12. ure



SAVINJSKA
VETERINARSKA
POSTAJA, d.o.o.
ŽALEC

Tel.: 063 / 716-733
716-016
Mob.: 0609 616-786

24 UR

Ambulantni čas:

ponedeljek - petek od 7. do 9. ure in od 16. do 17. ure,
sobota od 7. do 9. ure.

IZPOSTAVA VRANSKO, tel.: 725-007

IZPOSTAVA POLZELA, tel.: 722-333

delovni čas: od ponedeljka do petka od 8. do 9. ure.

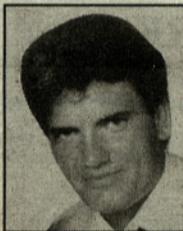
**JAVNO KOMUNALNO
PODJETJE ŽALEC, d.o.o.**

Nade Cilenšek 5, 3310 Žalec, telefoni: 063/ 715-225

Za odpravo vseh večjih okvar na javnem vodovodnem omrežju na območju občine Žalec je organizirana dežurna služba v popoldanskem in nočnem času. Okvaro lahko prijavite dežurnemu vzdrževalcu neposredno prek mobilnega telefona na številko: 0609/612-731

Uradne ure za stranke na DE Vodovod so vsak torek in četrtek od 8. do 12. ure.

Delovni čas JAVNEGA KOMUNALNEGA PODJETJA
ŽALEC JE OD 7. DO 15. URE.



*Mineva zdaj že leto dni,
odkar skupaj srečni smo bili.
Hiša naša zdaj sameva,
nič več tvoj glas v njej ne odmeva.
Bolečina in samota sta pri nas
odkar utihnil za vedno je tvoj glas.
Nihče ne ve, kako boli,
ko tebe, dragi Marjan, več med nami ni.
V naših srcih boš živel ti,
vse do konca naših dni.*

V SPOMIN

23. februarja bo minilo leto dni, odkar nas je mnogo prežgodaj zapustil dragi mož in oče

MARJAN ŽAGAR

iz Vrbja 79/a

Hvala vsem, ki stojite ob njegovem grobu
ali se spomnite nanj s svečo.

Z bolečino v srcih: žena Cirila, sin Gregor
in hčerka Martina



Ljuba mami

MARTA LEŠNIK

roj. Korent

Neprecenljivo vrednost ima čas,
ko sem te imela.

Tvoja Tadeja

**ZAHVALA**

Ob prerani tragični smrti drage

MARTE LEŠNIK

iz Rakovelj 4, Braslovče

se za slovo od nje vsem in vsakomur posebej iskreno
zahvaljujemo.

Hvala!

Vsi njeni

● MALI OGLASI ● MALI OGLASI ●

PRODAM KMETIJSKO ZEMLJIŠČE (več parcel) V VELIKOSTI 1 ha na ravni legi v Šempetru v Savinjski dolini.
Informacije na tel.: 063 857-206

PAPIRNICO Z 10-LETNO TRADICIJO ODDAM.
Informacije na tel.: 724-757, od 8. do 14. ure.

● MALI OGLASI ● MALI OGLASI ●

KMETIJA RANČIGAJ PETER iz ŠMATEVŽA 4, PONUJA:
zemljo za lončnice, kompost, naravno gnojilo, mleto lubje za zastiranje
Pokličete lahko na tel.: 063 726-229, 041 411-343

KUPIM POČITNIŠKO PRIKOLICO - vzdrževano (3+2).
Informacije: 041 628 107.

CENIK ZAHVAL IN MALIH OGLASOV

ZAHVALE IN V SPOMIN - od 12.000,00 do 15.000,00 SIT,
MALI OGLASI - do deset besed 1.000,00 SIT,
vsaka nadaljna beseda 100,00 SIT.
Zahvale in male oglase sprejemamo do 10. v mesecu za tekoči mesec.



*Mar prav zares odšel je tja, v neznano?
Kako je mogel, ko smo mi še tu...?
Nositi moramo vsak svojo rano
molče, da mu ne zmotimo miru,*

ZAHVALA
Mnogo prezgodaj si me zapustil sin

VINKO PASARIČ

iz Zelenice 18, Prebold
(7. 9. 1973 - 13. 1. 1999)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam izrazili iskrena sožalja, darovali cvetje in sveče.

Hvala tudi ge. Križnik za pomoč, g. župniku Serecu, g. Hermanu in gasilskemu društvu ter pevcem, posebno še sošolcem za poslovilne besede in za spremstvo na poti k zadnjemu počitku. Vsem, ki ste kakorkoli počastili njegov spomin in delili bolečino z nami, se vam najtopleje zahvaljujemo.

Žalujoči: mama in sestra Erika z družino, prijatelj Ernest in ostalo sorodstvo.



*V življenju le delo in skrb si poznala,
sedaj mirno, tiho si zaspala.
Odšla si tja, kjer ni več bolečin,
a nate mama večni bo ostal spomin.*

ZAHVALA
Ob boleči izgubi drage mame, stare mame in prababice

MARIJE PAPEŽ, roj. Žužej

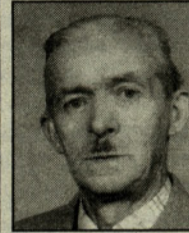
iz Zabukovice 53
(1913 - 1999)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za darovano cvetje, sveče ter pisna in ustna sožalja.

Hvala godbi Zabukovica, trobentarju za odigrano Tišino, pevcem Lastovka, govorniku g. Mlinariču za besede slovesa, g. Mastnaku iz KS Griže in nosilec praporjev.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči vsi njeni



*Bolečina da se skrivi
tudi solze zatajiti,
le dragega ata, deda in praded
nihče ne more nam vrniti.*

ZAHVALA
V 81. letu starosti nas je nenadoma za vedno zapustil naš dragi ata, ded in praded

MARTIN DOLINŠEK

iz Marija Reke
(10. 10. 1918 - 19. 1. 1999)

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje, sveče, svete maše in denarno pomoč.

Posebna zahvala sosedi Zefki za vse, kar je v težkih trenutkih storila za nas, reškim pogrebem, pogrebni službi Ropotar, pevskemu zboru in godbi za odpete in odigrane žalostinke, zastavonošem in sindikatu TT Prebold.

Hvala gospodu Avgustu Dobriha za ganljive besede slovesa in gospodu župniku Francu Serecu za opravljen obred. Hvala vsem, ki te nam v teh težkih trenutkih stali ob strani.

Z bolečino v srcu hčerke Pavli, Martina, Julči in Slavi ter sin Ivan z družinami

**V SPOMIN**

25. februarja bo minilo 17 let, kar ni več med nami dragega moža, očeta in starega očeta

PAVLA ROZMANA

Vsem, ki se ga spominjate in stojite ob njegovem preranem grobu, iskrena hvala.

Žalujoči: žena Betka ter sinovi Pavle, Radi in Miran z družinami.



*Eno naj velja za vse kar si nam dala:
beseda skromna, mala,
ki ime najlepše nosi - HVALA, mama.*

ZAHVALA
Ob boleči izgubi moje mamike, mame in ome

MARIJE OCVIRK

Na Zelenici 12, Prebold
(20. 2. 1923 - 10. 2. 1999)

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, darovali cvetje, sveče in za svete maše ter za izrečena sožalja.

Zahvaljujemo se tudi PO TT Prebold, MPZ Prebold, govorniku g. Rudiju Hermanu, ge. Ivanki Ropotar in gospodoma župnikoma Francu Serecu in Ivanu Arzenšku ter Tončki Hriberšek in Mariji Vitanc za pomoč v težkih trenutkih.

Žalujoči: hči Jožica, vnuki Erik, Pilar in Simona ter ostalo sorodstvo



ZAHVALA
Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, deda in praded ter brata

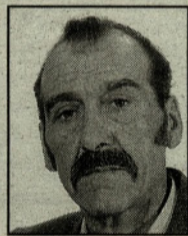
ANTONA LEVERJA

iz Letuša

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste se poklonili njegovemu spominu, darovali cvetje, sveče, za sv. maše in ga spremili na njegovi zadnji poti.

Hvala tudi g. Zidanšku, g. Debelaku, pogrebem, pogrebni službi Ropotar in govorniku KS Letuš.

Žalujoči vsi njegovi



*Nič ni važno, kam in kako
daleč si odšel od nas.
Vedi, da v naših mislih
in v srcih si ostal in
boš ves čas...*

V SPOMIN
Minilo je leto, odkar nas je zapustil naš dragi mož in ati

MARJAN LESKOVAR

iz Zabukovice 79

Vsem, ki se ga radi spominjate in prižigate svečke na njegovem grobu, srčna hvala.

Še enkrat bi se želeli zahvaliti družini Hlačar, ge. Mileni in g. Janku za vso pomoč v težkih trenutkih, prav tako pogrebni službi Ropotar, g. Ivanu in ge. Ivanki ter vsem, ki kdaj pa kdaj pomislite tudi nanj.

Žalujoči: njegova ljubeča žena Mira, hčerka Vilma z vnukinjo iz Nemčije, hčerka Alenka z družino in sin Marjan z družino



*Naše oči so polne solza
Energija tvoja za vedno je odšla
Srca naša polna so žalosti
Tebe le srce nazaj si želi
In vendar vrnitve tvoje ni.*

ZAHVALA
V neizmerni žalosti ob izgubi dragega moža, očeta in starega očeta

NESTIJA GOLAVŠKA

iz Kasaz

se iskreno zahvaljujemo g. dr. Djuriču, godbi na pihala Liboje, g. Mlinariču in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala!

Žalujoči: žena Adela, hčerka Tatjana z družino in ostalo sorodstvo



*Vsaka pot se za
vsakega nekje konča.*

ZAHVALA
Ob izgubi dobre mame in stare mame

VIKTORIJE PLANINŠEK

iz Petrovč
(2. 12. 1915 - 26. 1. 1999)

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste darovali cvetje, sveče, za svete maše, ji izkazali spoštovanje in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči:
sin s ženo, vnuka Gorazd in Damijan z ženo

POGREBNA SLUŽBA MORANA:
TEL. 063 720-003, 720-660, 720-662



*Delo, skrb in trpljenje
tvoje je bilo življenje.*

ZAHVALA

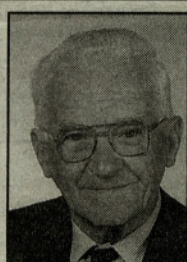
Ob boleči izgubi mame in stare mame

ANTONIJE ROJNIK

roj. Platner iz Zakla
(14. 6. 1914 - 19. 12. 1998)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, družini Štorman ter kolektivu gostišč Štorman, ki ste se poklonili njenemu spominu, darovali sveče, cvetje, dar za cerkev in svete maše, izrazili sožalje in jo pospremili k večnemu počitku. Posebna hvala g. župniku, pevcem, govorniku, pogrebni službi Ropotar in patronažni sestri Cvetki.

Žalujoci vsi njeni



ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta,
dedka, brata in strica

STANETA JAGRA

iz Šempetra v Savinjski dolini

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, lovcem LD Polzela, lovcem sosednjih lovskih družin, savinjskim rogistom, pevskega zboru Prebold, sodelavcem Elektra Šempeter, pogrebni službi Ropotar ter prijateljem in znancem, ki so v teh težkih trenutkih sočustvovali z nami, darovali cvetje in sveče ter izrazili pisna in ustna sožalja. Hvala vsem, ki ste ga v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoci: žena Anica, hčerka Tatjana, sin Dejan
in sestra Tončka z družinami



*Bilo je lepo, prelepo,
srečo skalilo je slovo,
slovo od nas, najhujše zlo,
spoznali smo, da te nikoli več ne bo.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, očeta in dedija

MARTINA MAJCENoviČA

iz Šempetra
(27. 10. 1923 - 23. 1. 1999)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za darovano cvetje in sveče, za izrečena sožalja ter za vse, kar ste v težkih trenutkih storili za nas.

Hvala g. župniku, govornici ge. Ivanki Ropotar, pogrebni službi Ropotar in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala tudi kolektivoma Coce-Cole in Tovarne nogavic Polzela. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci: žena Marjeta, hčerki Tatjana
in Biserka z družino



ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene

ANICE OREŠNIK

s Polzele

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem in sosedom, ki ste kakorkoli pomagali v težkih trenutkih, za izražena pisna in ustna sožalja, za darovano cvetje in sveče.

Hvala dr. Cukjatiju, govornikom, moškemu pevskega zboru in g. župniku za opravljen obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci mož Milan in ostalo sorodstvo



*Bolečina da se skrini,
tudi solza zatajiti,
le ljubega moža, očeta
nihče ne more nam vrtni.*

V SPOMIN

DRAGU GAJŠKU

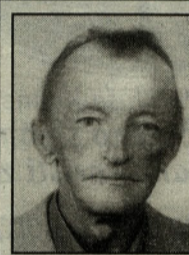
posestniku iz Latkove vasi

14. februarja je minilo žalostno leto, kar te ni več med nami.

Teško je pozabiti človeka, ki ti je bil drag, še težje izgubiti ga za vedno, a najtežje se je naučiti živeti brez njega.

Hvala vsem, ki z dobro mislijo postojite ob njegovem grobu in mu prižigate svečke.

Vsi njegovi najdražji



ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega
moža, očeta, starega očeta in strica

EVSTAHIJA SEVNIKA, st.

iz Pongraca

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste z nami sočustvovali, darovali cvetje in sveče ter nam izrekli pisna in ustna sožalja.

Hvala patronažni službi ZD Žalec, godbi Zabukovica, g. župniku, govorniku in rudarjem za spremstvo.

Hvala tudi sesedom, znancem, prijateljem, sorodnikom in družini Ljubej.

Žalujoci: žena Olga, hčerki Zlatka in Ida z družinama, sin
Peter z družino, sin Evstahij (ml.) in Dolf z Rokijem



ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta
in starega očeta

ANTONA ZALOKARJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste z nami sočustvovali, izrazili ustna in pisna sožalja, poklonili cvetje in sveče.

Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku za opravljen obred, govornikom za besede slovesa, rudarjem rudnika Zabukovica in Velenje, KS Griže in pogrebni službi Ropotar.

Hvala vsem, ki ste ga imeli radi.

Žalujoci: sin Tonči in hči Biserka z družinama



ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame in babice

JOŽICE DRAGAR

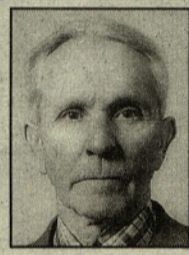
iz Griž

se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste v težkih trenutkih z mano sočustvovali ter izrekli ustna in pisna sožalja.

Hvala za darovano cvetje in sveče.

Hvala tudi vsem, ki ste jo imeli radi in jo z lepo mislijo pospremili na njeni zadnji poti.

Sin Miran z družino



ZAHVALA

V 90. letu starosti je odšel k večnemu
počitku naš dragi oče, stari oče
in dedek

FRANC VODOVNIK

iz Podgorja 10 pri Letušu
(1. 4. 1909 - 12. 1. 1999)

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem in vaščanom, ki ste ga v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, darovali sveče in cvetje ter izrekli pisna in ustna sožalja.

Iskrena zahvala vsem gasilskemu društvu za lepo organiziran pogreb in govor kakor tudi pevcem za odpete pesmi in g. župniku za opravljen obred. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci: sin Ivan, hčerki Francka in Jelka z družinami.



*Vse odhaja kakor tiha reka,
le spomini zvesto spremljajo človeka.
Bolečina se da skrini, solza zatajiti,
le tebe, dragi Srečko,
nam nihče več ne more vrtni...*

V SPOMIN

6. marca bo minilo dve leti žalosti, odkar
nas je zapustil dragi sin, brat, mož in oče

SREČKO TKALČEC

iz Brega pri Polzeli
(1953 - 1997)

Iskrena hvala vsem, ki obiskujete njegov prerani grob
in mu prižigate svečke.

Vsi njegovi



*Bolečino se da skrini,
tudi solze zatajiti,
le tebe, draga mami,
nihče ne more nadomestiti.*

V SPOMIN

12. februarja sta minili dve žalostni leti,
odkar nas je tiho zapustila naša draga
žena in mamica

HILDA DORNIK

Čeprav te ni več med nami, pa lučka ljubezni, ki si nam jo prižgala,
še vedno gori v naših srcih.

Iskrena hvala vsem, ki se je s svečkami na njenem preranem grobu
še vedno tako radi spominjate.

Mož Tone s sinovoma Damjanom in Matejem

POGREBNA SLUŽBA STRAHOVNIK

ŽALEC, Vrečarjeva 2
(063) 716-810, 715-605
gsm 041-635-717

Napitki na hitro

Vedno, kadar se nam mudi, posebno jutraj, ko je potrebno v službo in v šolo, za zajtrk kar stojte popijemo skodelico kave ali čaja. Marsikdo pa še to ne utegne. V naših trgovinah je mnogo vrst napitkov, ki bodo marsikomu prihranili jutranji post, saj so zelo hitro pripravljene. Označuje jih tuja beseda instant, kar po naše pomeni - brez kuhanja. Za pripravo napitkov ne potrebujete drugega kot kozarec, žličko, hladno ali vročo vodo in seveda - mešanico instant.

Prah kot pijača

Čaj

Obogaten je z dodatkom vitamina C in aromatiziran z naravno citronino aromo. Pravilno pripravljen čajni napitek ima zaradi vsebnosti kofeina osvežujoč učinek, ki je zelo podoben učinku kave. Daje občutek svežine ter povečuje sposobnost koncentracije in moč mišic. Pri nas uživamo veliko kave, ki prav tako vsebuje kofein. Čajni napitki pa še niso dovolj cenjeni. Največ čaja popijejo Angleži in Rusi, zato pa si privoščijo manj kave. Čaj je prišel s Srednjega in

Dalnega vzhoda. V ljudskem pojmovanju tamkajšnjih prebivalcev je zakoreninjeno prepričanje, ki je danes znanstveno potrjeno - da čaj daje moč srcu in možganom in je zato koristno poživilo. Zato uživajo čaj že od pradavnih časov menihi, učenjaki, študentje, kratka ljudje, ki dolgo bedijo. Čaj imajo za diuretično pijačo, ki ima to zdravilno vrline, da čisti želodec, pomirja črevesje in odganja gliste. Velja, da je čaj sovražnik maščob, zoper katere deluje zdravilno. Zato ga ne priporočajo samo za pospeševanje prebave, temveč tudi zoper debelost. Pri pitju čaja je dobro upoštevati higiensko pravilo, da se ga nikdar ne pije na tešče, ker bi lahko povzročil slabost. Čaj, popit brez primerne podlage, vsaj

režine prepečenca ali suhega biskvita, deluje neugodno tudi na živčni sistem in to zaradi teina.

Poleg kvalitete čaja ima za dober čajni napitek pomembno vlogo tudi način pripravljanja. Delikatno izločevanje kofeina in dišečih snovi iz čajnih lističev, tako da se pri tem izloči čim manj teina, ki bi povzročil grenak okus, najstrokovneje opravijo v tovarni. Pridobljeni čajni izveček se uporabi kot osnova za pripravo čaja brez kuhanja. Nam ni treba drugega kot razmešati 3 žličke čaja v 2 dl vroče ali hladne vode in se s čajem osvežiti.

V današnjem času preza-poslenosti je uporaba čaja idealna - nobene posode, nič čajnika, nobenih cedilc, nič tropin. Marsikdo, ki ima rad čaj, se mu odpoveduje, ker je prezamudno pripravljati čajnik, greti vodo, precejati. Za spremembo poizkusite ledeni čaj. Namesto vroče vode nalijte na čaj mrzlo vodo in dodajte nekaj kock ledu. Preden naredite požirek čaja, globoko vdihnite njegovo aromo, kajti po mnenju pravih ljubiteljev čaja velja vonj več kot okus, in vonj je tisti, ki prežene odrevenelost duha.

bramin, kofein in eterična olja. Vse to daje kakavovemu napitku značilne lastnosti: okus, vonj in hranljivo vrednost. Za razliko od kave in čaja, ki tudi vsebujeta alkaloida kofein in tein in ju pijemo vedno izlužena na vodi kot napitka s poživljajočim delovanjem, kakava ne pripravljamo na vodi, temveč vedno skupaj z mlekom. Zaradi tega ima kakavov napitek poleg poživljajočega učinka, ki izvira od kofeina, teina in teobromina, tudi hranilno vrednost, ki mu jo dajejo maščobe, ogljikovi hidrati in beljakovine. Zatorej ima tudi visoko kalorično in biološko vrednost. Beljakovine, maščobe, ogljikovi hidrati so v kakavovem napitku v idealnem razmerju. Danes se je širokemu asortimanu kakavovih izdelkov pridružil še kakavov napitek, ki ga ni potrebno kuhati. Pri klasični pripravi kakavovih napitkov iz kakava v prahu je bilo potrebno prah vedno prevreti na mleku, da smo dobili enakomerno suspenzijo. Instant pa nam olajša delo - 3 ali 4 kavne žličke kakavovega prahu raztopimo v 2 dl vroče vode ali mleka.

Limonada

ledena, hladna, topla, vroča. Ob kakšnih priložnostih vse se ne zatečemo h kozarcu limonade kot k balzamu, ki pomaga pri vseh tegobah. Prava limonada seveda ni razkošje, toda marsikaj jo je

Kakavov napitek

je obogaten z dodatki vitaminov. Osnovne lastnosti napitka izvirajo iz kakavovca, ki poleg kakavove masti vsebuje še teo-

težavno pripraviti. Predstavljajte si štiričlansko družino na kopanju. Kakšen tovor limon in sladkorja bi morali nositi s seboj, če bi vsakemu hoteli za žejo pripraviti eno ali dve limonadi. Predstavljajte si tabor in šotorsko kuhinjo, še boljše shrambo, in ob tem željo, da bi gasili žejo z limonado. Tudi za to je rešitev že v skoraj pripravljeni limonadi. Za pripravo limonade raztopimo 3 kavne žličke mešanice v 2 dl hladne, tople, ledene ali vroče vode. Ob vsakem času, ob vsaki priložnosti, v še tako skromnih razmerah, si z najmanjšim trudom lahko pripravimo osvežujočo limonado.

Majda Klanšček



Kozmetična hiša Kahne Kako se dobro počutimo s pomočjo pitja olivnega olja, ki dokazano koristi zdravju in lepoti

TEKOČE ZLATO OLIVNO OLJE ZA DOLGO ŽIVLJENJE

Laboratorij, ki bdi nad kakovostjo olivnega olja KOZMETIKE KAHNE, ugotavlja, da je olje resnično dobro in da sodi po kakovosti v sam svetovni vrh, česar za druga uvožena olja ne moremo trditi. Deviško olje je tisto olje, ki zaradi stiskanja priteče iz sveže obranih, ne nagnitih in ne plesnivih oliv in ima ohranjene vitamine, minerale in oligoelemente, vsebuje manj kot odstotek prostih kislin.

Je najlažje prebavljiva maščoba, ne draži sluznice prebavnega trakta in je pomemben element pri razvoju živčnega sistema, še posebej primerno za otroke. Za razliko od drugih olj ne povzroča zoževanja arterij, preprečuje srčne infarkte in druga kardiovaskularna obolenja.

Pripisujejo mu lastnosti VAROVALNEGA ŽIVILA, ki pomaga pri premagovanju živčnih, stresnih situacij, uravnava želodčno kislino in preprečuje rano na želodec. V jutranjih urah izloči prebavni encim za topljenje maščobe, pripomore k boljši prebavi in razstruplja organizem, kar vpliva proti aknam, mozoljem, psorijazi in drugim alergijskim težavam. Pozitivno vpliva proti celulitu in uravnava telesno težo, saj zavira gnilje v organizmu, tako da preprečuje fermentacijske procese v prebavilih in uravnava bakterijsko floro. Tako upočasnjuje staranje celic ter krepi protivirusne obrambne mehanizme.

SKRATKA, URAVNAVA TELESNE FUNKCIJE.

JE OLIVNO OLJE RES NAJPOMEMBNEJŠE ZA ZDRAVJE NAŠIH ŽIL IN SRCA?

Je najboljšo sredstvo, saj se maščobe ne nalagajo na stene ožilja, odlična zaščita pri moških za prostato in srčne infarkte, v jutranjih urah ima to olje kalorije za delo, moč, ustvarjalnost, boljšo koncentracijo in učenje in čez dan uravnava telesne funkcije. Ena žlica na tešče, ki jo popijemo v postelji, pol ure preden ustanemo, in nobene tekočine vsaj eno uro, normalizira težave s holesterolom, SLADKORNO BOLEZNIJO,

žolčnikom. Ker imamo urejeno prebavo, nimamo glavobolov in migrenskih obolenj in nismo napihnjeni. Pomaga uravnati astmatične, bronhialne, alergijske težave, slabokrvnost, obnavlja celice in preprečuje prezgodnje staranje. Vpliva na zdravo lasišče, nohte in zdravo kožo. KREPI PROTIVIRUSNE OBRAMBNE MEHANIZME.

Čez dan obvezno pijemo čajno mešanico KAHNE ob hujšanju za dobro počutje, za boljše delovanje ledvic, za uravnan pritisk, za izločanje vode in strupov iz telesa, proti napihnjenosti, vnetju mehurja in za uravnavanje telesne teže. V kombinaciji pijemo še mineralno vodo brez CO₂ in vitamine brez sladkorja. Ob 8. uri jutraj lahko zaužijemo jogurt (kefir, bifidus), ki vsebuje mlečnokislinske bakterije za preprečevanje povzročiteljev bolezni v črevesju, tako se nam okrepi IMUNSKI SISTEM.

URAVNAVAMO SI VSAKODNEVNE TEŽAVE IN SE IZREDNO DOBRO POČUTIMO. Vsakodnevno pitje olivnega olja na tešče in v primeru bolezenskih težav tudi čez dan ob 16. uri popoldan naj postane prijatelj našega zdravja in lepote.

OPOZORILO!

Pije se samo olivno olje KOZMETIKE KAHNE, ki je urhunske kvalitete, je preverjeno in potrjeno od strokovnjakov in ne vsakršno nepreverjeno olje, ki je na prodajnih policah v litrskih steklenicah. Le-to je lahko zdravju resno škodljivo.

Kozmetična hiša Kahne Vam svetuje nakup knjige "ČUDEŽ OLJČNEGA OLJA" avtorja Jean Barilla - kako biser Sredozemlja olivno olje varuje pred artritisom, koronarno boleznijo, rakom na dojki, urejeni prebavi, izboljšanju funkcije slabo delujočega žolčnika in uravnavanju telesne teže (hujšanje)! Olje lahko dobite v zeliščni lekarni Pur Zalec, pri Tušu Zalec in pri Tušu Celje.

Informacije na tel.: 061/301 972, 1331 161



GOSTIŠČE SLOVAN FILAČ VRANSKO
tel.: 725-430 in
GOSTIŠČE TROBEJ GORNJI GRAD
tel.: 843-006

ponujata gostinske usluge in se vam
priporočata za ohceti, slovesne obroke,
kosila, malice in hrano po naročilu.

OPTIKA
Simona
Šempeter v S. d. 13a
tel. 063/701-547
Celje, Ul. mesta Grewenbroicha 9
tel. 063/415-088

OKULISTIČNI PREGLEDI
ČETRTEK, 18. FEBRUARJA 1999
NOVA KOLEKCIJA OČAL

SAM d.o.o.

**PRODAJNI CENTER - TRGOVINA Z GRADBENIM
LATKOVA VAS MATERIALOM**
Latkova vas 84, 3312 Prebold Tel.: 063 / 702-250, faks: 702-251

OD OPEKE...DO STREŠNIKA-in še mnogo več....!!!
NA NAŠIH PRODAJNIH MESTIH VAM NUDIMO
VSE ZA GRADNJO IN OBNOVO!

V FEBRUARJU

AKCIJSKE CENE!!!

• UGODNA PONUDBA:

- **OPEKE**, modularni blok,
- **STREŠNIKOV BRAMAC** in drugih kritin,
- **cementa,**
- **apna,**
- **vseh vrst izolacij**
- **ter ostalega gradbenega materiala.**

BREZPLAČNA DOSTAVA ZA NAKUP V VREDNOSTI VEČ KOT 100.000 SIT
V trgovini vas pričakujemo vsak dan od 7. do 19. ure,
v soboto od 7. do 13. ure:

V SAMU NISI NIKOLI SAM

KOTNIK
GRADNJE IN
SLIKOPLESKARSTVO

KOTNIK s.p.
Igor KOTNIK
Nikole Tesle 6, Zalec
Telefon & faks: (063) 716-858
Mobitel: 0609 612-283

- GRADNJE INDIVIDUALNIH HIŠ IN POSLOVNIH OBJEKTOV, ADAPTACIJE
- SLIKOPLESKARSKA DELA IN DEMIT FASADE
- PLESKANJE NAPUŠČEV IN BELJENJE FASAD Z DVIŽNO KOŠARO

VARNA HIŠA, KAMOR SE LAHKO ZATEČEŠ, KO IMAŠ PROBLEM. V NJEJ LAHKO OSTANEŠ TUDI DO 21 DNI.

KCM
KRIZNI CENTER ZA MLADE
IPAVČEVA ULICA 8, CELJE
(063) 48 60 70

BARVE LAKI
ČISTILA
IRA

Trgovina IRA
Hmeljarska 15
3312 Prebold
Tel.: 063/724-554

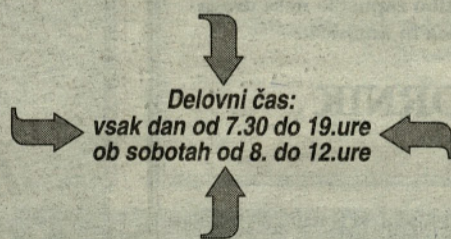
Herman Albin, s.p.
slikopleskarstvo in izdelava
plastičnih fasad
Soseska 12, 3312 Prebold,
tel.: 063/724-039,
mob.: 0609/626-116



študentski servis maribor PODRUŽNICA ŽALEC

Mestni trg 7, tel./faks: 063 / 717-197

- posredovanje dela za študente in dijake
- naročanje napotnic tudi po telefonu
- fotokopiranje A 4 č/b 8 SIT
- A4 barvno 180 SIT
- vezava fotokopij od 260 - 300 SIT



VSI ČLANI NAŠEGA SERVISIA IMAJO:

- 10% popust pri opravljanju voznškega izpita pri Avtošoli MAZZONI v Žalcu, tel.: 717-570
- 100 SIT popusta pri ogledu kinopredstav v kinu Zalec - kupončke za popust dobite na našem servisu



Predstavniki FIBE zadovoljeni

Znano je, da bo od 15. do 24. julija v Laškem, na Polzeli in v Celju evropsko kadetsko košarkarsko prvenstvo. Med dvanajstimi najboljšimi evropskimi ekipami bo v skupini predtekmovanja na Polzeli nastopila tudi kadetska reprezentanca Slovenije. Prejšnji teden pa si je predstavnik FIBE Ljubomir Kotljeba v spremstvu generalnega sekretarja KZS Iztoka Remsa, Franca Ramšaka iz Celja, Aleša

Antaverja iz Laškega in Braneta Turnška s Polzele, ogledal vse tri dvorane, kjer bo potekalo EP. Ljubomir Kotljeba je bil z dvoranami in ostalimi pomožnimi objekti zadovoljen in organizatorjem tako na Polzeli, Celju kot v Laškem zaželel, da bi tekmovanje pripravili in izvedli čimbolje.

T. Tavčar

Na sliki: Med ogledom dvorane na Polzeli



Snežni kolesar

Stane Novak je pred svojim kolesarskim centrom v Žalcu napravil pravega sneženega kolesarja in ga opremil tudi s kolesom. Domiselna ideja je med mimoidočimi vzbudila precejšnje zanimanje.

J.K.



Zimska rez jablan pri Dolinarjevih

Društvo sadjarjev celjske regije in enota Kmetijske svetovalne službe Žalec sta tudi letos pripravila prikaz zimske rezi jablan. Tokrat so se sadjarji zbrali na sadjarski kmetiji Franca Dolinarja v Pongracu pri Grižah. Zimsko rez je prikazala mag. Zlatka Gutman Kobal iz Kmetijskega zavoda Maribor, s katerim društvo sadjarjev dobro sodeluje. Sadjarje je seznanila z vsemi osnovnimi zakonitostmi zimske rezi jablan in novostmi. Sadjarji so se udeležili prikaza iz

celotne celjske regije v velikem številu. Po končanem prikazu so se v sproščenem vzdušju pogovarjali o trženju in integrirani pridelavi jabolk ter snovali skupne načrte za prihodnost in krepitev sadjarstva na tem območju. Razšli so se v poznih popoldanskih urah, k temu pa sta pripomogla gostoljubnost Dolinarjevih in vzorno urejena Dolinarjeva kmetija.

T. Tavčar

Na sliki: Tudi lastnik kmetije Franc Dolinar je pokazal, kakšna je zimska rez jablan

Tri minute smeha za boljše počutje



Nekateri se laže in hitreje sprostite in nasmejete že po naravi. Pravijo, da je smeh pol zdravja. Nekateri pa v sebi kopičijo slabo voljo in nezadovoljstvo. Raziskave so razkrile, da optimizem in pozitivno mišljenje krepi imunski sistem in z njim povezano odpornost pred različnimi boleznimi. Zato smo se v uredništvu odločili, da pričnemo objavljati foto-

grafije, iz katerih morata izstopati smeh in dobra volja. K posnetku dodajte kratek komentar ali sporočilo. Objavljen posnetek bomo nagradili s praktično nagrado.

Torej, pregledajte vaše albume in nam na naslov uredništva Savinjan, Šlandrov trg 23, Žalec, pošljete fotografije za rubriko Tri minute smeha za boljše počutje.



FOTOGRAFIJA

Zima se letos nikakor noče posloviti. Še najbolj nam jo je zagodla v minulih dneh, na pragu Valentinovega, ko odpremo bolj kot sicer srca in izrazimo ljubezen do svojih ljubljenih. Zima pa je presenetila tudi ptice, ki so se že začele spogledovati po svojih partnerjih. Na fotografiji so siničke z že izbranimi partnerji, ki se bodo v tem snegu še morale boriti za preživetje. Pomagajmo jim!

• NEPREZRTO •

• NEPREZRTO •



DOMISELNA IZLOŽBA

Izložba na fotografiji je delo Žalčanke Marine Kolar. Marina je po poklicu prodajalka, vendar ima dober smisel za oblikovanje in aranžiranje. Obiskovalci Borova lahko občudujejo njene oblikovalske mojstrovine. Kot zanimivost naj povem, da Marina vse razstavljenе izdelke tudi sama izdelava. Za izdelavo predmetov uporablja stiropor, ki ga oblikuje in barva. Marina se bo s svojo "Valentinovo izložbo" udeležila tekmovanja aranžerjev celjske regije za Zlato buciko. Sicer pa Marina pravi, da prostega časa skorajda nima, tisto malo, ki ga najde, pa preživi s svojim psom Kometom. Vsekakor je njeno aranžiranje izložb vredno posnemanja, saj vedno prav estetsko in smiselno oblikovana izložba pritegne kupca.

Alenka Tumšek-JELEN